

HANDREIKING
UITVOERING BRZO 1999
VOOR OVERHEDEN

TEN BEHOEVE VAN PROVINCIES, GEMEENTEN, BRANDWEER,
ARBEIDSINSPECTIE EN WATERKWALITEITSBEHEERDERS
BIJ DE UITVOERING VAN HET
BESLUIT RISICO'S ZWARE ONGEVALLEN 1999
EN DAARMEE SAMENHANGENDE REGELGEVING

INHOUD

I	INLEIDING	7
1.1	Doelgroep en doel van deze handreiking	7
1.2	Leeswijzer	8

DEEL I : ALGEMENE INFORMATIE

2	REGELGEVING ZWARE ONGEVALLen	11
2.1	Inleiding	11
2.2	Doel van de regelgeving	11
2.3	Wetgeving in het kader van Seveso II	12
2.4	Taken van de betrokken overheden	13
2.5	Informatie voor burgers	15
2.6	Termijnen	15
3	ENIGE AANDACHTSPUNTEN BIJ SAMENWERKING	17
3.1	Eén-loket gedachte	17
3.1.1	Intentieverklaring	17
3.1.2	Samenwerkingsmodellen	19
3.2	De rol van de waterkwaliteitsbeheerder	20
3.3	De (dubbel)rol van burgemeester en wethouders	22
3.4	Ondersteuning van gemeenten bij de uitvoering Brzo 1999	25
3.5	Planning	25
3.5.1	Meerjarenplan	26
3.5.2	Knikkerboxmodel	26
3.5.3	Jaarplan	27
3.6	Taakverdeling	28
3.7	Onderlinge informatie-uitwisseling	28
3.8	Hoe om te gaan met conflicten	29
3.9	Overgangssituatie	30
3.10	‘Tips en valkuilen’	31
3.10.1	Samenwerking en werkwijze	31
3.10.2	Planning	31
3.10.3	Administratieve handelingen en informatie uitwisseling	32
3.10.4	Bezwaar en beroep	32
3.10.5	Handhaving/Inspectie	32

DEEL II : WERKWIJZEN VOOR VERSCHILLENDE VOORKOMENDE SITUATIES

4.	ALGEMENE UITVOERINGSINFORMATIE	37
4.1	Inleiding	37
4.2	Aanwijzing Brzo-inrichtingen	38
4.3	Informatieverplichtingen van een Brzo-inrichting	40
4.4	Informatievoorziening betrokken overheden over Brzo-inrichtingen	40
4.4.1	Bescheiden die géén onderdeel vormen van de aanvraag om een milieuvergunning	42
4.4.2	Bescheiden die wél onderdeel vormen van de aanvraag om een milieuvergunning	44
4.5	Rechtsbescherming tegen de conclusies betreffende het veiligheidsrapport	46
4.5.1	Ontoereikend rapport	46
4.5.2	Oordeel over aanvaardbaarheid risico's	47
4.5.3	Aanwijzing van domino-bedrijven	50
4.5.4	Veiligheidsrapport in het kader van vergunningaanvraag	51
4.5.5	Veiligheidsrapport als grondslag voor besluiten in het kader van de ruimtelijke ordening	51
4.5.6	Bestuurlijk oordeel dat een inrichting onder het Brzo 1999 valt	52
4.6	Overige informatie- en rapportageverplichtingen van niet-VR-plichtige inrichtingen	52
5.	KENNISGEVINGEN	55
5.1	De éénmalige kennisgeving	55
5.2	Kennisgeving bij oprichting, wijziging of sluiting	56
5.3	Procedure beoordeling kennisgevingen	58
6.	PROCEDURE VOOR DE BEOORDELING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT	61
6.1	Beoordeling van een periodiek veiligheidsrapport	61
6.2	Beoordeling van een veiligheidsrapport in het kader van een vergunningaanvraag Wm	62
6.3	Algemene procedure voor indiening beperkt veiligheidsrapport	66
6.4	Algemene procedure voor de beoordeling van een veiligheidsrapport	69
6.5	Gespreide herziening van een veiligheidsrapport	74
6.6	Planning en informeel voortraject	75

7.	HET BEOORDELEN VAN EEN INRICHTING OP DOMINO-EFFECTEN	81
8.	HET OPSTELLEN VAN EEN RAMPBESTRIJDINGSPLAN VOOR EEN INRICHTING	85
9.	HET INFORMEREN VAN DE BEVOLKING OVER RAMPEN	93
9.1	Verschaffing van informatie over mogelijke rampen	93
9.2	De informatieverschaffing ten tijde van een (dreigende) ramp	95
9.3	Verplichtingen informatievoorziening door bevoegd gezag rampenbestrijding	96
10.	HET PLANNEN EN UITVOEREN VAN INSPECTIES OP EEN INRICHTING	97
10.1	Opstellen inspectieprogramma	97
10.2	Uitvoering van geplande inspecties	100
10.3	Incidentele handhavingsacties	102
10.4	Melding van zware ongevallen aan de Europese Commissie	103
10.5	Handhavingsbevoegdheden van de betrokken bestuursorganen	107

BIJLAGEN

11.	AFKORTINGEN	III
12.	BEGRIPPEN	II3
13.	MEER INFORMATIE	II7

I INLEIDING

I.1 DOELGROEP EN DOEL VAN DEZE HANDREIKING

Deze handreiking is bedoeld voor overheden die directe betrokkenheid hebben bij het uitvoeren van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 en andere regelgeving die deel uitmaakt van de implementatie van de Europese Seveso II-richtlijn in de Nederlandse wet- en regelgeving.

Meer nauwkeurig gaat het om overheidsmanagers en uitvoerenden –vergunningverleners, handhavers, veiligheidsdeskundigen en beleidsmedewerkers– van met name:

- het bevoegd gezag Wet milieubeheer: burgemeester en wethouders en gedeputeerde staten;
- de Arbeidsinspectie;
- het bevoegd gezag Wet rampen en zware ongevallen en Brandweerwet 1985: burgemeester, burgemeester en wethouders en het bestuur regionale brandweer.

In deze handreiking worden de hierboven genoemde uitvoerenden ook de (belangrijkste) actoren genoemd.

Daarnaast is deze handreiking ook bedoeld voor overheidsmanagers en uitvoerenden die indirect zijn betrokken bij de uitvoering van het Brzo 1999. Deze betrokkenheid komt tot uiting door hun adviserende rol in bepaalde onderdelen bij de uitvoering van het Brzo 1999. Het betreft hierbij:

- het bestuursorgaan dat bevoegd is tot verlening van de vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), de ‘waterkwaliteitsbeheerder’;
- burgemeester en wethouders van de gemeente waarin een Brzo-inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- de burgemeester van de gemeente waarin een Brzo-inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- de regionaal inspecteur milieuhygiëne.

In deze handreiking worden de hierboven genoemde uitvoerenden, of een gedeelte hiervan, samen met de actoren ook wel de (overige) betrokken overheidsinstanties of bestuursorganen genoemd.

De handreiking is bedoeld om de betrokken overheden:

- inzicht te geven in de taken en verplichtingen, zodanig dat een inschatting kan worden gemaakt van de verantwoordelijkheden die het met zich meebrengt en de aard en omvang van de organisatorische consequenties die één en ander heeft voor de betrokken overheid;
- een uitgewerkt beeld te bieden van de door de betreffende overheid te volgen werkwijze per concrete situatie.

I.2 LEESWIJZER

Deze handreiking valt uiteen in twee delen en een aantal bijlagen. Deel I geeft inzicht in de Europese en Nederlandse wet- en regelgeving over de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijk stoffen zijn betrokken. Daarbij wordt in hoofdstuk 3 nader aandacht geschonken aan de één-loket gedachte bij de uitvoering van het Besluit risico's zware ongevallen 1999. Iedereen die direct of indirect betrokken is bij de uitvoering Brzo 1999 wordt aanbevolen deel I aandachtig door te lezen.

In Deel II van deze handreiking ligt de nadruk op de organisatorische uitvoeringsaspecten van het Brzo 1999. In hoofdstuk 4 wordt aangegeven wanneer een inrichting onder de werkingssfeer van het Brzo 1999 valt en welke informatieverplichtingen deze inrichtingen hebben.

In de navolgende hoofdstukken 5 tot en met 10 is gekozen voor een modulaire opbouw. Hierin wordt per (deel-)activiteit, die door de betrokken overheden uitgevoerd moeten worden op grond van het Brzo 1999, aangegeven welke stappen doorlopen moeten worden om tot het eindproduct te komen. Deze stappenplannen zijn weergegeven in figuren. In deze figuren staan de acties, de termijnen, en de betrokken overheidsinstanties opgenomen. In de begeleidende tekst is per stap een toelichting opgenomen. De stappenplannen dienen te worden beschouwd als een hulpmiddel bij de uitvoering van het Brzo 1999. Uiteraard kunnen er tijdens deze uitvoering, in onderling overleg, nadere specificaties worden aangebracht.

Diegene die betrokken zijn bij de uitvoering dienen naast deel I, tevens de algemene uitvoeringsinformatie door te nemen zoals die is opgenomen in hoofdstuk 4. Nadat de eerste vier hoofdstukken zijn doorgelezen kan afhankelijk van de uit te voeren activiteit de daarbij behorende paragraaf worden opengeslagen. In deze paragrafen zijn verwijzingen opgenomen naar andere paragrafen die van belang zijn.

DEEL I ALGEMENE INFORMATIE

2 REGELGEVING ZWARE ONGEVALLen

3 ENIGE AANDACHTSPUNTEN BIJ SAMENWERKING

2 REGELGEVING ZWARE ONGEVALLLEN

2.1 INLEIDING

Twee zware ongevallen in Europa halverwege de jaren zeventig vormden de directe aanleiding tot Europese regelgeving voor bedrijven in de chemische procesindustrie met veel gevaarlijke stoffen. In 1974 vond er een explosie plaats in een fabriek in het Engelse plaatsje Flixborough, waarbij enkele tientallen doden en gewonden vielen. Twee jaar later ontsnapte er dioxine uit een fabriek in Seveso, Italië. Als reactie daarop stelde de Europese Gemeenschap een richtlijn vast, bedoeld om zware ongevallen met gevaarlijke stoffen te voorkomen dan wel de gevolgen ervan te beperken: de Seveso richtlijn.

Enkele jaren geleden werd duidelijk dat de Seveso richtlijn niet meer voldeed. De reikwijdte was te beperkt en bovendien sloot de richtlijn niet aan op moderne vormen van risicobeheersing. Als gevolg hiervan heeft de Raad van de Europese Unie de Seveso II-richtlijn vastgesteld, die begin 1997 van kracht is geworden. Met het in werking treden van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) is het grootste deel van de Seveso II-richtlijn vastgelegd in de Nederlandse wetgeving.

Naast de invoering van het Brzo 1999 heeft de implementatie van de Seveso II-richtlijn ook aanleiding gegeven tot het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen (Bri) en tot de wijziging van het Besluit informatie inzake rampen en zware ongevallen (Bir). Beide besluiten zijn gebaseerd op de Wet rampen en zware ongevallen.

Uitvoering van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 heeft gevolgen voor gemeentelijke en provinciale overheden, voor de (regionale) brandweren en voor de Arbeidsinspectie. Zij moeten inzicht verwerven in de mogelijke risico's, toezicht uitoefenen op bedrijven en de nodige activiteiten ontplooiën om de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken. Belangrijk is verder de verplichting dat de verschillende overheidsdiensten hun activiteiten op elkaar afstemmen (één-loket aanpak). Dat vraagt om kennis, mensenkracht en middelen. En vooral ook om aandacht van het management.

2.2 DOEL VAN DE REGELGEVING

De Seveso II-richtlijn heeft tot doel om het risico van zware ongevallen met gevaarlijke stoffen bij bedrijven zo klein mogelijk te maken. Dat gebeurt enerzijds door de kans dat dergelijke ongevallen plaatsvinden te verkleinen (preventie). Anderzijds door de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken. Een belangrijk verschil met de Seveso I-richtlijn is dat de Seveso II-richtlijn meer aandacht besteedt aan het beheersen van risico's, niet alleen door technische, maar ook door organisatorische maatregelen.

Achtergrond hiervan is dat uit een analyse van zware ongevallen blijkt dat het merendeel ervan het gevolg is van beheerstechnische en organisatorische tekortkomingen. Dergelijke ongelukken kunnen voor een belangrijk deel worden voorkomen. Enerzijds door meer en systematischer aandacht te besteden aan veiligheid door training en opleiding, anderzijds door organisatorische maatregelen in de vorm van een systeem voor veiligheidszorg.

2.3 WETGEVING IN HET KADER VAN SEVESO II

De Seveso II-richtlijn (Richtlijn nr. 96/82/EG) over de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken is begin 1997 van kracht geworden. De implementatie van deze richtlijn in de Nederlandse wetgeving heeft haar doorwerking in de volgende vier wetten:

- Wet milieubeheer;
- Arbeidsomstandighedenwet;
- Wet rampen en zware ongevallen;
- Brandweerwet 1985.

Met uitzondering van de Brandweerwet 1985 zijn bovengenoemde wetten gewijzigd (Stb. 1999, 122) met het oog op de implementatie van de Seveso II-richtlijn.

Dit hangt samen met het feit dat het bestaande arbeidsveiligheidsrapport (krachtens het Arbeidsomstandighedenbesluit), het rapport inzake de externe veiligheid (krachtens het vroegere Besluit risico's zware ongevallen) en het rapport inzake de bedrijfsbrandweer (krachtens het Besluit bedrijfsbrandweren) in het Brzo 1999 zijn geïntegreerd tot één rapport: het veiligheidsrapport. Het arbeidsveiligheidsrapport blijft bestaan voor die bedrijven die niet VR-plichtig zijn. Bovendien houden gemeenten de mogelijkheid om van bepaalde categorieën bedrijven die niet VR-plichtig zijn een Rapport inzake de bedrijfsbrandweer te vragen.

Daarnaast is door middel van drie algemene maatregelen van bestuur een substantieel deel van de Seveso II-richtlijn geïmplementeerd.

In de eerste plaats is er het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Stb. 1999, 234). Dit besluit is gebaseerd op alle vier eerder genoemde wetten. Dit besluit voorziet tevens in een herziening van enkele andere besluiten, het betreft hierbij: het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, het Besluit milieuverslaglegging, het Besluit bedrijfsbrandweren en het Arbeidsomstandighedenbesluit.

De overige twee algemene maatregelen van bestuur zijn gebaseerd op de Wet rampen zware ongevallen. Het Besluit informatie inzake rampen en zware ongevallen dat is gewijzigd (Stb. 1999, 238), geeft onder meer bepalingen over het verschaffen van informatie aan de bevolking over mogelijke rampen en in geval van een daadwerkelijke ramp. Het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen (Stb. 1999, 237) verplicht overheden tot het opstellen van een rampbestrijdingsplan voor VR-plichtige bedrijven.

Op grond van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 zijn nadere regels vastgesteld in de Regeling risico's zware ongevallen 1999 (Stcrt. 1999, 133). In deze ministeriële regeling zijn ter uitwerking van het Brzo 1999 onder andere regels opgenomen inzake het preventiebeleid, het veiligheidsbeheersysteem, het veiligheidsrapport en de stoffenlijst.

Alle hierboven genoemde wetswijzigingen, besluiten alsmede de ministeriële regeling zijn op 19 juli 1999 in werking getreden. Ondanks het gegeven dat hiermee een groot deel van de Seveso II-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wet- en regelgeving, is de implementatie nog niet volledig afgerond. De Seveso II-richtlijn verplicht lidstaten om er voor te zorgen dat in het geval van nieuwe bedrijven en nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen rekening wordt gehouden met de noodzaak om voldoende afstand in acht te nemen. Aan deze verplichting zal uitvoering worden gegeven door middel van een algemene maatregel van bestuur op grond van hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer (milieukwaliteitseisen). Deze zal in 2000 in concept gereed zijn en zal daaropvolgend in procedure worden gebracht.

2.4 TAKEN VAN DE BETROKKEN OVERHEDEN

Eén van de kernpunten van het Brzo 1999 is de één-loketgedachte. De activiteiten van de verschillende betrokken overheden moeten worden gecoördineerd. De coördinatie ligt bij het bevoegd gezag in het kader van de Wet milieubeheer. Dat zorgt ervoor dat de verschillende betrokken instanties, zoals Arbeidsinspectie, brandweer, gemeente, inspectie milieuhygiëne en waterkwaliteitsbeheerder hun inbreng hebben en de stukken krijgen en dat de ingekomen reacties bij elkaar worden gebracht.

De drie belangrijkste actoren (hierna: de actoren) die betrokken zijn bij de uitvoering van het Brzo 1999 zijn:

- 1) Het bevoegd gezag in het kader van de Wet milieubeheer. Afhankelijk van de aard van het bedrijf is dat of gedeputeerde staten (GS) of burgemeester en wethouders (B&W).
- 2) Het bevoegd gezag in het kader van de Wet rampen en zware ongevallen en Brandweerwet 1985. Dat zijn burgemeester en wethouders en de burgemeester. Ook het bestuur van de regionale brandweer heeft taken met betrekking tot de voorbereiding van de rampenbestrijding.
- 3) De door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen ambtenaar, bedoeld in artikel 32 van de Arbeidsomstandighedenwet. Dit is de inspecteur van de Arbeidsinspectie.

Per onderwerp wordt hierna in grote lijnen de betrokkenheid van de drie belangrijkste actoren en overige betrokken bestuursorganen aangegeven.

Kennisgeving / domino-effecten

Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer neemt de kennisgeving van bedrijven in ontvangst en zorgt ervoor dat deze bij de andere bestuursorganen terechtkomt. Dit bevoegd gezag wijst in overeenstemming met de andere actoren in voorkomend geval de ‘domino-bedrijven’ aan. Dat zijn bedrijven waar een zwaar ongeval kan leiden tot zware ongevallen bij andere bedrijven, en bedrijven waar een zwaar ongeval kan optreden als gevolg van een zwaar ongeval in een naburig bedrijf. De aanwijzing wordt beperkt tot Brzo 1999 inrichtingen.

PBZO-document en veiligheidsbeheerssysteem

Het bedrijf moet een document voorhanden hebben waarin het door hem gevoerde beleid ter voorkoming van zware ongevallen is vastgelegd. Om het daarin opgenomen beleid te bepalen en uit te voeren dient het bedrijf bovendien een veiligheidsbeheerssysteem in te voeren. In dit stadium is er geen actieve rol van de actoren of de overige bestuursorganen. Bij de inspectie van het bedrijf zullen deze onderdelen gecontroleerd worden.

Veiligheidsrapport / domino-effecten

Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer neemt het veiligheidsrapport in ontvangst en zorgt voor de verzending aan alle betrokken overheidsorganen. Bovendien stelt het bevoegd gezag de inspecteur bedoeld in de Wet milieubeheer en het bevoegd gezag krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in de gelegenheid advies uit te brengen. Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer bevordert de totstandkoming van een met de andere actoren afgestemd oordeel. Voorzover dat niet reeds gebeurd is op basis van de kennisgeving, wijst het bevoegd gezag in overeenstemming met B&W voor zover van toepassing de ‘domino-bedrijven’ aan. Daarnaast draagt het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer zorg voor de verdere procedurele afhandeling.

Inspectie

In overeenstemming met de Arbeidsinspectie en B&W van de gemeente waarin het bedrijf ligt, stelt het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer een programma vast voor toezicht en controle. De toezichthouder(s) controleert of het bedrijf passende maatregelen heeft genomen om zware ongevallen te voorkomen, of het de voorzieningen heeft om de gevolgen van zware ongevallen te beperken en of de verstrekte gegevens kloppen met de werkelijkheid.

Als door het bedrijf onvoldoende maatregelen worden getroffen om zware ongevallen te voorkomen of de effecten ervan te beperken of onvoldoende informatie heeft verstrekt, kan het bedrijf geheel of gedeeltelijk worden stilgelegd.

Rampbestrijdingsplan

De burgemeester heeft ten aanzien van VR-plichtige bedrijven tot taak om onder meer op grond van de informatie verkregen uit het veiligheidsrapport een rampbestrijdingsplan op te stellen. Daarbij kan het ook gaan om een inrichting die net over de grens in een ander land is gelegen. Het rampbestrijdingsplan wordt afgestemd met de plannen van omliggende gemeenten. Burgemeester en wethouders verzorgen regelmatig een oefening waarbij het rampbestrijdingsplan op juistheid, volledigheid en bruikbaarheid wordt getoetst.

2.5 INFORMATIE VOOR BURGERS

Burgers hebben het recht om te weten hoeveel en welke gevaarlijke stoffen bij bedrijven worden gebruikt of zijn opgeslagen en wat de risico's zijn die daarmee samenhangen. Immers, de gevolgen van een ramp of een zwaar ongeval beperken zich niet tot het hek om het fabrieksterrein. Burgers worden op de volgende manier op de hoogte gehouden van het veiligheidsbeleid.

Op de eerste plaats moet het bevoegd gezag krachtens de Wet rampen en zware ongevallen betrokken burgers inlichten over mogelijke incidenten met gevaarlijke stoffen. Ten tweede moet een bijgewerkte lijst met gevaarlijke stoffen voor het publiek toegankelijk zijn. Ook moet het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer het veiligheidsrapport ter inzage leggen. Daartoe mag het bedrijf een versie aanleveren zonder vertrouwelijke gegevens. Dit veiligheidsrapport en de beoordeling daarvan worden voor belangstellenden vier weken ter inzage gelegd door de betrokken overheden. Via kranten of huis-aan-huisbladen wordt een ieder daarop gewezen.

Tenslotte wordt het ontwerp van een nieuw of in belangrijke mate gewijzigd rampbestrijdingsplan dat door de burgemeester voor een VR-plichtig bedrijf is opgesteld, ter inzage gelegd.

2.6 TERMIJNEN

In het Brzo 1999 zijn diverse invoeringstermijnen van toepassing. De overgangsregeling geldt voor bedrijven waar ook al vóór 19 juli 1999 gevaarlijke stoffen aanwezig mochten zijn in hoeveelheden die er nu toe leiden dat op het bedrijf de verplichting rust om een PBZO-document of veiligheidsrapport op te stellen. Voor de overige bedrijven gelden de normale termijnen.

Figuur 2.1 Invoeringstermijnen van het Besluit risico's en zware ongevallen 1999

Onderwerp	Overgangstermijnen Brzo 1999	Normale termijnen Brzo 1999
1. Kennisgeving	<ul style="list-style-type: none"> • uiterlijk voor 19 juli 2000 (artikel 26, eerste lid) 	<ul style="list-style-type: none"> • onverwijld bij wijzigingen (artikel 6, eerste lid) • bij vergunningaanvraag ingevolge de Wet milieubeheer (artikel 30)
2. Preventiebeleid	<ul style="list-style-type: none"> • uiterlijk voor 19 juli 2000 (artikel 27, eerste lid) 	<ul style="list-style-type: none"> • beoordeling en zo nodig aanpassing bij veranderingen (artikel 5, vierde lid)
3. Veiligheidsrapport	<ul style="list-style-type: none"> • uiterlijk voor 3 februari 2002, voor niet AVR- of EVR-plichtige inrichtingen (artikel 28, eerste lid) • uiterlijk voor 3 februari 2001, voor wél AVR- of EVR-plichtige inrichtingen (artikel 28, tweede lid) 	<ul style="list-style-type: none"> • (gedeeltelijk) bij vergunningaanvraag ingevolge de Wet milieubeheer (artikel 30) • voor het in werking gaan van een (onderdeel van een) inrichting of een verandering (artikel 13) • actualisering tenminste eens per 5 jaar (artikel 14)
4. Intern noodplan voor VR-plichtig bedrijf	<ul style="list-style-type: none"> • uiterlijk voor 19 juli 2002, voor niet AVR- of EVR-plichtige inrichtingen (artikel 22, vierde lid, onder b) • uiterlijk voor 19 juli 2001, voor wél AVR- of EVR-plichtige inrichtingen (artikel 22, vierde lid, onder c) 	<ul style="list-style-type: none"> • voor het in werking gaan van een inrichting (artikel 22, vierde lid, onder a) • actualisering tenminste eens per 3 jaar (artikel 22, tweede lid)
5. Actuele stoffenlijst	<ul style="list-style-type: none"> • uiterlijk voor 19 oktober 1999 (artikel 27, derde lid) 	<ul style="list-style-type: none"> • voor het in werking gaan van een inrichting (artikel 21, eerste lid)

3 ENIGE AANDACHTSPUNTEN BIJ SAMENWERKING

3.1 EÉN-LOKET GEDACHTE

Bij de uitvoering van het Brzo 1999 ligt de nadruk op de samenwerking tussen de drie actoren. De reden van deze samenwerking ligt in de één-loket gedachte, die vorm heeft gekregen in het Brzo 1999 door:

- het ene aanspreekpunt voor het bedrijf als het gaat om uitvoering van het Brzo 1999, namelijk het bevoegd gezag ex Wm;
- het meer en meer benaderen van het bedrijf met zoveel mogelijk (één) afgestemd oordeel, in het kader van het Brzo 1999;
- het gezamenlijk opstellen van een inspectieprogramma en het vervolgen, bij voorkeur, gezamenlijk uitvoeren van de inspecties.

In het Brzo 1999 wordt in een aantal gevallen het bevoegd gezag ex Wm aangewezen als loket voor het bedrijfsleven. Aanbevolen wordt om alle communicatie met het bedrijfsleven zoveel mogelijk te laten verlopen via dit ene loket, te weten het bevoegd gezag ex Wm.

De aanleiding voor communicatie zal veelal gevormd worden door de verschillende producten die het bedrijf moet indienen. Het is verstandig dat het bevoegd gezag ex Wm in overleg met de andere betrokken bestuursorganen de Brzo-inrichtingen wijst op deze verplichtingen en niet afwacht tot de bedrijven uit zichzelf aan de verplichtingen voldoen.

Het Brzo 1999 verplicht in sommige gevallen tot samenwerking, zoals bij de beoordeling van veiligheidsrapportages. Echter, dat houdt niet in dat onder alle omstandigheden en overal er sprake moet zijn van een gezamenlijk optreden. Alle betrokken instanties houden haar eigen verantwoordelijkheden en kunnen uit dien hoofde ook zelfstandig optreden ten aanzien van een bedrijf. Immers, er zullen altijd onderwerpen zijn waarbij sprake is van een specifieke taak voor een van de instanties, noch is het altijd mogelijk en efficiënt om gezamenlijk op te treden. Het is dan belangrijk dat het betreffende bestuursorgaan de andere actoren op de hoogte brengt en houdt van zaken die van gemeenschappelijk belang zijn.

3.1.1 *Intentieverklaring*

Voor het realiseren van de samenwerking en het in stand houden hiervan kan het handig zijn enige afspraken over de wijze van organiseren daarvan vast te leggen. Dit kan handen en voeten krijgen door middel van een intentieverklaring tussen de drie belangrijkste actoren. Andere bestuursorganen, zoals het bestuursorgaan dat tot het verlenen van de vergunning krachtens de wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegd is (BG ex Wvo) en de regionaal inspecteur milieuhygiëne (RIMH), kunnen hierbij betrokken worden.

Het samenwerkingsverband kan worden opgezet binnen bestuurlijk afgebakende geografische gebieden, zoals provincies, regio's van de Arbeidsinspectie of brandweerregio's. Een andere mogelijkheid is een samenwerkingsverband in een geografisch samenhangend gebied met een conglomeratie van inrichtingen, zoals het Rijnmondgebied, noordoost Nederland, zuidoost Nederland etc. Een samenwerkingsverband per provincie heeft het voordeel dat BG ex Wm het coördinerende en administratieve orgaan is en dat de provincie voor wat betreft bestuursgebied in zit tussen gemeenten (kleinere gebiedsdekking) en Arbeidsinspectie en IMH (grotere gebiedsdekking). In de intentieverklaring wordt aangegeven met welk doel dit samenwerkingsverband is opgezet en wat dit betekent voor de verschillende bestuursorganen. Aangegeven wordt voorts wie het aanspreekpunt is en voor welke periode de samenwerkingsovereenkomst geldt.

Daarnaast wordt aanbevolen om per bestuursorgaan aan te geven hoeveel capaciteit beschikbaar is voor de uitvoering. Voorts kan worden aangegeven wat de taakafbakening is van de verschillende bestuursorganen, welke procedures worden gevolgd (bijvoorbeeld bij conflicten) en wat de organisatievorm is. Indien gewenst kan een overzichtsplanning (bijvoorbeeld voor 5 jaar) en een jaarplanning worden toegevoegd, zie hiervoor paragraaf 3.5.

In verband met het verkrijgen van het benodigde draagvlak, verdient het aanbeveling om de intentieverklaring door de hoogst verantwoordelijken van de verschillende bestuursorganen te laten ondertekenen. Voor een correcte uitvoering is het belangrijk dat er per bestuursorgaan een verantwoordelijk persoon wordt aangewezen die tevens als aanspreekpunt voor de andere bestuursorganen fungeert. Bijgevoegd is een opsomming van mogelijke punten die in een intentieverklaring kunnen worden opgenomen. Voor het opstellen van de intentieverklaring kan gebruik gemaakt worden van bijvoorbeeld de aanwijzing voor convenanten uitgegeven door het ministerie van Justitie of andere voorbeelden van convenanten, zoals de intentieverklaring in het Rijnmondgebied.

Onderwerpen intentieverklaring:

- doel intentieverklaring;
- de verschillende bestuursorganen, die de intentieverklaring opstellen en ondertekenen;
- samenwerkingsmodel;
- taken, taakverdeling;
- planning;
- mandateren of delegeren;
- aanspreekpunt per bestuursorgaan;
- beschikbare middelen en capaciteit per bestuursorgaan;
- geldigheid intentieverklaring;
- evaluatiemoment.

3.1.2 Samenwerkingsmodellen

Bij de uitvoering van het Brzo 1999 is samenwerking tussen de drie belangrijkste actoren noodzakelijk. De huidige samenwerkingsverbanden zullen geïntensiveerd of uitgebreid moeten worden. Dit op een zodanig manier dat een goede invulling kan worden gegeven aan de uitvoering van het Brzo 1999, zoals de verplichting tot het gezamenlijk opstellen van een inspectieprogramma. Deze invulling kan op verschillende manieren plaatsvinden. In deze paragraaf zullen twee opties worden beschreven, te weten:

- een opzet van uitgaande van de bestaande organisatiestructuren (model A);
- een opzet gebaseerd op een verdergaande integratie van de bestaande organisaties (model B).

Model B is een verdere uitwerking van model A. Tussen deze twee modellen ligt een scala aan verschillende samenwerkingsmodellen.

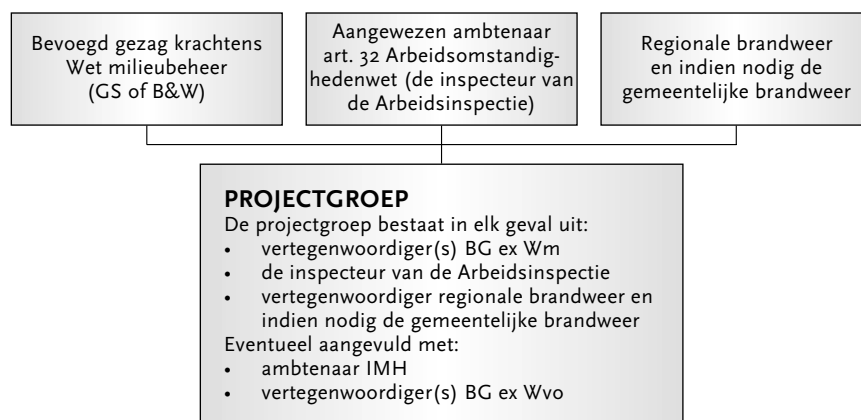
Opgemerkt wordt dat elke actor naast de gezamenlijke verplichtingen en bevoegdheden uit het Brzo 1999, uiteraard zijn eigen bevoegdheden en verplichtingen heeft en daar verantwoordelijk voor blijft.

Model A

Uitgaande van de bestaande organisatiestructuren wordt per inrichting een projectgroep geformeerd. In deze projectgroep zijn de drie belangrijkste actoren vertegenwoordigd, eventueel aangevuld met hun adviseurs en andere relevante overheidsinstanties. De projectgroep wordt voorgezeten door het BG ex Wm. Deze draagt zorg voor de projectplanning, de coördinatie en het secretariaat, tenzij er andere afspraken worden gemaakt. Zie voor verdere taakverdeling hoofdstuk 3.6.

Een projectgroep wordt geformeerd zodra dit nodig is voor de uitvoering van het Brzo 1999, bijvoorbeeld bij beoordeling veiligheidsrapport of bij inspectie. De projectgroep bestaat uit ambtenaren/vertegenwoordigers van de verschillende bestuursorganen. De projectgroep wordt ontbonden zodra het project is afgelopen.

Figuur 3.1 Samenwerkingsmodel A, projectgroep per Brzo-inrichting

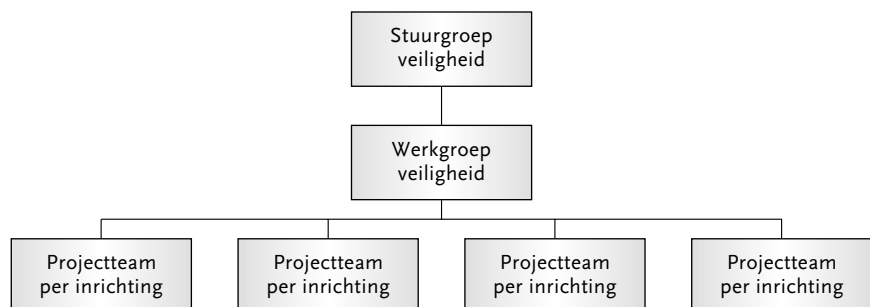

Model B

Model B is een uitbreiding van model A. In dit model wordt verder vorm gegeven aan het samenwerkingsverband door naast de samenwerking per inrichting structureel vorm te geven aan inrichtingsoverstijgende samenwerkingsprocessen, zoals het uitwisseling van kennis en ervaring, planning, capaciteit en dergelijke. Hiervoor kan een stuurgroep-/werkgroepmodel in het leven worden geroepen. Hierin worden de volgende drie niveaus onderscheiden:

- De stuurgroep veiligheid bestaat uit vertegenwoordigers van het management van de betrokken bestuursorganen. Zij houden zich bezig met inzet van personeel, financiën en planning en zij zorgen voor het commitment aan het samenwerkingsverband, bijvoorbeeld via een intentieverklaring.
- De werkgroep veiligheid bestaat uit vertegenwoordigers van de daadwerkelijke uitvoerders van de betrokken bestuursorganen, oftewel de veiligheidsspecialisten van de verschillende diensten. Zij houden zich bezig met het algemene voorbereidende werk voor de uitvoering en geven advies aan de stuurgroep. Daarnaast bewerkstelligt deze groep de onderlinge informatieoverdracht, uitwisseling van kennis en ervaring.
- Per inrichting wordt er indien nodig (bijvoorbeeld bij de indiening van een veiligheidsrapport) een projectteam opgericht, waar de vertegenwoordiger van de betrokken bestuursorganen t.a.v. die inrichting zitting in hebben. Dit komt overeen met het projectteam bij model A (zie verder aldaar).

Figuur 3.2 Samenwerkingsmodel B, stuurgroep-werkgroepmodel

De verschillende overleggreemia worden voorgezeten door een vertegenwoordiger van BG ex Wm, welke ook de secretaris levert, tenzij anders wordt afgesproken.

3.2 DE ROL VAN DE WATERKWALITEITSBEHEERDER

Wat betreft de uitvoering van het Nederlandse beleid ten aanzien van de risico's van onvoorziene lozingen zijn zowel de Wet milieubeheer als de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) relevant. In beginsel prevaleert de Wm (CIW, 1996). Op grond van de Wm kunnen maatregelen voorgeschreven worden die het milieu beschermen tegen risico's van onvoorziene lozin-

gen. Maatregelen die specifiek gericht zijn op de bescherming van het oppervlaktewater of een communale zuiveringsinstallatie kunnen op grond van de Wvo in vergunningen worden voorgeschreven.

Het voorgaande betekent dat krachtens de Wvo aan deze aspecten aandacht besteed kan worden. Het moment van vergunningverlening is hiervoor het meest aangewezen. In de considerans van het te nemen besluit zou het voorzieningenniveau geëvalueerd kunnen worden. Bij deze evaluatie kan het RIZA-rapport: 'Beschrijvingen van de stand der veiligheidstechniek' (RIZA, 1999), als referentie worden gehanteerd.

Deze werkwijze heeft tot gevolg dat het voorzieningenniveau van inrichtingen waarbinnen zogenoemde 'zwarte-lijst stoffen' worden gevoerd, tenminste één maal per vier jaar bezien wordt. Voor de overige inrichtingen is geen eenduidige frequentie vast te stellen. Op basis van de gangbare praktijk wordt aan inrichtingen gemiddeld eens per tien jaar een nieuwe Wvo-vergunning verleend.

Voor zover er niet reeds sprake is van een gecoördineerde procedure, verdient het aanbeveling om deze evaluatie gezamenlijk, dan wel in nauwe samenspraak, met het bevoegd gezag Wm uit te voeren. Het is daarmee van belang dat wordt nagegaan in hoeverre het bevoegd gezag Wvo betrokken dient te worden bij de beoordeling van het veiligheidsrapport.

Wat betreft de handhaving kan het volgende worden opgemerkt. Voor bedrijven die onder het Brzo 1999 vallen stelt het bevoegd gezag Wm, in overeenstemming met de Arbeidsinspectie en burgemeester en wethouders, een inspectieprogramma op waarmee een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard kan worden uitgevoerd. Hoewel waterkwaliteitsbeheerders in dit verband niet in het Brzo 1999 worden genoemd, kan op regionaal niveau afgesproken worden om de waterkwaliteitsbeheerder(s) bij de opzet en de uitvoering van het inspectieprogramma te betrekken.

Aansluitend bij bovenbeschreven één-loket gedachte zou voor de overige bedrijven overwogen kunnen worden om de evaluatie van het voorzieningenniveau door het bevoegd gezag krachtens de Wm te laten coördineren. De waterkwaliteitsbeheerder blijft evenwel verantwoordelijk voor de beoordeling van het voorzieningenniveau gericht op de bescherming van het oppervlaktewater dan wel op de bescherming van de goede werking van de communale zuiveringsinstallatie.

Gelet op het bovenstaande liggen handhavingsacties op grond van de Wvo minder voor de hand. In geval dat tijdens een routinecontrole nalatig gedrag van een exploitant geconstateerd wordt door een controlerend ambtenaar zal opgetreden moeten worden. Het verdient aanbeveling om eventuele stappen in samenspraak met het bevoegd gezag Wm te doen.

3.3 DE (DUBBEL)ROL VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS

Burgemeester en wethouders van een gemeente kunnen, afhankelijk van het feit of zij het bevoegd gezag zijn in het kader van de Wet milieubeheer, een dubbelrol vervullen bij de uitvoering van het Besluit risico's zware ongevallen 1999. De ene rol is gericht op de uitvoering van taken in het kader van de openbare veiligheid en de andere rol is gericht op de uitvoering van de milieutaken. Omdat binnen de gemeentelijke organisatie vrijwel altijd sprake is van scheiding van deze taken op functioneel niveau, wordt in dit verband hieraan expliciet aandacht geschonken. Hierdoor kan de gemeente de taken die voortvloeien uit het Brzo 1999 op de juiste wijze doorgeleiden naar de uitvoerende afdelingen.

Op grond van de Wet rampen en zware ongevallen zijn er voor de uitvoering van het Brzo 1999 drie bestuursorganen, te weten:

- de burgemeester;
- burgemeester en wethouders;
- het bestuur van de regionale brandweer.

Het gemeentebestuur en het bestuur van de regionale brandweer worden geadviseerd door de gemeentelijke en regionale brandweer. De gemeentelijke brandweer heeft in het kader van het Brzo 1999 ter voorbereiding van de besluitvorming door burgemeester en wethouders de volgende taken:

- het samen met de andere betrokken overheidsorganen de zogenaamde domino-inrichtingen aanwijzen (artikel 7, eerste lid, Brzo 1999);
- het samen met de andere betrokken overheidsorganen beslissen of een beperkt veiligheidsrapport ingediend mag worden (artikel 10, tweede en derde lid, Brzo 1999);
- beoordelen van het veiligheidsrapport;
- het samen met de andere betrokken overheidsorganen een inspectieprogramma vaststellen (artikel 24, eerste lid, Brzo 1999).

Ter uitvoering van bovengenoemde taken krijgt de gemeentelijke brandweer de volgende informatie toegezonden door het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer:

- een exemplaar van de kennisgeving, bedoeld in artikel 6 Brzo 1999 (artikel 6, tweede lid, Brzo 1999);
- een exemplaar van het ingediende veiligheidsrapport alsmede de gewijzigde gedeelten en eventuele aanvullingen (artikel 15, derde lid, Brzo 1999);
- een exemplaar van het veiligheidsrapport (artikel 18, vierde lid, onder a en b, Brzo 1999);
- een exemplaar van de aanvraag om een milieuvergunning (Inrichtingenvergunningbesluit milieubeheer, zie ook paragraaf 4.4);

- een exemplaar van de melding, bedoeld in artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer (artikel 6.4, onder d, Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer).

Ook het bestuur van de regionale brandweer is bij de meeste bovengenoemde uitvoeringstaken betrokken. Dit impliceert betrokkenheid van zowel de regionale als de gemeentelijke brandweer. Afhankelijk van de regio zullen sommige bevoegdheden van burgemeester en wethouders overgedragen zijn aan het bestuur van de regionale brandweer. Deze beide organisaties zullen onderling tot afstemming moeten komen wie welke taken uitvoert. Voor de uitvoering van het Brzo 1999 door besturen van gemeenten en regionale brandweren, waar het de voorbereiding op de rampenbestrijding betreft, zijn vijf clusters in het leven geroepen. De regionale brandweren zijn geclusterd tot vijf inter-regionale clusters (Noord-Oost, Zuid-Oost, Noord-West, West en Zuid-West). Over deze vijf clusters zijn de twaalf ambtenaren verdeeld die met het oog op de uitvoering van de uit het Brzo 1999 ter zake van de voorbereiding van de rampenbestrijding voortvloeiende taken binnenkort extra worden aangetrokken en waarvoor BZK een bijdrage geeft in de personeelskosten. In elk cluster is er een zogeheten “kernregio” waarin de capaciteit voor de uitvoering van die taken is geconcentreerd. Deze structuur is niet van invloed op de taken en bevoegdheden van de bestuursorganen binnen het cluster. De betrokken ambtenaren van het cluster hebben tot taak om alle besturen van gemeenten en regionale brandweren binnen het cluster te adviseren. Elk bestuursorgaan dient zeggenschap te hebben over de wijze waarop die ambtenaren dit bestuursorgaan ondersteunen bij de uitvoering van bovengenoemde taken. Dit vergt goede afspraken tussen de besturen over de verdeling van de inzet van de ambtenaren. De krachtens de Wet milieubeheer bevoegde overheidsorganen in de regio dienen hiervan in kennis te worden gesteld.

Ingevolge de Wet milieubeheer zijn er drie bevoegde overheidsorganen, te weten:

- de Minister van VROM;
- gedeputeerde staten;
- burgemeester en wethouders.

Hieruit blijkt dat burgemeester en wethouders niet alleen bestuursorgaan ingevolge de Wet rampen en zware ongevallen zijn, maar tevens het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer kunnen zijn.

Bijlage I, behorende bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, bepaalt in welke gevallen burgemeester en wethouders het bevoegd gezag is. De taken die daaruit voortvloeien worden binnen de gemeentelijk organisatie normaliter uitgevoerd door de milieuafdeling. Het voert te ver om alle wettelijke taken en alle informatie die zij hiervoor krijgen toegezon- den op te noemen. Wel is het van wezenlijk belang dat de milieuafdeling bij vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer, in het licht van de rampenbestrijding, de ‘eigen’ gemeentelijke brandweer consulteert.

Naast de genoemde taken zijn burgemeester en wethouders in sommige situaties wettelijk adviseur dan wel kunnen zij betrokken worden bij de totstandkoming van beschikkingen op een aanvraag. Ook in deze gevallen is het afhankelijk van de situatie of het gaat om advisering op het gebied van openbare veiligheid en/of milieu. Figuur 3.3 verschaft hierover helderheid.

Figuur 3.3: Wettelijk adviseur c.q. betrokkenheid¹ van burgemeester en wethouders in geval zij niet het bevoegd gezag zijn krachtens de Wet milieubeheer.

Wettelijk kader	Toelichting	Taak	
		milieu	openbare veiligheid
Wm art. 8.7, eerste lid, onder b	inrichting gelegen binnen de gemeente	X	X
lvb art. 7.1, tweede lid, onder a, resp. art. 7.2, tweede lid, onder a, resp. art. 7.3, tweede lid, onder a	de grens van de gemeente is gelegen op een afstand van minder dan 200 meter van de inrichting	X	X
lvb art. 7.2, tweede lid, onder b, resp. art. 7.3, tweede lid, onder b	de grens van de gemeente is gelegen op een afstand van meer dan 200 meter en minder dan 10 kilometer van de inrichting	X ²	
lvb art. 7.1, tweede lid, onder b, resp. art. 7.2, tweede lid, onder c, resp. art. 7.3, tweede lid, onder c	het grondgebied van de gemeente is gelegen binnen de lijn van 10 ⁸ , bedoeld in bijlage III, onder 2, onder c, van het Brzo 1999		X

¹ In het geval van artikel 8.7, eerste lid, onder b, zijn burgemeester en wethouders wettelijk adviseur en in alle andere gevallen worden of kunnen zij betrokken worden.

² Het is naar het oordeel van het bevoegd gezag of zij burgemeester en wethouders betrekken bij de totstandkoming van de beschikking op de aanvraag.

Uit bovenstaande figuur blijkt dat ook in het geval dat burgemeester en wethouders wettelijk adviseur zijn c.q. worden betrokken bij de totstandkoming van de beschikking op de aanvraag, deze taken door verschillende afdelingen uitgevoerd kunnen worden. Ook voor deze taken is afstemming tussen de gemeentelijke afdelingen noodzakelijk.

In de teksten en figuren in deze handreiking wordt veelvuldig verwezen naar burgemeester en wethouders. Bij de beoordeling welke uitvoerende gemeentelijke afdeling hiermee bedoeld wordt is het verstandig de in deze paragraaf opgenomen informatie paraat te hebben.

3.4 ONDERSTEUNING VAN GEMEENTEN BIJ DE UITVOERING BRZO 1999

Het Brzo 1999 heeft tot gevolg dat provinciale en gemeentelijke overheden in het kader van de Wet milieubeheer meer taken moeten uitvoeren dan tot nu toe het geval was. Voor deze extra taken worden financiële middelen beschikbaar gesteld door het ministerie van VROM. Bij de verdeling wordt een effectieve inzet van deze middelen nagestreefd, zodat er zo weinig mogelijk versnippering van kennis plaatsvindt.

In Nederland zijn circa 130 VR-plichtige inrichtingen en naar schatting circa 140 PBZO-plichtige inrichtingen. Circa 80% van de VR-plichtige inrichtingen vallen krachtens de Wet milieubeheer onder provinciaal toezicht. In tegenstelling hiervan valt naar verwachting circa 80% van de PBZO-plichtige inrichtingen onder gemeentelijk toezicht.

Voor de provincies wordt de financiële tegemoetkoming geregeld in het Provinciefonds. Dit betekent dat zij in totaal 7 formatieplaatsen (fte) extra tot hun beschikking krijgen.

Voor de gemeenten is in overleg met de VNG besloten om te werken aan een centrale ondersteunende instantie die de gemeenten kan adviseren over de uitvoering van het Brzo 1999 in al haar facetten. Op welke wijze hieraan concreet invulling zal worden gegeven is echter nog in discussie. Zodra het tot een definitieve oplossing is gekomen zullen gemeenten daarover worden geïnformeerd. Naar verwachting zal dit begin 2000 het geval zijn.

Onafhankelijk van de uitkomst van de verdere besprekingen is het zeker dat gemeenten hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden bij de uitvoering van wettelijk opgelegde taken krachtens de Wet op de ruimtelijke ordening en de Wet milieubeheer blijven behouden. De centrale ondersteunende instantie zal deze taken niet kunnen overnemen.

3.5 PLANNING

Vanwege de gezamenlijke uitvoering van het Brzo 1999 is een gezamenlijke planning nodig, niet alleen om het proces te kunnen bewaken, maar ook vanwege de termijnen in het Brzo 1999. Daarbij moet met het volgende rekening gehouden worden:

- het aantal Brzo-inrichtingen in het samenwerkingsgebied;
- het type Brzo-inrichtingen, de complexiteit van die inrichtingen en de ervaring die de uitvoerende hebben met deze inrichtingen;
- kennis en ervaring van de uitvoerenden;
- beschikbare capaciteit;
- afspraken uit de intentieverklaring en eventueel bijbehorend document;
- type en invulling van het samenwerkingsmodel.

De planning moet bij voorkeur bekrachtigd worden door de hoogst verantwoordelijken van de verschillende bestuursorganen. Door wie de planning wordt opgesteld is afhankelijk van het samenwerkingsmodel. Bij een stuurgroep-/werkgroepmodel zal de planning worden voorbereid door de werkgroep en worden vastgesteld in de stuurgroep.

Bij een samenwerkingsverband als model A zal elk bestuursorgaan de werkzaamheden in de planning van zijn eigen bestuursorgaan moeten opnemen bij voorkeur na afstemming met de andere bestuursorganen. Binnen elk bestuursorgaan dient een overzicht te zijn van alle planningen per inrichting. Overigens is een inspectieprogramma wettelijk verplicht op grond van het Brzo 1999.

De planning moet bij voorkeur op drie niveaus plaatsvinden, namelijk:

- meerjarenplanning: planning voor 5 jaar (inclusief inspectieprogramma);
- jaarplanning: activiteiten-capaciteitsoverzicht uitvoering Brzo 1999 (inclusief inspectieprogramma);
- projectplanning: projectplan per activiteit per inrichting (bijvoorbeeld indiening veiligheidsrapport, inspectie bedrijven).

3.5.1 *Meerjarenplan*

De meerjarenplanning is een planning op hoofdlijnen. Het doel van het meerjarenplan is een overzicht te hebben van de verplichte activiteiten en op basis daarvan te kunnen sturen. Reservering van benodigde tijd en capaciteit in de planning van de verschillende bestuursorganen kan dan tijdig plaatsvinden. Aanbevolen wordt om in het meerjarenplan een doorkijk naar de komende vijf jaar te geven. Bij het opstellen van de meerjarenplanning moet met de tijdstermijnen in figuur 3.4 rekening gehouden worden.

3.5.2 *Knikkerboxmodel*

Bij het spreiden van de verschillende activiteiten over de verschillende jaren kunnen de bestuursorganen in onderling overleg besluiten tot het hanteren van het knikkerboxmodel. Dit model is gebaseerd op de volgende uitgangspunten:

- Een veiligheidsrapport bestaat uit verschillende onderdelen die elk voor zich om de 5 jaar geëvalueerd moeten worden en voor zover nodig aangepast. Geen enkel onderdeel mag ouder dan 5 jaar zijn;
- Bij het opstellen van een veiligheidsrapport mag verwezen worden naar reeds eerder bij het BG ex Wm ingediende documenten (in de overgangssituatie EVR, AVR); deze documenten mogen niet ouder zijn dan 5 jaar.

Aldus kan de werklast die het beoordelen van een compleet veiligheidsrapport vergt, in stukken worden geknipt en uitgespreid over verschillende jaren. Een meerjarenplanning is hierbij onmisbaar. Hiervoor wordt ook verwezen naar artikel 14 Brzo 1999 en de Nota van toelichting.

Figuur 3.4 Tijdstermijnen uit het Brzo 1999 / Bri / Bir

Onderwerp	Termijn uit het Brzo 1999 / Bri / Bir
Kennisgeving	Enmalige indiening, alleen aanpassing bij veranderingen
PBZO-plichtige inrichting (PBZO-document, veiligheidsbeheerssysteem)	Blijft op de inrichting en wordt aangepast n.a.v. veranderingen op het bedrijfsterrein en/of het bedrijf wordt aangewezen als domino-bedrijf
Veiligheidsrapport	<ul style="list-style-type: none"> • 5-jaarlijkse evaluatie of indien er sprake is van uitbreiding en/of wijziging. • Gefaseerde indiening van het veiligheidsrapport bij nieuwe inrichtingen of uitbreiding (tussen deze indiening kan geruime tijd zitten, bijv. een jaar. Dit is sterk afhankelijk van de benodigde tijd voor de bouw en dergelijke).
Inspectieprogramma opstellen	Binnen één jaar na de inwerkingtreding van het Brzo 1999.
Inspectie	Jaarlijkse inspectie VR-plichtige inrichtingen, tenzij het inspectieprogramma is vastgesteld op grond van een systematische evaluatie van de gevaren van zware ongevallen.
Aanwijzing domino-bedrijven	5-jaarlijkse evaluatie
Evalueren rampbestrijdingsplan voor VR-plichtige inrichting	3-jaarlijks
Oefenen uitvoering rampbestrijdingsplan voor VR-plichtige inrichting	3-jaarlijks
Informereren burgers over mogelijke risico's van de VR-plichtige inrichtingen en de consequenties hiervan	5-jaarlijks en na bijwerken informatie
Informereren burgers over waarschuwing en de te volgen gedragslijn bij een ramp	Jaarlijks en na bijwerken informatie

3.5.3 Jaarplan

Het doel van de jaarplanning is om per jaar een invulling te geven aan de activiteiten die voor dat jaar gepland zijn. De in het Brzo 1999 aangeven doorlooptijden waarmee rekening moet worden gehouden zijn:

- De beoordelingstermijn van een ingediend veiligheidsrapport is 6 maanden, en kan mogelijk worden verlengd met 3 maanden. Dat geldt niet voor veiligheidsrapporten in het kader van een vergunningverleningsprocedure. Daarvoor blijven de Wm-termijnen gelden.

- Binnen de beoordelingstermijn van een veiligheidsrapport kunnen aan het bedrijf tot uiterlijk 8 weken na aantekening van ontvangst aanvullende gegevens gevraagd worden.
- Het doorsturen van een ontvangen kennisgeving, dan wel veiligheidsrapport binnen 2 weken na ontvangst.

Projectplan per inrichting

Voor elke activiteit afzonderlijk wordt een projectplan opgesteld. Hierin wordt in ieder geval opgenomen:

- het doel van de activiteit;
- de aandachtspunten van het project;
- de betrokken uitvoerders en hun taken;
- de betrokken van de inrichting (en hun adviseurs);
- tijdsplanning;
- vergaderdata;
- specifieke afspraken voor deze activiteit.

Voor het meerjarenplan en het jaarplan is commitment van de hoogst verantwoordelijken van de betrokken bestuursorganen nodig. Voor het projectplan is commitment van alle deelnemers nodig.

3.6 TAAKVERDELING

In de hoofdstukken 5 tot en met 10 wordt per product aangegeven hoe aan deze taken uitvoering gegeven kan worden. Afhankelijk van de beschikbare capaciteit, tijd, kennis en ervaring, kan in onderling overleg besloten worden tot een bepaalde taakverdeling. Het BG ex Wm fungeert vanuit de één-loket gedachte als aanspreekpunt voor derden en treedt op als coördinerend orgaan. Dit houdt echter niet in dat het BG ex Wm altijd het voortouw moet nemen. Indien er meerdere Brzo-inrichtingen in een gebied liggen kan er een verdeling gemaakt worden van die inrichtingen over de verschillende bestuursorganen. Een andere mogelijkheid is om een taakverdeling te maken per bedrijf, per bedrijfstype of per product.

Bij de uitvoering van het Brzo 1999 verloopt de communicatie met het bedrijfsleven echter altijd via het BG ex Wm. Het organiseren van vergaderingen, maken van verslagen, het voorbereiden van vergaderingen en het opstellen van een gedetailleerde planning per bedrijf kan door elk betrokken bestuursorgaan worden uitgevoerd. Dit kan in het samenwerkingsverband in concreto geregeld worden.

3.7 ONDERLINGE INFORMATIE-UITWISSELING

In paragraaf 4.4 en de daaropvolgende hoofdstukken wordt per product gedetailleerd aangegeven hoe de onderlinge informatie-uitwisseling kan plaatsvinden. In deze paragraaf wordt beschreven waar in zijn algemeenheid op gelet moet worden.

In de intentieverklaring is per bestuursorgaan een persoon aangewezen die verantwoordelijk is voor de onderlinge informatie-uitwisseling. Deze persoon fungeert als aanspreekpunt voor zowel de eigen organisatie als de bestuursorganen waarmee wordt samengewerkt. De onderlinge communicatie verloopt in eerste instantie via deze lijn. Dit geldt voor algemene zaken, strategie, beleidsontwikkeling en dergelijke. Tijdens de uitvoering van een activiteit is de voorzitter van de projectgroep het aanspreekpunt voor de betrokken deelnemers.

Enkele algemene adviezen zijn:

- houdt elkaar op de hoogte van algemene ontwikkelingen binnen het bestuursorgaan;
- houdt elkaar op de hoogte van verkregen relevante informatie over de Brzo-inrichtingen;
- verstrek medewerking bij ongevalonderzoek (in ieder geval) indien hier om gevraagd wordt;
- geef tijdig aan indien gemaakte afspraken niet (tijdig) nagekomen kunnen worden.

3.8 HOE OM TE GAAN MET CONFLICTEN

Bij samenwerking kunnen door allerlei oorzaken kleinere en grotere problemen ontstaan. Veel voorkomende oorzaken of aanleidingen zijn:

- het niet (tijdig) nakomen van afspraken;
- het niet (tijdig, volledig) informeren van elkaar;
- communicatiestoornis door bijv. andere (invulling van) terminologie, cultuurverschillen;
- tegenstrijdige belangen.

Het spreekt voor zich dat eventuele conflicten zoveel mogelijk in onderling overleg worden opgelost. Het hangt van de onderling gemaakt afspraken over de wijze van samenwerken af wie in voorkomende gevallen wordt gevraagd een knoop door te hakken: een stuurgroep indien aanwezig, soms ad hoc op bestuurlijk niveau.

In elk geval moet vermeden worden dat het betrokken bedrijf wordt geconfronteerd met uiteenlopende of zelfs tegenstrijdige meningen.

Bij de uitvoering van het Brzo 1999 is samenwerking noodzakelijk. Het Brzo 1999 verplicht tot het gezamenlijk opstellen van een inspectieprogramma. Het Brzo 1999 verplicht echter niet tot een gezamenlijke uitvoering van de inspectie en het hebben van een **eensluidend** gezamenlijk oordeel ten aanzien van Brzo-inrichtingen. Echter de structuur van het Brzo 1999 impliceert een gezamenlijke uitvoering en zo veel mogelijk streven naar een gezamenlijk oordeel. Elk bestuursorgaan behoudt hierbij zijn eigen verantwoordelijkheid.

3.9 OVERGANGSSITUATIE

In het Brzo 1999 is sprake van een overgangsregeling. Deze geeft aan wanneer de gegevens zoals voorgeschreven in het Brzo 1999 voor de eerste maal gereed moeten zijn.

Om het Brzo 1999 te kunnen uitvoeren is een implementatietraject in gang gezet. Ter ondersteuning hierbij is deze 'Handreiking uitvoering Brzo 1999 voor overheden' geproduceerd alsmede het 'Rapport Informatie-eisen Brzo 1999' (RIB, uitgegeven als CPR20) waarin nader toegelicht wordt wat een kennisgeving, een PBZO-document, een veiligheidsbeheerssysteem en een veiligheidsrapport moet bevatten. Daarnaast is het van belang dat de personen die betrokken zijn bij de uitvoering van het Brzo 1999 bepaalde kennis en vaardigheden bezitten.

Kennis en vaardigheden

De mate waarin de samenwerking bevorderd kan worden is van vele zaken afhankelijk, o.a. inzicht in elkaars werkveld, manier van werken en cultuur. Daarnaast is ook het opleidingsniveau van belang. Om gelijkwaardige partners van elkaar te zijn, is een bepaald basis kennisniveau vereist. Uit proefprojecten is gebleken dat het kennisniveau grote variaties laat zien, zowel binnen de organisaties onderling als tussen de verschillende diensten.

Basiskennis en vaardigheden die vereist zijn om uitvoering te kunnen geven aan de verschillende verplichtingen en bevoegdheden zijn:

- kennis van (proces)technologie;
- kennis van inspectiemethoden ten behoeve van inspectie bij VR- en PBZO-plichtige inrichtingen;
- rapporteren;
- interviewtechnieken;
- vergadertechnieken.

De kennis en vaardigheden moeten voor elk bestuursorgaan beschikbaar zijn, naast de specifieke eisen die de eigen organisatie stelt. Deze inhoudelijke kennis en vaardigheden hoeven niet allemaal in één persoon verenigd te zijn.

Opleiding

Indien bovenstaande kennis en vaardigheden niet binnen de dienst aanwezig zijn dan zal geïnvesteerd moeten worden in een opleidingstraject om deze basiskennis en vaardigheden (verder) te ontwikkelen.

Planning

Bij het opstellen van de eerste overzichtsplanning moet rekening gehouden worden met de data uit het Brzo 1999 zoals weergegeven in figuur 2.1. Brzo-inrichtingen kunnen vanaf het moment dat het Brzo 1999 in werking is getreden (19 juli 1999) een kennisgeving en een veiligheidsrapport indienen.

3.10 'TIPS EN VALKUILEN'

De hieronder beschreven lijst van tips en valkuilen is geen limitatieve opsomming, maar een lijst gebaseerd op de ervaringen die zijn opgedaan tijdens proefprojecten.

3.10.1 *Samenwerking en werkwijze*

- Maak afspraken op managementniveau over de benodigde tijd en capaciteit voor de uitvoering van het Brzo 1999, evenals hoe te handelen bij tegenstrijdige inzet (prioritering) en ondercapaciteit. Overweeg het nut van het opstellen van een intentieverklaring.
- Indien mandatering gewenst is, dit goed verankeren.
- Indien gewenst, vastleggen hoe te handelen bij conflicten. Bij een intentieverklaring zou dit daarin kunnen worden geregeld.
- Overlegorgaan instellen waarbij ervaringen kunnen worden uitgewisseld die worden opgedaan bij de uitvoering van het Brzo 1999. Dit kan een landelijk of regionaal orgaan zijn, waarin uitvoerders van de verschillende bestuursorganen zitten of een orgaan per bestuursdienst.
- Gezamenlijke opleiding en training van de betrokken bestuursorganen.
- Voor elke Brzo-inrichting een projectteam per inrichting samenstellen (model A), die voor deze inrichting een gezamenlijke planning en handelwijze opstelt en vastlegt in een projectplan. In dit projectteam wordt ook het inspectieprogramma voor deze inrichting zowel qua onderwerpen, inspectiemethodiek en tijd vastgesteld.
- Naarmate er in een gebied meer Brzo-inrichtingen liggen, wordt planning (gezamenlijke, meerjarenplanning, knikkerboxmodel), afstemming werkwijze (standaardisering) en institutionalisering van samenwerkingsverbanden essentieel.
- Elke uitvoerder kijkt vanuit zijn eigen discipline, kennis en ervaring naar de Brzo-inrichting. Let erop dat bij de taakverdeling de gezamenlijkheid bewaard wordt en dat bij beoordeling en inspectie op inhoudelijke raakvlakken/overeenkomsten gelet wordt.
- Wissel kennis en ervaring die is opgebouwd ten aanzien van het bedrijf van te voren goed met elkaar uit. Dit is essentieel voor de beoordeling en de benadering/communicatie met het bedrijf.

3.10.2 *Planning*

- Het is aan te bevelen de Brzo-inrichtingen aan te schrijven wanneer de 5-jaarlijkse termijn bijna verstreken is, om ze hieraan te herinneren. Het tijdstip waarop aangeschreven moet worden kan in de jaarplanning worden opgenomen.
- Indien geen gezamenlijke planning wordt gemaakt, dan per dienst een planning opstellen en deze goed op elkaar afstemmen.
- Deel knelpunten tijdig mee aan de andere partijen.

3.10.3 *Administratieve handelingen en informatie uitwisseling*

- BG ex Wm houdt een ingekomen/uitgegane stukken-index bij. Deze zou t.a.v. de Brzo-inrichtingen gecommuniceerd kunnen worden naar de overige betrokken bestuursorganen.
- Brzo-inrichtingen tijdig aanschrijven, wanneer van hun actie wordt verwacht. Dit, ondanks dat de verantwoordelijkheid ligt bij de inrichting, vanwege het tijdig kunnen plannen van de benodigde tijd bij de verschillende bestuursorganen en de benodigde doorlooptijd.
- Het bedrijf hoeft de verplichte informatie in principe maar eenmaal te verstrekken. Indien u een document van een Brzo-inrichting ontvangt, check dan of uw collega bestuursorganen dit ook ontvangen hebben. Indien het document alleen relevante informatie voor u bevat, laat dan aan uw collega bestuursorganen weten dat u die informatie ontvangen heeft. Mogelijk kan het in een later stadium wel van belang zijn of verwijst het bedrijf naar deze informatie.
- Maak in de schriftelijke communicatie naar de inrichtingen goed duidelijk welk bestuursorgaan welke boodschap heeft. Bijvoorbeeld bij beoordeling veiligheidsrapport en gezamenlijk inspectierapport duidelijk maken welk bestuursorgaan welke op- en aanmerkingen heeft. Dit in verband met reactie hierop, zeker indien bezwaar en beroep mogelijk is.
- Voor het kunnen beoordelen van een concept veiligheidsrapport is het nodig kennis te hebben van het bedrijf, bijvoorbeeld door er aan het begin van een voortraject eens door het bedrijf heen te lopen of door middel van een rondleiding.

3.10.4 *Bezwaar en beroep*

- Elk bestuursorgaan heeft op grond van de Algemene wet bestuursrecht de plicht ervoor te zorgen dat een beroep- of bezwaarschrift dat niet aan de juiste instantie is gericht, door te sturen naar het juiste bestuursorgaan. Per ontvangen beroep- of bezwaarschrift moet worden gecontroleerd of dit aan de juiste dienst is gericht.
- Bij elk besluit duidelijk aangeven bij wie bezwaar en beroep kan worden aangetekend.

3.10.5 *Handhaving/Inspectie*

- Ten aanzien van de kennisgeving, het PBZO-document (inclusief veiligheidsbeheerssysteem) en de toezicht op naleving domino-aanwijzing verplicht het Brzo 1999 niet tot een beoordeling. Daarentegen is dit in het kader van de handhaving wel van belang. Dit kan via de gezamenlijke inspectie. Aan deze inspectie kan een voortraject vooraf gaan vergelijkbaar met een voortraject bij de indiening van een veiligheidsrapport of Wm-vergunningaanvraag (zie ook paragraaf 6.6). Dit biedt de mogelijkheid om vooraf met de inrichting de invulling te bespreken van de eisen uit het Brzo 1999 en de inhoudelijke vertaling daarvan in het RIB. Daarnaast geeft deze werkwijze goed inzicht in het bedrijf en kan zodanig als

basis dienen voor het opzetten van een inspectie en een inspectieprogramma (inspectiepunten, inspectiemethodiek, inspectiefrequentie).

- Er zijn verschillende inspectiemethodieken, verschillend van focus op techniek tot veiligheidsmanagement. Uit de praktijk is gebleken dat elk projectteam zijn eigen inspectiemethodiek samenstelt, afgestemd op het specifieke bedrijf en de aanwezige kennis en ervaring bij de betrokken uitvoerders.
- Voer de inspectie op het bedrijf gezamenlijk uit en splits zo mogelijk niet op. Dit bevordert de samenwerking, begrip voor elkaars benaderingswijze en aandachtspunten en onderlinge samenhang van elkaars werkveld.

DEEL II WERKWIJZEN VOOR DE VERSCHILLENDE VOORKOMENDE SITUATIES

4. ALGEMENE UITVOERINGSINFORMATIE

A WERKWIJZE VOOR AANGELEVERDE PRODUCTEN

5. KENNISGEVINGEN

6. PROCEDURE VOOR DE BEOORDELING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT

B ACHTERLIGGENDE TAKEN

7. HET BEOORDELEN VAN EEN INRICHTING OP DOMINO-EFFECTEN

8. HET OPSTELLEN VAN EEN RAMPBESTRIJDINGSPLAN VOOR EEN INRICHTING

9. HET INFORMEREN VAN DE BEVOLKING OVER RAMPEN

10. HET PLANNEN EN UITVOEREN VAN INSPECTIES OP EEN INRICHTING

4 ALGEMENE UITVOERINGSINFORMATIE

4.1 INLEIDING

In de navolgende hoofdstukken worden achtereenvolgens de verschillende taken voor de verschillende overheidsinstanties in het kader van het Brzo 1999 en daarmee samenhangende regelgeving behandeld. Dit hoofdstuk biedt de algemene informatie die daaraan voorafgaand nodig is en vormt de gids voor het gebruik van die hoofdstukken.

De eerste stap bij de uitvoering van het Brzo 1999 is vanzelfsprekend de vraag of een inrichting onder de werkingssfeer van het Brzo 1999 valt, de zogenaamde aanwijzing. Deze aanwijzing komt in de volgende paragraaf aan de orde. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de informatie c.q. documenten die een Brzo-inrichting op grond van het Brzo 1999 aan het bevoegd gezag ex Wm moet zenden. Daarbij wordt ook aandacht geschonken aan de verdere doorzending van deze informatie richting de betrokken overheidsinstanties. Tevens zal de rechtsbescherming tegen de conclusies betreffende het veiligheidsrapport worden belicht. Indien een inrichting op grond van het Brzo 1999 niet verplicht is tot het opstellen van een veiligheidsrapport, kan het voorkomen dat hij gedeelten hieruit op een andere grond moet verstrekken. Hieraan zal in de laatste paragraaf van dit hoofdstuk aandacht worden geschonken.

Op basis van het Brzo 1999 gelden ook andere verplichtingen voor de inrichting, zoals het Preventiebeleid Zware Ongevallen (PBZO-document), het veiligheidsbeheerssysteem (VBS) en het opstellen van een stoffenlijst. Deze blijven in die paragraaf buiten beschouwing omdat die verplichtingen alleen van belang zijn voor de inspectie. Zij zullen –voor zover nodig– bij het onderwerp inspectie in hoofdstuk 10 worden behandeld.

De hoofdstukken 5 en 6 handelen over de voornoemde informatieverplichtingen van een aangewezen inrichting, respectievelijk de kennisgeving en het veiligheidsrapport. Centraal staat de wijze van afhandeling van de verschillende documenten.

In de hoofdstukken 7, 8 en 9 wordt aandacht besteed aan taken die voort kunnen vloeien uit de informatie die inrichtingen middels hun informatieverplichtingen hebben aangeleverd. Het gaat dan om zaken als domino-effecten, rampbestrijdingsplannen en het voorlichten van de bevolking over rampen. Hoofdstuk 10 gaat over het plannen en uitvoeren van inspecties in het kader van de handhaving.

Bij de opbouw van deel 2 van deze handreiking wordt opgemerkt dat hoofdstuk 6 (beoordeling van een veiligheidsrapport) en hoofdstuk 10 (plannen en

uitvoeren van inspecties) bewust niet integraal worden benaderd. Ondanks het feit dat een inspectie onderdeel uitmaakt van de beoordeling van een veiligheidsrapport is in deze context hiervoor gekozen om de overzichtelijkheid te bewaken. In de uitvoering kunnen, indien betrokken partijen dit wenselijk achten, beide aspecten worden geïntegreerd hetgeen zou kunnen leiden tot een integraal beoordelings- en inspectieplan.

In de hoofdstukken 5, 6, 7 en 10 wordt veelvuldig gebruikt gemaakt van stappenplannen. In deze stappenplannen staan ook de betrokken overheidsinstanties weergegeven. In deze stappenplannen staan alleen overheidsinstanties opgenomen die ten aanzien van het Brzo 1999 bij een bepaalde stap betrokken worden. Deze lijsten van betrokken overheidsinstanties zijn derhalve niet limitatief. In veel gevallen zal ook gedeputeerde staten als wettelijk adviseur of als betrokken bestuursorgaan ingeschakeld moeten worden. Daarnaast kan het in sommige gevallen noodzakelijk zijn de Directeur Materieel Koninklijke Landmacht als wettelijk adviseur in te schakelen. Daarom is het noodzakelijk om naast de in de stappenplannen opgenomen betrokken overheidsinstanties ook het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer hierop na te slaan.

4.2 AANWIJZING BRZO-INRICHTINGEN

Direct betrokken bestuursorgaan:

- het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer.

Daarnaast krijgen ook de andere betrokken overheidsinstanties er indirect mee te maken.

Wanneer?

De vraag het Brzo 1999 van toepassing is op een inrichting speelt met name een rol bij de toets tot het in behandeling nemen van de aanvraag voor een milieuvergunning. Daarnaast kan het een rol spelen indien het bevoegd gezag ex Wm zijn inrichtingenbestand gaat controleren op aanwezigheid van inrichtingen die mogelijk onder het Brzo 1999 vallen.

Ingeval een inrichting niet op eigen initiatief een kennisgeving zendt aan het bevoegd gezag ex Wm, is laatstgenoemde dus primair belast met de vraag of een inrichting al dan niet onder de werkingssfeer van het Brzo 1999 valt. Het is raadzaam dat het bevoegd gezag haar oordeel afstemt met de andere betrokken overheidsinstanties en dat zij hierover gezamenlijk een oordeel geven. Deze afstemming is evenzeer wenselijk wanneer het bevoegd gezag van oordeel is dat een inrichting niet onder het Brzo 1999 valt, waarbij zij nog enige twijfel heeft.

Op de vraag welke inrichtingen zijn aangewezen wordt in hoofdstuk 4 van het 'Rapport Informatie-eisen Brzo 1999 (RIB/CPR20)' een korte toelichting gegeven en geïllustreerd met een paar voorbeelden. Hier wordt volstaan met

een korte indruk. De aanwijzing van inrichtingen die onder het Brzo 1999 vallen geschiedt –globaal gesteld– op basis van de in de milieuvergunning maximaal toegestane hoeveelheden gevaarlijke stoffen binnen de inrichting. Daarbij worden twee drempels onderscheiden waarmee de twee onderscheiden categorieën Brzo-inrichtingen samenhangen, de zogenoemde PBZO- en VR-plichtige inrichtingen.

Het Brzo 1999 heeft betrekking op inrichtingen. Onder inrichting wordt in het Brzo 1999 verstaan: een inrichting die tot een krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer aangewezen categorie behoort. Het Brzo 1999 is niet op alle inrichtingen van toepassing. Artikel 2 Brzo 1999 geeft aan op welke inrichtingen het besluit niet van toepassing is.

Bij inrichtingen waarop het besluit niet van toepassing is, gaat het onder andere om vervoersinrichtingen, zoals zelfstandige emplacementen en stuwadoors. Het Ministerie van VROM werkt samen met de Ministeries van VenW, SZW en BZK aan een aparte AMvB voor deze bedrijven. In die AMvB zullen met het Brzo 1999 vergelijkbare informatie-eisen worden gesteld. Deze regeling wordt naar verwachting binnen vier jaar na inwerkingtreding van het Brzo 1999 van kracht.

Daarnaast is het Brzo 1999, op grond van artikel 2, evenmin van toepassing op inrichtingen in gebruik bij de krijgsmacht, inrichtingen voor zover daarvoor een vergunning is vereist of algemene voorschriften gelden krachtens de Kernenergiewet, inrichtingen waarop de Mijnwet 1903 of de Mijnwet continentaal plat van toepassing is en voor inrichtingen voor het op of in de bodem brengen van afvalstoffen om ze daar te laten (afvalstortplaatsen).

Voor inrichtingen die niet zijn uitgesloten, gelden criteria om te bepalen of een inrichting daadwerkelijk is aangewezen. De criteria betreffen de hoeveelheden gevaarlijke stoffen die krachtens de milieuvergunning in de inrichting aanwezig mogen zijn of ten gevolge van het onbeheersbaar worden van een industrieel of chemisch proces kunnen worden gevormd. Een inrichting is aangewezen als daarin bepaalde hoeveelheden alleen of na de voorgeschreven sommatie één van de twee gestelde drempels overschrijdt.

Wordt de *lage drempel* (artikel 4 Brzo 1999) overschreden dan is een beperkt regime van toepassing. Een dergelijke inrichting wordt in de wandelgang ‘PBZO-plichtige inrichting’ of ‘artikel 6/7-inrichting’ genoemd. De eerste naam is ontleend aan één van de verplichtingen waaraan de inrichting moet voldoen. De tweede naam heeft betrekking op de met die verplichtingen samenhangende artikelen in de Europese Seveso II-richtlijn.

Wordt ook de *hoge drempel* (artikel 8 Brzo 1999) overschreden dan gelden er aanvullende eisen. Een dergelijke inrichting wordt in de wandelgang ‘VR-plichtige inrichting’ genoemd. Ook deze naam heeft betrekking op één van de verplichtingen waaraan de inrichting moet voldoen. Deze laatste categorie inrichtingen vertoont een grote overlap met de inrichtingen die onder het oude Brzo EVR-plichtig (verplicht tot het opstellen van een extern veiligheidsrapport) waren.

Bij het beantwoorden van de vraag of een inrichting aangewezen is kan behalve hoofdstuk 4 van het RIB –zeker in complexe gevallen– ook het computerprogramma SERIDA van pas komen. Het computerprogramma SERIDA bevat een databestand met stofgegevens en een rekenmodule. Het databestand is een hulpmiddel bij het raadplegen van stofgegevens van een groot aantal stoffen met betrekking tot externe veiligheid, arbeidsveiligheid en milieurisico's voor het oppervlaktewater. Met de rekenmodule kan aan de hand van de uitkomsten bepaald worden of, gelet op bijlage I van het Brzo 1999, een inrichting onder het toepassingsgebied van het Brzo 1999 valt.

Indien het BG ex Wm zelf weet dat een bedrijf PBZO- of VR-plichtig is, dan is het aan te raden dat het BG ex Wm het betreffende bedrijf aanschrijft waarin het bedrijf wordt verzocht om te voldoen aan de informatieverplichtingen die voortvloeien uit het Brzo 1999. Afschriften van deze aanschrijving dient het BG ex Wm daarbij zo spoedig mogelijk naar de andere betrokken actoren te sturen. Een dergelijke aanschrijving ontslaat degene die de inrichting drijft overigens niet van de plicht om een kennisgeving in te dienen.

4.3 INFORMATIEVERPLICHTINGEN VAN EEN BRZO-INRICHTING

De houder van een inrichting waarop het Brzo 1999 van toepassing is, heeft een aantal verplichtingen. Een aantal verplichtingen daarvan hebben betrekking op het verstrekken van informatie aan het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer. Dat bevoegd gezag moet de ontvangen informatie op zijn beurt doorsturen naar de betrokken overheidsinstanties. Deze informatieverplichtingen zijn in figuur 4.1 weergegeven per soort aangewezen inrichting.

4.4 INFORMATIEVOORZIENING BETROKKEN OVERHEDEN OVER BRZO-INRICHTINGEN

Zoals in paragraaf 4.3 is aangegeven hebben Brzo-inrichtingen diverse informatieverplichtingen. Deze informatie wordt vanuit de één-loket gedachte door het bedrijf verstuurd naar het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer. Die draagt op zijn beurt zorg voor de verdere doorgeleiding naar de betrokken overheidsinstanties. Ze hebben immers deze informatie nodig om hun taken uit te kunnen voeren. De aandacht voor deze doorgeleiding wordt ingegeven door het feit dat met het van kracht worden van het Brzo 1999 ook het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer op diverse punten is gewijzigd.

Figuur 4.1 Informatieverplichtingen van Brzo-inrichtingen

BESTAANDE BEDRIJVEN

- **Overschrijding lage drempel**
 - *Eénmalige verplichting*
 - Kennisgeving bestaande situatie (artikel 26 Brzo 1999).
 - *Significante wijziging*
 - Aanvraag uitbreidings- en/of wijzigingsvergunning of revisievergunning Wm (artikel 5.17a en 5.18 lvb); òf Melding ex artikel 8.19 Wm.
 - Kennisgeving significante wijziging (artikel 6 Brzo 1999).

 - **Overschrijding hoge drempel**
 - *Eénmalige verplichting*
 - Kennisgeving bestaande situatie (artikel 26 Brzo 1999).
 - *Veiligheidsrapport krachtens overgangsrecht*
 - Indiening veiligheidsrapport (artikel 28 Brzo 1999).
 - *Periodiek*
 - Indiening herzien veiligheidsrapport (artikel 14 Brzo 1999).
 - *Significante wijziging*
 - Aanvraag uitbreidings- en/of wijzigingsvergunning of revisievergunning Wm (vergezeld van veiligheidsrapport deel I en III) (artikel 5.17 en 5.18 lvb), aangevuld met veiligheidsrapport deel II (artikel 13, derde lid, Brzo 1999); òf Melding ex artikel 8.19 Wm, eventueel aangevuld met veiligheidsrapport deel II (artikel 13, derde lid, Brzo 1999).
 - Kennisgeving significante wijziging (artikel 6 Brzo 1999).
 - *Bij nieuwe feiten of kennis over veiligheid*
 - Indiening herzien veiligheidsrapport (artikel 14 Brzo 1999).
-

BEDRIJVEN IN OPRICHTING

- **Overschrijding lage drempel**
 - Aanvraag oprichtingsvergunning Wm (artikel 5.15a lvb).
 - **Overschrijding hoge drempel**
 - Aanvraag oprichtingsvergunning Wm (vergezeld van veiligheidsrapport deel I en III) (artikel 5.15 lvb), aangevuld met veiligheidsrapport deel II (artikel 13, eerste en tweede lid, Brzo 1999).
-

SLUITING VAN EEN INSTALLATIE

- **Overschrijding lage drempel**
 - Kennisgeving sluiting (artikel 6 Brzo 1999).
 - **Overschrijding hoge drempel**
 - Kennisgeving sluiting (artikel 6 Brzo 1999).
-

In deze paragraaf zal nader worden ingegaan op de administratieve afhandeling van de stukkenstroom. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen bescheiden die worden ingediend als onderdeel van een milieuvergunning c.q. melding en bescheiden die expliciet worden ingediend ter uitvoering van het Brzo 1999. Voor deze onderverdeling is gekozen omdat de verzending van de bescheiden naar de betrokken instanties bij een milieuvergunning of melding is geregeld in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit. Daarentegen wordt de verzending van bescheiden die op basis van het Brzo 1999 moeten worden ingediend en géén onderdeel vormen van een milieuvergunning of melding geregeld in Brzo 1999.

Diverse bescheiden ter uitvoering van het Brzo 1999 dienen onder andere gezonden te worden aan de Minister van VROM. Het betreft hierbij de kennisgeving, het veiligheidsrapport en het besluit tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport. Omdat het stukken betreft die van louter technische aard zijn, wordt één ieder verzocht deze stukken niet naar de minister te zenden doch naar:

Ministerie van VROM
Directoraat-Generaal Milieubeheer
t.a.v. hoofd afdeling Externe Veiligheid
Postbus 30945
2500 GX DEN HAAG

Als gevolg van de huidige reorganisatie binnen het Directoraat-Generaal Milieubeheer, de zogenaamde operatie Rhooon, zullen de activiteiten die betrekking hebben op het Brzo 1999 worden ondergebracht in de nieuw op te richten afdeling Luchthavens & Externe veiligheid. Waarschijnlijk zal dit medio juli 2000 een feit zijn.

4.4.1 Bescheiden die géén onderdeel vormen van de aanvraag om een milieuvergunning

Allereerst wordt de in het Brzo 1999 voorgeschreven stroom van de bescheiden die geen onderdeel vormen van een milieuvergunning c.q. melding behandeld. Hierbij worden vijf producten onderscheiden, te weten:

- de kennisgeving (bedoeld in artikel 6, eerste lid, respectievelijk artikel 26, eerste lid, Brzo 1999);
- het veiligheidsrapport;
- het beoordeelde veiligheidsrapport;
- een verzoek tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport;
- een besluit tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport.

De kennisgeving

Het bevoegd gezag ex Wm zendt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee weken na ontvangst zowel de éénmalige kennisgeving (bedoeld in artikel 26, eerste lid, Brzo 1999) als de kennisgeving, bedoeld in artikel 6, eerste lid, Brzo 1999 aan de instanties zoals vermeld in artikel 6, tweede lid, Brzo 1999, te weten:

- a. Onze Minister van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- b. de regionaal inspecteur milieuhygiëne (RIMH);
- c. de inspecteur van de Arbeidsinspectie;
- d. gedeputeerde staten van de provincie waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- e. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- f. de burgemeester van de onder e. genoemde gemeente;

- g. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen.

Het veiligheidsrapport en eventuele aanvullingen

Het bevoegd gezag ex Wm zendt het veiligheidsrapport, eventuele aanvullingen (bedoeld in artikel 16, vierde lid, Brzo 1999) en elk verzoek krachtens artikel 14, tweede lid, Brzo 1999 aan de instanties zoals vermeld in artikel 15, derde en vierde lid, Brzo 1999, te weten:

- a. de inspecteur van de Arbeidsinspectie;
- b. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- c. de burgemeester van de onder b genoemde gemeente;
- d. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- e. de regionaal inspecteur milieuhygiëne;
- f. het bestuursorgaan dat tot het verlenen van de vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegd is.

Het beoordeelde veiligheidsrapport

Uiterlijk twee weken nadat het bevoegd gezag ex Wm de bevindingen, bedoeld in artikel 16, eerste lid, Brzo 1999, heeft bekendgemaakt, zendt die een exemplaar van het veiligheidsrapport (bij voorkeur vergezeld van de bevindingen, alhoewel dit geen wettelijke verplichting betreft) aan de instanties zoals vermeld in artikel 18, vierde lid, Brzo 1999, te weten:

- a. burgemeester en wethouders van de gemeente, waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- b. de burgemeester van de onder a genoemde gemeente;
- c. burgemeester en wethouders van de gemeente, waarvan het grondgebied ligt binnen de lijn van 10-8 voor het individueel risico;
- d. de burgemeester van de onder c genoemde gemeente;
- e. de Commissaris der Koningin (CdK) in de provincie, indien de hierboven onder a of c genoemde gemeente in haar provincie is gelegen;
- f. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied een gemeente als bedoeld onder a of c is gelegen;
- g. Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- h. het bestuursorgaan dat bevoegd is tot verlening van de vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Een verzoek tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport

Naast de voorgeschreven verzending van stukken in het Brzo 1999 zijn de verzending van een verzoek van een inrichting tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport (bedoeld in artikel 10, derde lid, Brzo 1999) impliciet voorgeschreven. Het besluit moet immers genomen worden met andere betrokken overheidsinstanties. Daarom dient een verzoek tot het

indienen van een beperkt veiligheidsrapport logischerwijs te worden gezonden aan:

- a. de inspecteur van de Arbeidsinspectie;
- b. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- c. de burgemeester van de onder b genoemde gemeente;
- d. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen.

Een besluit tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport

Het bevoegd gezag zendt een exemplaar van het besluit, als bedoeld in artikel 10, derde lid, Brzo 1999 (besluit tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport) aan de instantie zoals vermeld in artikel 10, vijfde lid, Brzo 1999, te weten:

- a. Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Tot zover de opsomming van de verzending van bescheiden die rechtstreeks voortvloeien uit het Brzo 1999 en die géén onderdeel vormen van een milieuvergunning of melding.

4.4.2 Bescheiden die wél onderdeel vormen van de aanvraag om een milieuvergunning

Het gaat in deze context te ver om een soortgelijke opsomming te geven indien de bescheiden wél onderdeel vormen van een milieuvergunning of melding. Daarom zal alleen aandacht worden geschonken aan de wijzigingen van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit op grond van artikel 30 van het Brzo 1999.

De milieuvergunning

Ongeacht of de aanvraag om een milieuvergunning betrekking heeft op het oprichten respectievelijk het veranderen van een inrichting, en bovendien ongeacht of de inrichting VR-plichtig respectievelijk PBZO-plichtig is, moet het bevoegd gezag ex Wm een exemplaar van de aanvraag en de 'relevante' stukken toezenden aan de instanties zoals aangegeven in artikel 5.15, derde lid, Ivb, te weten:

- a. de inspecteur van de Arbeidsinspectie;
- b. de burgemeester van de gemeente waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk zal zijn of is gelegen;
- c. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied de inrichting geheel of gedeeltelijk zal zijn gelegen;
- d. voor zover de onderdelen van het veiligheidsrapport betrekking hebben op de risico's voor het oppervlaktewater: het bestuursorgaan dat tot het verlenen van de vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegd is, behoudens in een geval als bedoeld in artikel 8.28

van de Wet milieubeheer (immers in die gevallen is reeds geregeld dat het BG ex Wvo een exemplaar van de aanvraag ontvangt).

De vraag welke stukken ‘relevant’ zijn is afhankelijk van de vraag of het een VR-plichtige inrichtingen of een PBZO-plichtige inrichting betreft. Van VR-plichtige inrichtingen moet de aanvraag worden vergezeld van die onderdelen van het veiligheidsrapport die betrekking hebben op de risico’s van personen buiten de inrichting en voor het milieu (zie ook paragraaf 6.2). Van PBZO-plichtige inrichtingen moet de aanvraag worden vergezeld van de gegevens zoals vermeld in artikel 5.15a, eerste lid, onder a tot en met h.

Bovendien moet het bevoegd gezag ex Wm, in geval het een aanvraag betreft van een inrichting die VR-plichtig is, met het oog op de voorbereiding van de bestrijding van rampen en zware ongevallen de onderdelen van het veiligheidsrapport die betrekking hebben op de risico’s van personen buiten de inrichting en voor het milieu en, indien tijdens de behandeling van de aanvraag een aanvulling op het veiligheidsrapport is ontvangen, deze aanvulling verzenden aan de instanties zoals vermeld in artikel 8.2, eerste lid, Ivb, te weten (dus geen exemplaar van de aanvraag):

- e. de burgemeester van de gemeenten waarvan het grondgebied is gelegen binnen de lijn van 10-8 individueel risico, bedoeld in bijlage III, onder 2, onder c, van het Brzo 1999;
- f. de commissaris van de Koningin in de provincie waarin een gemeente is gelegen waarin de inrichting geheel of gedeeltelijk zal zijn of is gelegen;
- g. de commissaris van de Koningin in de provincie waarin een gemeente als bedoeld onder e is gelegen;
- h. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied een gemeente als bedoeld onder e is gelegen.

Bovendien zendt het bevoegd gezag ex Wm een exemplaar van de stukken zoals hierboven aangegeven aan de instantie vermeld in artikel 8.2, tweede lid, Ivb, te weten:

- i. Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer

In gevallen waarin het een melding (artikel 8.19 Wm) betreft, in plaats van een aanvraag om een milieuvergunning, die betrekking heeft op een inrichting waarop het Brzo 1999 van toepassing is, zendt het bevoegd gezag ex Wm binnen twee weken na ontvangst van de melding een exemplaar daarvan aan de instanties als vermeld in artikel 6.4 van het Inrichtingen- en vergunningbesluit, te weten:

- a. Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer;
- b. de regionaal inspecteur milieuhygiëne;

- c. de inspecteur van de Arbeidsinspectie;
- d. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de geheel of gedeeltelijk is gelegen;
- e. het bestuur van de regionale brandweer binnen wier gebied de inrichting geheel of gedeeltelijk is gelegen.

Tot zover de uitvoerige behandeling van de verzending van de bescheiden die het bevoegd gezag ex Wm voor haar rekening neemt bij de uitvoering van het Besluit risico's zware ongevallen 1999. In de hoofdstukken 5 en 6 zal bij de verzending van de stukken niet in herhaling worden getreden maar zal korthedshalve worden verwezen naar deze paragraaf.

4.5 RECHTSBESCHERMING TEGEN DE CONCLUSIES BETREFFENDE HET VEILIGHEIDSRAPPORT

Op grond van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) wordt in een aantal gevallen van overheidswege een beslissing genomen die direct of indirect voor derden gevolgen kan hebben. Het gaat hierbij om:

1. het oordeel dat het veiligheidsrapport niet voldoet aan de wettelijke eisen omtrent de inhoud daarvan dan wel het oordeel dat het veiligheidsrapport onvoldoende is om de aanvaardbaarheid te beoordelen, gevolgd door het verzoek om aanvullende inlichtingen, bedoeld in artikel 16, vierde lid;
2. het oordeel over de aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's, bedoeld in artikel 16, eerste lid;
3. de aanwijzing van domino-bedrijven, bedoeld in artikel 7, eerste lid.

In deze paragraaf wordt ingegaan op het rechtskarakter van deze beslissingen en op de vraag of en zo ja, welke rechtsmiddelen daartegen openstaan.

Daarnaast komt in een aparte subparagraaf de beoordeling van het veiligheidsrapport in het kader van een aanvraag om een milieuvergunning aan de orde. Vervolgens wordt ingegaan op de toepassing van het veiligheidsrapport bij besluiten in het kader van de ruimtelijke ordening. Tenslotte wordt aandacht besteed aan het bestuurlijk oordeel dat een bedrijf onder het Brzo 1999 valt.

Voor de goede orde: op een kennisgeving, die op grond van artikel 26 en, in bepaalde gevallen, op grond van artikel 6 moet worden ingediend, behoeft geen formele reactie van overheidswege te volgen.

4.5.1 *Ontoereikend rapport*

Van een ontoereikend rapport kan in twee gevallen sprake zijn. Ten eerste indien het rapport niet voldoet aan de eisen die in artikel 10, in samenhang met bijlage III, en de daarop gebaseerde Regeling risico's zware ongevallen 1999 aan de inhoud van het rapport worden gesteld. Ten tweede kan ook van

een ontoereikend rapport gesproken worden indien de indiener onvoldoende gegevens heeft verstrekt om de aanvaardbaarheid van de risico's te kunnen beoordelen.

Indien één van de beoordelende instanties van oordeel is dat het rapport ontoereikend is, wordt aan degene die de inrichting drijft verzocht om binnen een door die instantie gestelde (redelijke) termijn aanvullende inlichtingen te verstrekken.

Het oordeel van overheidswege dat het rapport ontoereikend is, gevolgd door het verzoek om aanvulling, is een niet op rechtsgevolg gerichte mededeling. Een dergelijke mededeling is vergelijkbaar met een waarschuwingsbrief van een toezichthouder waarin een overtreding van de arbo- of milieuwetgeving wordt geconstateerd en een bestuursrechtelijke sanctie of een proces-verbaal in het vooruitzicht wordt gesteld indien de overtreding niet ongedaan wordt gemaakt.

Zolang de rechter zich daarover niet in positieve zin heeft uitgesproken, staan tegen een verzoek om aanvulling niet de rechtsmiddelen van bezwaar en beroep open.

4.5.2 Oordeel over aanvaardbaarheid risico's

In deze subparagraaf worden de rechtsmiddelen besproken die kunnen worden aangewend tegen het schriftelijke oordeel van overheidswege, bedoeld in artikel 16 van het Brzo 1999, over de aanvaardbaarheid van de risico's die in het veiligheidsrapport zijn weergegeven. Voor de goede orde wordt er op gewezen dat in dit verband onder het veiligheidsrapport wordt verstaan:

1. een veiligheidsrapport dat los van een aanvraag om een milieuvergunning wordt ingediend (het periodieke veiligheidsrapport);
2. die onderdelen van het veiligheidsrapport die worden ingediend voor een inrichting waarvoor in een eerder stadium een vergunningaanvraag is ingediend en die derhalve uitsluitend betrekking hebben op de interne veiligheid (de externe veiligheidsaspecten zijn reeds beoordeeld in het kader van de vergunningaanvraag);
3. die onderdelen van het veiligheidsrapport die gelijktijdig met een aanvraag om een milieuvergunning worden ingediend en uitsluitend betrekking hebben op de voorbereiding van de rampenbestrijding.

In het kader van artikel 16 van het Brzo 1999 wordt eerst onderzocht of het rapport aan alle eisen voldoet die daaraan bij of krachtens het Brzo 1999 zijn gesteld. Vervolgens wordt ter plekke gecontroleerd of het rapport de werkelijke situatie adequaat beschrijft. Daarna beoordelen de in artikel 15, derde lid, genoemde bestuursorganen en de Arbeidsinspectie, indien het rapport compleet is, of de daarin weergegeven risico's aanvaardbaar zijn.

Het bevoegde gezag voor de milieuvergunning stelt degene die de inrichting drijft in kennis van de bevindingen van de betrokken overheidsinstanties. Vervolgens wordt het rapport met deze bevindingen ter inzage gelegd. In

hoofdstuk 6 wordt de procedure voor de beoordeling van het veiligheidsrapport uitvoerig beschreven.

Rechtskarakter bevindingen overheidsinstanties

Wat is nu het juridische karakter van de bevindingen van overheidswege met betrekking tot de aanvaardbaarheid van de risico's zoals die zijn weergegeven in het veiligheidsrapport? Voor de beantwoording van deze vraag moet in de eerste plaats een onderscheid worden gemaakt tussen de bevindingen die betrekking hebben op de interne veiligheid en die welke betrekking hebben op de externe veiligheid. Dit onderscheid hangt samen met feit dat de betrokken inrichtingen hun activiteiten mogen uitoefenen krachtens de milieuvergunning en de Arbeidsomstandighedenwet 1998 geen vergunningstelsel kent. In de tweede plaats moet onderscheid gemaakt worden tussen een positief oordeel en een negatief oordeel.

Bevindingen ten aanzien van de externe veiligheid

Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer beoordeelt op grond van de gegevens over het individueel risico en het groepsrisico die in het veiligheidsrapport zijn weergegeven of het door de inrichting veroorzaakte risico aanvaardbaar is. Deze beoordeling geschiedt door de desbetreffende gegevens uit het rapport te toetsen aan de risiconormen die daartoe door de Minister van VROM na overleg met de Tweede Kamer zijn vastgesteld (zie Handreiking externe veiligheid voor inrichtingen, Den Haag 1996).

De volgende gevallen zijn denkbaar:

1. het oordeel van het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer over de aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's is positief (de risico's worden aanvaardbaar geacht);
2. het oordeel van het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer over de aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's is negatief (de risico's worden niet aanvaardbaar geacht).

In het eerste geval (risico's zijn aanvaardbaar) is er sprake van een handeling die veel gelijkenis vertoont met wat in de literatuur het rechtsvaststellend besluit wordt genoemd. Weliswaar is het oordeel als zodanig niet gericht op het in het leven roepen van rechtsgevolgen (deze vloeien immers voort uit de vergunning), maar de objectieve strekking van dat oordeel is dat wordt vastgesteld dat het bedrijf in werking mag worden gehouden en dat er geen aanleiding is de vergunning vanwege de externe veiligheid aan te passen. Implicit betekent het oordeel dat de gevolgen daarvan voor de ruimtelijke ordening en de rampenbestrijding worden aanvaard.

Het ter inzage gelegde oordeel kan worden aangemerkt als besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Overeenkomstig artikel 20.1 van de Wet milieubeheer kan tegen het besluit beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

In het tweede geval (risico's zijn niet aanvaardbaar) geldt het volgende. Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer moet telkens in het kader van de beoordeling van een periodiek veiligheidsrapport bezien of de vergunning moet worden aangepast op grond van de gegevens over het risico die in het rapport zijn weergegeven en op grond van de in de inrichting getroffen maatregelen ter beperking van het risico (artikel 20 Brzo 1999).

Indien de bevindingen van het bevoegd gezag ten grondslag worden gelegd aan een wijziging van de vergunning (artikel 8.22 Wm jo. artikel 20 Brzo 1999), dan vindt de rechtsbescherming tegen die bevindingen plaats in het kader van de voorbereiding van het betrokken besluit en in het kader van de toetsing van dat besluit door de rechter. De beschikking wordt voorbereid met toepassing van de procedure van paragraaf 3.5.6 van de Algemene wet bestuursrecht. Daarna is rechtstreeks beroep mogelijk bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (artikel 20.1 Wet milieubeheer). In het kader van de in paragraaf 3.5.6 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure en bij het beroep tegen het besluit kunnen tevens de bevindingen van het bevoegd gezag over het veiligheidsrapport worden aangevochten.

Wordt de vergunning ondanks het negatieve oordeel over de aanvaardbaarheid van de risico's niet aangepast, dan kan een derde het bevoegd gezag verzoeken daartoe over te gaan (artikel 8.23 Wm). Op de voorbereiding van een zodanige beschikking is paragraaf 3.5.6 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing; ook hier geldt dat rechtstreeks beroep open staat op de Afdeling bestuursrechtspraak.

Het is ook mogelijk dat een derde naar aanleiding van het rapport het bevoegd gezag verzoekt om een handhavingsbeschikking op grond van artikel 18.14 Wm. In dat geval kan, afhankelijk van de procedure waarmee de beschikking is voorbereid, op grond van het rapport en het negatieve oordeel van het bevoegd gezag, tegen de weigering bezwaar worden gemaakt en vervolgens beroep tegen de afwijzende beschikking worden ingesteld.

Bevindingen ten aanzien van de interne veiligheid

Evenals bij het oordeel over de aanvaardbaarheid van de risico's vanwege de externe veiligheid zijn voor wat betreft het oordeel van de Arbeidsinspectie twee gevallen denkbaar:

1. het oordeel van de Arbeidsinspectie over de aanvaardbaarheid van de in het rapport weergegeven risico's vanwege de interne veiligheid is positief (risico's aanvaardbaar);
2. het oordeel van de Arbeidsinspectie over de aanvaardbaarheid van de in het rapport weergegeven risico's vanwege de interne veiligheid is negatief (risico's niet aanvaardbaar).

Het onder 1 bedoelde oordeel moet vooralsnog worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Immers het oordeel heeft als gevolg dat de inrichting in werking mag worden gebracht of gehouden. Het oordeel is daarmee een besluit dat op rechtsgevolg is gericht. Een en ander betekent dat een derde-belanghebbende daartegen bezwaar kan aantekenen en vervolgens beroep kan instellen bij de rechtbank. In het besluit moet worden vermeld dat daartegen ingevolge de Algemene wet bestuursrecht bezwaar gemaakt kan worden.

Het is mogelijk dat de Arbeidsinspectie na beoordeling van het veiligheidsrapport tot de conclusie komt dat de in het rapport weergegeven risico's voor de interne veiligheid niet aanvaardbaar zijn. De Arbeidsinspectie kan zulks aan de exploitant mededelen en aangeven op welke punten verbeteringen nodig zijn.

Indien de mededeling aan de exploitant inhoudt dat bij het uitblijven van de gewenste verbeteringen een eis tot naleving als bedoeld in artikel 27 van de Arbeidsomstandighedenwet 1998 zal worden gesteld, dan is die mededeling een aankondiging van een te stellen eis tot naleving en geen zelfstandig besluit waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.

Houdt de mededeling aan de exploitant echter een eis tot naleving in, dan is daartegen bezwaar mogelijk op grond van de Algemene wet bestuursrecht. In dat geval zal de mogelijkheid van bezwaar door middel van een standaard-clausule in de eis moeten worden aangegeven. Vervolgens kan tegen de beslissing op het bezwaar beroep worden ingesteld bij de rechtbank en daarna eventueel hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

In de praktijk zal de Arbeidsinspectie in vrijwel alle gevallen waarin geoordeeld wordt dat de risico's niet aanvaardbaar zijn, direct overgaan tot het stellen van een eis tot naleving.

Bevindingen ten aanzien van de voorbereiding van de rampenbestrijding

Het oordeel over de aanvaardbaarheid van de risico's uit een oogpunt van uitsluitend de voorbereiding van de rampenbestrijding is niet gericht op het in het leven roepen van rechtsgevolgen, omdat de Wet rampen en zware ongevallen daarin niet voorziet. Dat oordeel is dus geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Dit neemt niet weg dat dit oordeel van invloed kan zijn op besluiten van het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer (zie hierboven).

4.5.3 Aanwijzing van domino-bedrijven

Het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer wijst op grond van artikel 7, eerste lid, van het Brzo 1999 inrichtingen of groepen inrichtingen aan die, gezien hun ligging ten opzichte van elkaar en de aanwezigheid van

gevaarlijke stoffen in die inrichtingen, domino-effecten kunnen veroorzaken. Deze aanwijzing geschiedt in overeenstemming met de Arbeidsinspectie, burgemeester en wethouders en de brandweer. In hoofdstuk 7 wordt deze aanwijzing en de beoordeling van mogelijke domino-effecten nader beschreven.

Een aanwijzing roept verplichtingen in het leven voor de betrokken inrichtingen, namelijk de uitwisseling van gegevens betreffende het risico en de afstemming van het beleid ter voorkoming van zware ongevallen (PBZO) en de plicht om, voor zover van toepassing, in het veiligheidsrapport en het intern noodplan rekening te houden met de aard en de omvang van de risico's van een zwaar ongeval bij de andere aangewezen inrichtingen.

De aanwijzing is een besluit in de zin van de Awb. Voor de voorbereiding van de aanwijzing is geen bijzondere procedure voorgeschreven. Een en ander betekent dat tegen een eventuele aanwijzing bezwaar kan worden gemaakt, tenzij het bevoegd gezag zijn besluit heeft voorbereid met toepassing van de in afdeling 3.5.6 van de Awb geregelde uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure.

Artikel 7, eerste lid, is gebaseerd op de Wet milieubeheer, de Arbowet 1998 en de Wet rampen en zware ongevallen. Omdat echter het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer de aanwijzing geeft, kan het aanwijzingsbesluit voor de mogelijkheid van beroep worden beschouwd als een besluit op grond van de Wet milieubeheer, zodat daartegen rechtstreeks beroep openstaat op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

4.5.4 Veiligheidsrapport in het kader van vergunningaanvraag

Indien een veiligheidsrapport wordt ingediend in het kader van een aanvraag om een milieuvergunning, dan bevat het ontwerp-besluit op de aanvraag tevens, al dan niet expliciet, een oordeel over de inhoud van het rapport en over de aanvaardbaarheid van de risico's. Een ieder kan vervolgens schriftelijke en mondelinge bedenkingen tegen dat ontwerp-besluit inbrengen. Tegen het besluit kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

4.5.5 Veiligheidsrapport als grondslag voor besluiten in het kader van de ruimtelijke ordening

De risicocontouren en de gegevens over het groepsrisico die in het veiligheidsrapport zijn opgenomen, zijn niet alleen van belang voor de beslissing op een aanvraag om een milieuvergunning en de actualisering van de vergunning, maar ook met het oog op de besluitvorming in het kader van de ruimtelijke ordening. Het externe veiligheidsbeleid is er op gericht dat ook bij de vaststelling van een bestemmingsplan of vrijstellingsbesluit (artikel 19 Wet op de Ruimtelijke Ordening) de risiconormen worden toegepast zoals die in het externe veiligheidsbeleid zijn geformuleerd.

Het bestuursorgaan dat het ruimtelijke ordeningsbesluit vaststelt, moet daarbij uitgaan van de meest recente gegevens over het risico die door het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer zijn beoordeeld en zijn geaccepteerd. Dit kunnen gegevens zijn die in het kader van de beoordeling van een periodiek veiligheidsrapport door het bevoegd gezag zijn aanvaard, maar het kan ook gaan om gegevens waarop de milieuvergunning is gebaseerd of gegevens op grond waarvan die vergunning is geactualiseerd (met toepassing van artikel 20 van het Brzo 1999).

Voorkomen moet worden dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan andere gegevens betreffende het risico worden gebruikt dan bij de vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer.

Een ieder kan schriftelijk zijn zienswijze over het ontwerp-bestemmingsplan kenbaar maken bij de raad en vervolgens, indien het ontwerp ongewijzigd wordt vastgesteld, bij gedeputeerde staten. Indien de bestemmingsplanwetgever niet of op onjuiste wijze gebruik maakt van risicogegevens die door het bevoegde gezag voor de milieuvergunning zijn aanvaard, kan tegen de onderbouwing van het ontwerp-bestemmingsplan bezwaar worden gemaakt. De Afdeling bestuursrechtspraak zal de wijze waarop van de bevindingen van het bevoegd gezag met betrekking tot het veiligheidsrapport bij het ontwerp-plan gebruik is gemaakt, kunnen toetsen bij een beroep tegen het besluit omtrent goedkeuring van het bestemmingsplan.

Het voorgaande is eveneens van toepassing op een vrijstellingsbesluit dat, voor zover het de externe veiligheid betreft, is gebaseerd op gegevens uit het veiligheidsrapport (schriftelijke indiening door een ieder van zienswijzen bij de raad dan wel bij burgemeester en wethouders en beroep bij de rechtbank tegen het betrokken vrijstellingsbesluit (en eventueel hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak)).

4.5.6 Bestuurlijk oordeel dat een inrichting onder het Brzo 1999 valt

Een schriftelijk bekendgemaakt bestuurlijk oordeel, inhoudend dat een inrichting onder het Brzo 1999 valt, is geen besluit in de zin van de Awb omdat hierbij geen sprake is van een rechtshandeling, maar van een mededeling van louter feitelijke aard.

4.6 OVERIGE INFORMATIE- EN RAPPORTAGE- VERPLICHTINGEN VAN NIET-VR-PLICHTIGE INRICHTINGEN

Voor inrichtingen die niet als VR-plichtig zijn aangewezen, kan toch gelden dat zij bepaalde informatie die onder het Brzo 1999 wordt verlangd op een andere grond moeten verstrekken. Voor achtereenvolgens het rapport inzake de bedrijfsbrandweer, het arbeidsveiligheidsrapport en gegevens inzake externe veiligheid voor mens en milieu wordt dat hierna toegelicht.

Rapport inzake de bedrijfsbrandweer

De gegevens die tezamen het rapport inzake de bedrijfsbrandweer vormen, maken standaard onderdeel uit van het veiligheidsrapport. Dit betekent echter niet, dat alleen VR-plichtige inrichtingen dergelijke gegevens dienen te verschaffen. Artikel 13 van de Brandweerwet 1985 bepaalt dat burgemeester en wethouders inrichtingen kunnen aanwijzen die over een bedrijfsbrandweer moeten beschikken. Het gaat om inrichtingen die bij brand of ongeval bijzonder gevaar kunnen opleveren voor de openbare veiligheid. Dit betekent dat bijvoorbeeld ook PBZO-plichtige inrichtingen aangewezen kunnen worden als inrichtingen die over een bedrijfsbrandweer moeten beschikken. Voordat een aanwijzing wordt gedaan, moet door het bedrijf eerst een apart rapport inzake de bedrijfsbrandweer worden opgesteld.

Over de verhouding van het Brzo 1999 ten opzichte van de Brandweerwet 1985 en het Besluit bedrijfsbrandweren kan het volgende worden opgemerkt. De verplichting tot het verstrekken van gegevens voor VR-plichtige inrichtingen is gebaseerd op het Brzo 1999. De bevoegdheid tot het aanwijzen van VR-plichtige inrichtingen, blijft gebaseerd op artikel 13 Brandweerwet 1985. Voor PBZO-plichtige inrichtingen vindt zowel het verzoek om een bedrijfsbrandweerrapport als de aanwijzing plaats op grond van de Brandweerwet 1985 en het Besluit bedrijfsbrandweren.

Arbeidsveiligheidsrapport

Het maken van een arbeidsveiligheidsrapport (AVR) is verplicht voor werkgevers die bij het Arbo-besluit zijn aangewezen. Inrichtingen die op grond van het Brzo 1999 een veiligheidsrapport moeten opstellen, hoeven geen arbeidsveiligheidsrapport op te stellen. De gegevens die normaal in het arbeidsveiligheidsrapport zouden staan, worden nu opgenomen in het veiligheidsrapport. De AVR-verplichting blijft voor de overige inrichtingen gewoon van kracht. Bedrijven die wel onder het Brzo 1999 vallen, maar niet VR-plichtig zijn –met andere woorden de PBZO-inrichtingen– kunnen dus toch AVR-plichtig zijn.

Ook zijn er bedrijven die niet rechtstreeks onder het Brzo 1999 vallen, maar wel AVR-plichtig zijn. Veelal betreft dit bedrijven die vanwege de relatief bescheiden omvang van hun activiteiten niet onder de relatief zware eisen van het Brzo 1999 vallen.

De AVR-plicht zal op termijn worden vervangen door de plicht tot verscherpte Risico-Inventarisatie en –Evaluatie (RIE). Alle bedrijven die onder de verscherpte RIE vallen, zullen jaarlijks worden geïnspecteerd. Deze toezegging is door de bewindspersoon van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan de Tweede Kamer gedaan.

Gegevens inzake externe veiligheid voor mens en milieu

Van bedrijven die niet onder het Brzo 1999 vallen, kan het BG ex Wm bij een aanvraag om een Wm-vergunning verlangen dat gegevens worden verstrekt die inzicht geven in de risico's die de inrichting veroorzaakt voor de

omgeving en het milieu alsmede gegevens met betrekking tot de maatregelen die zijn getroffen om die risico's te verkleinen (artikel 5.4 en 5.9 Ivb). Tot de hier bedoelde gegevens kunnen ook een risico-analyse of een risicostudie dan wel gegevens inzake het veiligheidsbeheer behoren, voor zover deze gegevens betrekking hebben op de bescherming van mensen buiten de inrichting en van het milieu.

5 KENNISGEVINGEN

Betrokken bestuursorgaan:

- het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer.

Er zijn grofweg twee soorten kennisgevingen in het kader van het Brzo 1999. In dit hoofdstuk komen deze beide aan de orde. Het betreft de éénmalige kennisgeving (artikel 26 Brzo 1999) en de kennisgeving in geval van significante wijzigingen van de inrichting of de sluiting van een installatie (artikel 6 Brzo 1999). De procedure voor de beoordeling van de kennisgeving is voor beide situaties identiek, en wordt behandeld in paragraaf 5.3.

Een kennisgeving bevat specifieke gegevens over de Brzo-inrichting, de betrokken gevaarlijke stoffen, de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd en de onmiddellijke omgeving van de inrichting. In hoofdstuk 5 van het RIB is een voorbeeld van een kennisgeving opgenomen. Indien het bedrijf aangeeft een kennisgeving te willen indienen, kan aangeboden worden om voor de formele indiening eerst informeel te overleggen met de betrokken bestuursorganen. Dit kan –in geval van een éénmalige kennisgeving– met name raadzaam zijn als het gaat om veel verschillende (gevaarlijke) stoffen.

5.1 DE ÉÉNMALIGE KENNISGEVING

Wanneer?

Iedere bestaande inrichting die onder de werkingssfeer van het Brzo 1999 valt, moet binnen één jaar na inwerkingtreding van het Brzo 1999, dus uiterlijk 19 juli 2000, een (éénmalige) kennisgeving indienen.

De verplichting tot het indienen van een éénmalige kennisgeving berust op de houder van de inrichting. Het is wenselijk dat het BG ex Wm daarnaast actief haar inrichtingenbestand naloopt om na te gaan of sommige bedrijven niet aan deze verplichting hebben voldaan.

Waarom?

De betrokken overheden hebben informatie nodig:

- over het feit dat een inrichting onder de werking van het Brzo 1999 valt en om vervolgens te kunnen beoordelen of het een PBZO- dan wel VR-plichtig bedrijf is; hieruit kan worden vastgesteld aan welke verplichtingen het bedrijf moet voldoen;
- om inrichtingen met domino-effecten te kunnen aanwijzen;
- in het kader van de rampenbestrijding.

Met name waar deze informatie niet op andere manieren –bijvoorbeeld door middel van een veiligheidsrapport– wordt verstrekt, is de kennisgeving van belang.

Verwijzingen

Als de gegevens die een kennisgeving moet bevatten op grond van een ander wettelijk voorschrift schriftelijk aan het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer zijn verstrekt op een tijdstip, niet eerder dan 5 jaar voorafgaande aan de inwerkingtreding van het Brzo 1999, en ten aanzien van de onderwerpen waarop die gegevens betrekking hebben geen wijzigingen zijn opgetreden, kan worden volstaan met een schriftelijke mededeling aan het bevoegd gezag, waarin naar die gegevens wordt verwezen. De gegevens kunnen bijvoorbeeld al zijn verstrekt door middel van een extern veiligheidsrapport, arbeidsveiligheidsrapport of een vergunning(aanvraag). De gegevens die benodigd zijn voor de vaststelling van domino-effecten (artikel 26, eerste lid, onder f, sub 1 t/m 5, Brzo 1999) zullen normaliter nog niet eerder zijn verstrekt.

5.2 KENNISGEVING BIJ OPRICHTING, WIJZIGING OF SLUITING

Wanneer?

Bij iedere significante wijziging of sluiting van een installatie is degene die een inrichting drijft die valt onder het Brzo 1999 verplicht om onverwijld een kennisgeving (artikel 6 Brzo 1999) in te dienen bij het bevoegd gezag ex Wm. Uiteraard dienen deze gegevens (op grond van artikel 5.15a van het Ivb) door degene die de inrichting drijft ook bij de oprichting aan het bevoegd gezag ex Wm te worden verstrekt. Zo dient degene die de inrichting drijft onder andere in de volgende situaties een kennisgeving in te dienen:

- significante wijzigingen van de hoeveelheid gevaarlijke stoffen, hetzij ten aanzien van de maximale hoeveelheden volgens de vergunning, hetzij ten aanzien van de gemiddelde werkvoorraad;
- significante wijzigingen van de aard of de fysische vorm van de betrokken gevaarlijke stoffen;
- wijziging van de processen waarbij gevaarlijke stoffen worden gebruikt;
- sluiting van een installatie;
- wijziging van de naam of het adres van de inrichting, of van de naam of functie van de leidinggevende in de inrichting.

Informatieverplichtingen

Als een Brzo-inrichting een verandering wil doorvoeren, dan gelden er vrijwel altijd verplichtingen op grond van de Wet milieubeheer en op grond van het Brzo 1999:

- Op grond van de Wet milieubeheer moet het bevoegd gezag op de hoogte worden gesteld van (voorgenomen) veranderingen van bedrijfsprocessen waarbij een gevaarlijke stof wordt gebruikt. Dit gebeurt in de vorm van een vergunningaanvraag of door middel van een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer.

Als sprake is van veranderingen die geen gevolgen hebben voor de aard en omvang, dan wel uitsluitend gunstige gevolgen hebben voor de na-

delige gevolgen, kan worden volstaan met een melding ex artikel 8.19 Wm. Een sluiting is een dergelijk geval. Voor de gevallen waarin niet met een melding kan worden volstaan, moet een vergunning worden aangevraagd.

- Daarnaast geldt er ook een verplichting op grond van het Brzo 1999. In het geval van een wijziging van de (werking van de) inrichting of de sluiting van een installatie moet die inrichtinghouder daarvan een kennisgeving bij het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer indienen. Indien voor de wijziging of met betrekking tot de sluiting reeds een vergunningaanvraag of een melding is gedaan, kan in de kennisgeving hiernaar worden verwezen.

Voorgaande verplichtingen zijn weergegeven in figuur 5.1. De enige uitzondering op het voorgaande is in het geval waarin de significante wijziging uitsluitend relevant is voor de interne veiligheid (zie hiervoor ook paragraaf 6.2 van deze handreiking en paragraaf 7.3 van het Rapport Informatie-eisen Brzo 1999). Dit is tegelijk ook het enige geval waarin niet zal kunnen worden volstaan met een schriftelijke mededeling –waarin wordt verwezen naar melding of vergunningaanvraag– in plaats van een kennisgeving.

Figuur 5.1 Overzicht informatieverplichtingen bij significante wijziging van een inrichting

<i>Soort inrichting</i>	<i>Wetgeving</i>	<i>Wet milieubeheer</i> (milieugegevens)	<i>Brzo 1999</i> (milieugegevens en gegevens inzake interne veiligheid)
Lage drempel		<ul style="list-style-type: none"> • vergunningaanvraag of • melding 	kennisgeving
Hoge drempel		<ul style="list-style-type: none"> • vergunningaanvraag, vergezeld van een veiligheidsrapport (of de in het kader van de vergunningaanvraag relevante onderdelen) of • melding 	kennisgeving, (eventueel met de overige onderdelen van het veiligheidsrapport voor zover deze geen onderdeel uitmaken van de vergunning)

Verwijzingen

Een kennisgeving ex artikel 6 Brzo 1999 zal vrijwel altijd ingediend worden in het kader van een vergunningaanvraag Wm of een melding ex artikel 8.19 Wm. Het is toegestaan dat een inrichting in de artikel 6-kennisgeving verwijst naar de gegevens in de melding of vergunningaanvraag, of naar gegevens die eerder op grond van een ander wettelijk voorschrift aan het bevoegd gezag Wm zijn verstrekt.

5.3 PROCEDURE BEOORDELING KENNISGEVINGEN

Doorsturen

Het BG ex Wm dient exemplaren van de kennisgeving zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen twee weken door te sturen naar de betrokken overheidsinstanties zoals aangegeven in paragraaf 4.4. Als wordt verwezen naar eerder verstrekte gegevens, draagt het bevoegd gezag ex Wm tevens zorg voor de verzending van die gegevens.

Beoordelen juistheid van de gegevens

Aan de hand van de ingediende kennisgeving moet het bevoegd gezag ex Wm, eventueel in overleg met de andere betrokken overheidsorganen, beoordelen of de verstrekte gegevens juist zijn. Hieraan kan invulling worden gegeven door controle aan de hand van reeds beschikbare informatie.

Beoordelen of een inrichting is aangewezen

Aan de hand van de ingediende kennisgeving moet het bevoegd gezag ex Wm kunnen bepalen of de inrichting inderdaad aangewezen is en zo ja of zij PBZO- dan wel VR-plichtig is. Het is raadzaam om het computerprogramma 'Serida' hierbij als hulpmiddel te gebruiken.

Eventueel reageren

Het Brzo 1999 verplicht niet tot het formeel reageren op een binnengekomen kennisgeving. Het staat het BG ex Wm vrij om de inrichting te laten weten dat de kennisgeving is doorgestuurd naar de andere overheidsinstanties. In dit verband wordt ook verwezen naar paragraaf 4.5 dat handelt over de rechtsbescherming tegen de conclusies betreffende het veiligheidsrapport.

Beoordelen of er sprake is van een domino-effect

Aan de hand van de ingediende kennisgeving moet het bevoegd gezag ex Wm in overleg met de andere betrokken overheden voorts bepalen welke kans er is op een domino-effect. Hierover biedt hoofdstuk 7 meer informatie.

Aanpassing PBZO en/of veiligheidsrapport

Een significante verandering van (de werking van) de inrichting of van een onderdeel daarvan, waarvoor een artikel 6-kennisgeving moet worden gedaan, zal in veel gevallen tot gevolg hebben dat het preventiebeleid zware ongevallen (mogelijk inclusief het veiligheidsbeheerssysteem) en/of het veiligheidsrapport aangepast moet worden. De aanpassing van het veiligheidsrapport vindt dan plaats in het kader van de vergunningaanvraag, ofwel een melding op grond van artikel 8.19 Wm, ofwel, wanneer de verandering uitsluitend betrekking heeft op interne veiligheidsaspecten, los daarvan. (zie voor het laatste geval artikel 13, derde lid, Brzo 1999). In al deze gevallen

wordt de informatie bij het bevoegd gezag ex Wm ingediend, welk gezag de ingediende gegevens vervolgens verspreidt onder de betrokken andere bestuursorganen (zie de artikelen 5.15 resp. 5.17 Ivb en 6.4 Ivb).

Indien de verandering een inrichting betreft die niet VR-plichtig is, zal door die verandering veelal het PBZO-document gewijzigd moeten worden. Dit is geregeld in artikel 5, vierde lid, Brzo 1999. Van die aanpassing hoeft geen aparte kennisgeving te worden gedaan. Wel zijn de bij de artikel 6-kennisgeving betrokken bestuursorganen en ambtenaren op de hoogte van de daar bedoelde significante wijzigingen, zodat bij een inspectie kan worden nagegaan of de aanpassing van het PBZO-document en het veiligheidsbeheersysteem daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Figuur 5.2 Stappenplan voor het doorlopen van een kennisgevingsprocedure

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
1. Doorzenden van een exemplaar van de kennisgeving aan de betrokken overheidsorganen, bedoeld in artikel 6, tweede lid, van het Brzo 1999 (zie ook paragraaf 4.4).	Zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen twee weken na ontvangst	BG ex Wm
2. De juistheid van de gegevens vermeld in de kennisgeving controleren.	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm
3. Beoordelen of de inrichting inderdaad is aangegeven conform het Brzo 1999. (Eventueel kunnen de bevindingen kenbaar worden gemaakt aan de inrichtinghouder).	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm
4. Ingeval sprake is van een kennisgeving ex artikel 6 Brzo 1999, nagaan of de verandering aanleiding geeft tot aanpassing of wijziging van het PBZO-document dan wel het veiligheidsrapport.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • gedeputeerde staten
5. Beoordelen of sprake is van een domino-effect.	De eerste maal uiterlijk voor 19 juli 2003 en vervolgens ten minste om de 5 jaar	Zie hoofdstuk 7

6 PROCEDURE VOOR DE BEOORDELING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT

Betrokken bestuursorganen:

- het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer;
- de Arbeidsinspectie;
- burgemeester en wethouders;
- de burgemeester;
- het bestuur van de regionale brandweer.

Wanneer?

Er is een aantal verschillende gevallen waarbij een inrichting (een onderdeel van) een veiligheidsrapport indient. Het gaat om de volgende gevallen:

- vanwege de overgangssituatie voor bestaande inrichtingen binnen twee respectievelijk drie jaar na inwerkingtreding van het Brzo 1999;
- voor periodieke indiening van het herzien veiligheidsrapport, ten minste om de vijf jaar;
- bij een vergunningaanvraag (oprichting of verandering) of melding;
- bij nieuwe feiten of kennis over veiligheid.

Gezamenlijke planning en informeel voortraject

Een veiligheidsrapport kan –afhankelijk van de specifieke situatie– bijzonder complex zijn. Daarom kan het raadzaam zijn om de formele procedures voor een veiligheidsrapport vooraf te laten gaan door een informeel voortraject. Daarnaast kan een goede planning bijdragen aan een succesvol doorlopen beoordelingstraject. In paragraaf 6.6 is over beide zaken meer informatie te vinden.

6.1 BEOORDELING VAN EEN PERIODIEK VEILIGHEIDSRAPPORT

Het veiligheidsrapport dient ten minste éénmaal per vijf jaar door het bedrijf te worden geëvalueerd en worden bijgewerkt. De activiteiten die hiermee samenhangen kunnen worden gespreid in de tijd. Bij een dergelijke werkwijze wordt binnen die vijf jaar het veiligheidsrapport in gedeeltes herzien. Na vijf jaar kan dan worden volstaan met het indienen van een veiligheidsrapport dat verwijst naar de herziene gedeeltes of andere bij het bevoegd gezag ex Wm ingediende documenten. Het is bij deze aanpak dus zaak dat geen van de gedeeltes langer dan vijf jaar geleden is herzien. Ook andere documenten waar naar wordt doorverwezen mogen niet ouder zijn dan vijf jaar. Voornoemde werkwijze wordt ook wel ‘knikkerboxmodel’ genoemd. Door deze werkwijze kan de werklust die het beoordelen van een compleet veiligheidsrapport vergt, in stukken worden geknipt en uitgespreid over verschillende jaren. Een meerjarenplanning en instemming van betrokken overheden en bedrijf is hierbij onmisbaar.

De periode van vijf jaar kan worden ingekort op initiatief van het bedrijf of op verzoek van het bevoegd gezag ex Wm, in overleg met de betrokken bestuursorganen. Nieuwe feiten, nieuwe kennis over veiligheid of ontwikkelingen in de kennis inzake de evaluatie van gevaren kunnen aanleiding geven tot deze vervroegde aanpassing van het veiligheidsrapport.

De inrichting heeft bij de periodieke herziening van het veiligheidsrapport de mogelijkheid om een beperkt veiligheidsrapport in te dienen. Hieraan voorafgaand moet de inrichting een verzoek indienen om bepaalde stoffen buiten beschouwing te laten. Dit verzoek moet dan worden ingediend bij het bevoegd gezag ex Wm, die zijn beslissing op dit verzoek neemt in overeenstemming met de betrokken bestuursorganen. De beslissing op verzoek is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Hierbij moet de procedure in afdeling 3.4 van de Awb in acht te worden genomen. Aan deze procedure zal in paragraaf 6.3 extra aandacht worden besteed.

Nadat op het verzoek is beslist kan het herziene veiligheidsrapport worden ingediend. Voor de beoordeling van het veiligheidsrapport, of onderdelen daarvan, kan de algemene procedure voor de beoordeling van het veiligheidsrapport worden gevolgd, zoals beschreven in paragraaf 6.4.

Nadat de betrokken bestuursorganen zijn gekomen tot een eindoordeel over het veiligheidsrapport, worden deze tezamen ter inzage gelegd en wordt hiervan kennisgeving gedaan en het bedrijf in kennis gesteld. Voor de rechtsbescherming tegen de conclusies betreffend het veiligheidsrapport wordt verwezen naar paragraaf 4.5.

Zoals reeds eerder in paragraaf 4.4. opgemerkt, wordt de verzending van de bescheiden die in het kader van het Brzo 199 worden ingediend en die géén onderdeel vormen van een aanvraag om een milieuvergunning c.q. melding geregeld in het Brzo 1999.

6.2 BEOORDELING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT IN HET KADER VAN EEN VERGUNNINGAANVRAAG W M

Bij de oprichting van een inrichting en bij elke significante wijziging dient de aanvraag om een vergunning krachtens de Wet milieubeheer vergezeld te gaan van die onderdelen van het veiligheidsrapport die betrekking hebben op de risico's voor personen buiten de inrichting en voor het milieu. Deze verplichtingen zijn opgenomen in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. In het 'Rapport Informatie-eisen Brzo 1999' is in paragraaf 7.3 een opsomming gegeven welke informatie tenminste deel uit moet maken van de vergunningaanvraag Wm. Hierna zal worden volstaan met een korte opsomming van deze informatie op basis van de in het RIB aanbevolen indeling van het veiligheidsrapport.

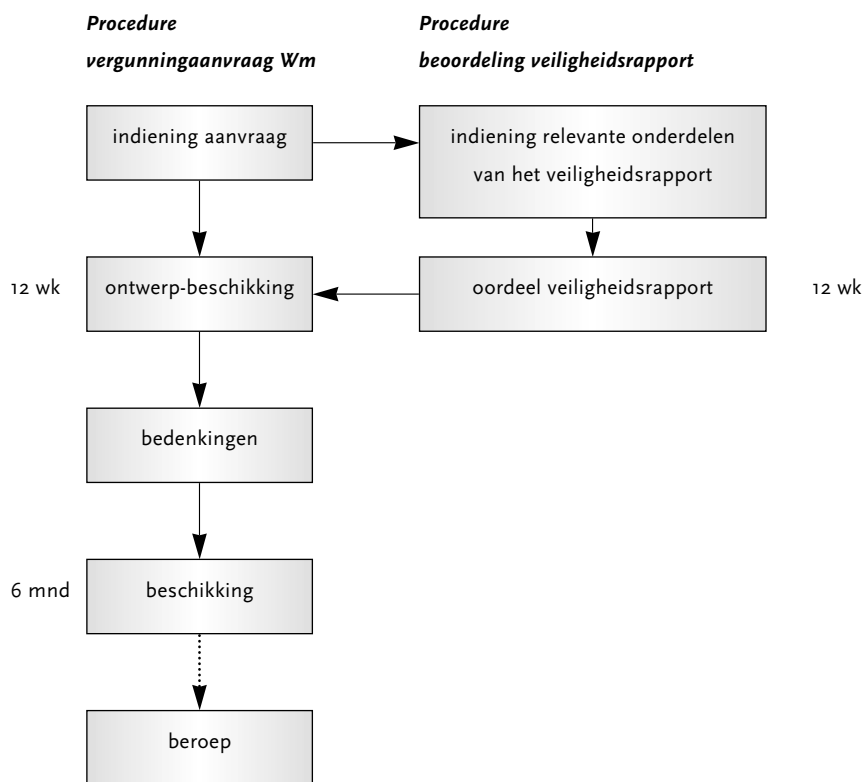
Het veiligheidsrapport wordt onderverdeeld in drie delen en bijlagen. Per deel dient de volgende informatie tenminste deel uit te maken van de vergunningaanvraag Wm:

- Deel I: *De beschrijving op inrichtingsniveau.*
 - algemene inrichtingsgegevens en bedrijfsstructuur;
 - locatie- en omgevingsgegevens;
 - een overzicht van voorkomende installaties, processen, activiteiten en stoffen;
 - een algemene beschrijving van de gevaren van de inrichting;
 - algemene preventieve voorzieningen;
 - de type scenario's ten behoeve van de rampenbestrijding;
 - samenvattend resultaat QRA's en de milieurisico-analyse.
- Deel II: *De installatiebeschrijvingen.*
 - het proces;
 - de aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - de beschrijving van voorzienbare gevaren van geïdentificeerde scenario's, voor zover die relevant zijn voor de externe veiligheid en de milieurisico's;
 - de beschrijving van de specifieke preventieve, beschermende en repressieve maatregelen (lines of defence).
- Deel III: *De analyses en de gedetailleerde uitwerking van scenario's.*
 - de subselectie en de kwantitatieve risico-analyse (QRA) voor de berekening van de risico's voor de externe veiligheid;
 - kwantitatieve beschrijving van scenario's ten behoeve van de rampenbestrijding;
 - de selectie van installaties en de milieurisico-analyse (MRA) voor de beschrijving/kwantificering van de milieurisico's.

In bijlage 3 van het 'Rapport Informatie-eisen Brzo 1999' (RIB) wordt een leidraad gegeven voor het opstellen van een veiligheidsrapport.

Voor de beoordeling van de onderdelen van het veiligheidsrapport, die deel uitmaken van vergunningaanvraag, geldt dezelfde procedure (zoals beschreven in paragraaf 6.4) als voor de andere gevallen waarin (een deel van) een veiligheidsrapport wordt beoordeeld, behoudens één verschil. In dit geval is de afstemming in de tijd van die beoordelingsprocedure op de procedure van de vergunningaanvraag van belang. De uitkomst van de beoordeling van het veiligheidsrapport moet namelijk synchroon lopen met het opstellen van de ontwerp-beschikking. De ontwerp-beschikking dient binnen 12 weken na ontvangst van de vergunningaanvraag te zijn opgesteld. Om deze reden is de beoordelingstermijn in dergelijke gevallen maximaal 12 weken. Dit is mogelijk doordat er in deze gevallen niet op de inrichting hoeft te worden geïnspecteerd. Inspecteren kan ook niet aangezien de (wijziging/uitbreiding van de) inrichting immers nog niet is gerealiseerd. Schematisch levert dit globaal het beeld op zoals weergegeven in figuur 6.1.

Figuur 6.1 De beoordeling van een veiligheidsrapport in het kader van een Wm vergunningaanvraag

Bij het opstellen van de ontwerp-beschikking is het bijzonder zinvol om te bepalen in welke mate en op welke wijze de vergunning en het veiligheidsrapport inhoudelijk op elkaar afgestemd kunnen of moeten worden. Met andere woorden: zal het veiligheidsrapport deel uitmaken van de vergunning, zullen er onderdelen uit het veiligheidsrapport opgenomen worden in de vergunning of blijft het veiligheidsrapport geheel los staan van de vergunning. Vaak is het raadzaam dat het veiligheidsrapport geen onderdeel uitmaakt van de milieuvergunning. Dit laat de mogelijkheid in stand om het veiligheidsrapport aan te passen als daar aanleiding toe is, waarbij dan niet telkens een nieuwe milieuvergunning aangevraagd moet worden. In de fase van opstelling van de ontwerp-beschikking (duur: 12 weken) moet het veiligheidsrapport inhoudelijk beoordeeld worden door de andere betrokken actoren.

Tijdens de fase van het opstellen van de definitieve beschikking dienen de betrokken actoren tevens te komen tot een beoordeling van de dominoaspecten van het bedrijf.

Het resterende deel van het veiligheidsrapport, dat geen onderdeel uit hoeft te maken van de vergunningaanvraag Wm, bevat hoofdzakelijk informatie

over de interne veiligheid c.q. de Arbo-aspecten en informatie met het oog op een eventuele aanwijzing als bedrijfsbrandweerplichtig. Deze gegevens mogen op een later tijdstip worden ingediend. Dit moet echter wel voordat de inrichting in werking wordt gesteld. Omdat deze onderdelen los staan van de vergunningaanvraag Wm wordt er een afzonderlijke procedure ter beoordeling doorlopen. Deze procedure is de procedure voor de beoordeling van een veiligheidsrapport zoals die in alle gevallen geldt. Deze procedure staat beschreven in paragraaf 6.4: 'Algemene procedure voor de beoordeling van een veiligheidsrapport'. Bij de beoordeling van deze onderdelen zal een grotere rol zijn weggelegd voor de Arbeidsinspectie en in mindere mate ook de brandweer. De overige bestuursorganen die betrokken zijn bij de beoordeling van een 'compleet' veiligheidsrapport, zijn ook allen betrokken bij de beoordeling van de verschillende onderdelen van een 'gefaseerd' veiligheidsrapport.

Evenals bij de periodieke herziening van het veiligheidsrapport heeft het bedrijf de mogelijkheid een beperkt veiligheidsrapport in te dienen. Het bedrijf moet daartoe een verzoek indienen bij het bevoegd gezag ex Wm. Het Brzo 1999 voorziet hierin op twee manieren. Ten eerste kan het bedrijf het verzoek indienen voorafgaand aan de vergunningsprocedure ingevolge de Wet milieubeheer. De behandeling van dit verzoek geschiedt op dezelfde wijze als bij de periodieke herziening van het veiligheidsrapport. Hiervoor wordt verwezen naar paragraaf 6.3. Ten tweede biedt het Brzo 1999 de mogelijkheid dat het verzoek onderdeel uitmaakt van de aanvraag om een milieuvergunning. In dat geval zal in overeenstemming tussen de betrokken bestuursorganen beoordeeld moeten worden of de aanvraag om een milieuvergunning ontvankelijk is. Dit impliceert tevens een beslissing op het verzoek om een beperkt veiligheidsrapport aan te leveren.

In of bij de vergunningaanvraag moet op grond van artikel 5.15, 5.15a, 5.17 en 5.17a van het Ivb bovendien per stof (op basis van Bijlage I, Deel 1 van het Brzo 1999) en per categorie stoffen en preparaten (op basis van Bijlage I, Deel 2 van het Brzo 1999) worden vermeld wat de maximale hoeveelheid is, waarvoor vergunning wordt gevraagd. Deze informatie is bedoeld om inzicht te geven of de inrichting inderdaad verplicht is tot het opstellen van een veiligheidsrapport. Om in staat te zijn om ook daadwerkelijk de hoeveelheden gevaarlijke stoffen te kunnen handhaven, wordt aangeraden deze hoeveelheden vast te leggen in de vergunning of om voor Brzo-inrichtingen in de vergunning te bepalen dat de aanvraag daarvan deel uitmaakt.

Zoals reeds eerder in paragraaf 4.4 opgemerkt, wordt de verzending van de bescheiden die in het kader van het Brzo 199 worden ingediend en die wél onderdeel vormen van een aanvraag om een milieuvergunning c.q. melding geregeld in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Dit in tegenstelling tot bescheiden die daarvan geen onderdeel vormen.

6.3 ALGEMENE PROCEDURE VOOR INDIENING BEPERKT VEILIGHEIDSRAPPORT

Het Brzo 1999 (artikel 10, derde lid) biedt de mogelijkheid om een beperkt veiligheidsrapport in te dienen. Hieronder wordt verstaan een veiligheidsrapport dat geen betrekking heeft op een aanwezige stof, omdat die stof onder zodanige omstandigheden in de inrichting aanwezig is, dat deze geen gevaar voor een zwaar ongeval kan opleveren. De mogelijkheid vloeit voort uit artikel 9, zesde lid, van de Seveso II-richtlijn. Het bedrijf kan hiervoor met redenen omkleed een verzoek indienen bij het bevoegd gezag ex Wm. Indien het verzoek geen onderdeel uitmaakt van een aanvraag om een milieuvergunning moet het bevoegd gezag ex Wm, in overeenstemming met de overige betrokken bestuursorganen, een beslissing nemen op het verzoek. Op de voorbereiding van het besluit op een dergelijk verzoek is de openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

In de navolgende alinea's is steeds per onderdeel van de procedure een beschrijving gegeven, met daarbij een stappenplan. De stappen zoals bekendmaking, het ter inzage leggen van het besluit, de kennisgeving hiervan, e.d. worden hierin niet apart beschreven.

Ontvangst en doorzending

Het bevoegd gezag ex Wm stuurt het verzoek, zodra zij dit ontvangen van degene die de inrichting drijft, zo spoedig mogelijk door aan de betrokken bestuursorganen. Voor een overzicht van de betrokken bestuursorganen wordt verwezen naar paragraaf 4.4.

Beoordeling van het verzoek

Het verzoek van de houder van een inrichting tot het mogen indienen van een beperkt veiligheidsrapport dient te worden beoordeeld aan de wettelijke eisen zoals deze staan opgenomen in de Regeling risico's zware ongevallen 1999. Alvorens het ontwerp-besluit genomen kan worden dient het bevoegd gezag ex Wm *in overeenstemming met* de betrokken bestuursorganen te beoordelen of het verzoek gehonoreerd kan worden en of het noodzakelijk is om hieraan voorwaarden te stellen.

Behandeling naar voren gebrachte zienswijzen

Belanghebbenden kunnen hun zienswijze over het ontwerp-besluit naar voren brengen. Het bevoegd gezag ex Wm draagt zorg voor de correcte behandeling hiervan. In het Brzo 1999 staat dat het bevoegd gezag ex Wm zijn beslissing neemt in overeenstemming met andere bij naam genoemde bestuursorganen. Deze wijze van beslissen is evenzeer van toepassing bij de behandeling van de naar voren gebrachte zienswijzen.

Figuur 6.2 Stappenplan voor de beslissing op een verzoek tot het indienen van een beperkt veiligheidsrapport

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
<i>Op de voorbereiding van het besluit op het verzoek is de Openbare voorbereidingsprocedure conform afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Omdat in deze voorbereidingsprocedure niet is voorzien in het betrekken van andere bestuursorganen dienen de hierna opgenomen stappen als extra stappen te worden beschouwd.</i>	start beoordelingstermijn: 16 weken	
1. Doorzenden van het verzoek naar de betrokken bestuursorganen, bedoeld in artikel 10, vierde lid, Brzo 1999 (zie ook paragraaf 4.4).	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm
2. Inhoudelijk beoordelen van het verzoek	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer
3. Afstemming over aanvraag tussen onder 2 genoemde bestuursorganen over: <ul style="list-style-type: none"> • beoordeling of de betreffende stof terecht buiten beschouwing mag blijven bij het opstellen van het veiligheidsrapport; • beoordeling of aanvullende gegevens van bedrijf nodig zijn (binnen 4 weken); • noodzaak om aan het besluit voorschriften te verbinden; • indien wenselijk een verslag opstellen en verzenden aan de betrokken overheidsinstanties. 		Initiatief bij BG ex Wm die de overige overheidsinstanties daarbij betreft.
4. Opstellen van het ontwerp-besluit.		BG ex Wm
5. Doorzenden van eventueel naar voren gebrachte zienswijze en/of het verslag van een eventueel gehouden hoorzitting naar de betrokken bestuursorganen, bedoeld in artikel 10, vierde lid, Brzo 1999 (zie ook paragraaf 4.4).	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
6. Inhoudelijk beoordelen van mondeling of schriftelijk naar voren gebrachte zienswijzen.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer
7. Afstemming over eventueel mondeling of schriftelijk naar voren gebrachte zienswijzen tussen onder 2 genoemde bestuursorganen over: <ul style="list-style-type: none"> • beoordeling of de naar voren gebrachte zienswijzen aanleiding geven tot aanpassing van het ontwerp-besluit; • Indien wenselijk een verslag opstellen en verzenden aan de betrokken overheidsinstanties. 		Initiatief bij BG ex Wm die de overige overheidsinstanties daarbij betreft.
8. Opstellen van het definitief besluit		BG ex Wm
9. Verzending definitief besluit aan de Minister van VROM (zie ook paragraaf 4.4, het besluit richten aan het hoofd van de afdeling Externe Veiligheid).		BG ex Wm
<i>Een veiligheidsrapport wordt niet behandeld voordat op het verzoek, dat een bepaalde stof buiten beschouwing gelaten mag worden, is beslist.</i>		

Geldigheidsduur van het besluit

Het geldigheidsduur van het besluit is in beginsel onbeperkt. Dit betekent dat voorafgaand aan de indiening van een periodiek herzien veiligheidsrapport niet opnieuw een verzoek hoeft te worden ingediend. Dit laat onverlet dat nieuwe feiten, nieuwe kennis over veiligheid of ontwikkelingen in de kennis inzake de evaluatie van gevaren aanleiding kan geven dat het bedrijf op eigen initiatief of op verzoek van het bevoegd gezag ex Wm het veiligheidsrapport herziet. Deze bepaling heeft eveneens betrekking op de eerder genoemde beslissing op het verzoek om bepaalde stoffen buiten beschouwing te laten in het veiligheidsrapport.

6.4 ALGEMENE PROCEDURE VOOR DE BEOORDELING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT

Zoals reeds eerder is opgemerkt wordt voor het beoordelen van een veiligheidsrapport altijd dezelfde procedure gevolgd. De enige twee aanpassingen daarop vormen de kortere beoordelingstermijn als de beoordeling plaatsvindt in het kader van een vergunningaanvraag Wet milieubeheer en het feit dat er bij een inrichting die nieuw is, wijzigt of wordt uitgebreid niet kan worden geïnspecteerd bij de beoordeling van het veiligheidsrapport, omdat deze oprichting, uitbreiding of wijziging nog niet is gerealiseerd.

Het veiligheidsrapport doorloopt de volgende procedure: aantekenen datum van ontvangst, versturen bewijs van ontvangst, beoordeling op volledigheid (ontvankelijkheid), beoordeling aanvaardbaarheid van de in veiligheidsrapport weergegeven risico's –inclusief inspectie ter plaatse– en tenslotte degenen die inrichting drijft in kennis stellen van het oordeel.

In de navolgende alinea's is steeds per onderdeel van de procedure een beschrijving gegeven, met daarbij een stappenplan.

Ontvangst en doorzending

Als het veiligheidsrapport formeel bij de vergunningverlener ex Wm door degene die de inrichting drijft is ingediend, dient het BG ex Wm de datum van ontvangst direct aan te tekenen op het geschrift waarbij het veiligheidsrapport is ingediend. Het bevoegd gezag moet de indiener daarna direct een bewijs van ontvangst toezenden waarin die datum is vermeld. Het BG ex Wm dient vervolgens zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen twee weken het veiligheidsrapport naar de andere betrokken bestuursorganen te zenden. Hiervoor wordt verwezen naar paragraaf 4.4. Welke bestuursorganen betrokken zijn is hierbij afhankelijk van het feit of het veiligheidsrapport wel of geen onderdeel uitmaakt van een aanvraag om een milieuvergunning.

Figuur 6.3 Stappenplan voor de ontvangst en doorzending van een veiligheidsrapport

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
	start beoordelingstermijn: 6 maanden (of maximaal 9 maanden bij verlenging)	
1. Aantekenen datum ontvangst van het veiligheidsrapport.	Onverwijld	BG ex Wm
2. Zenden ontvangstbewijs naar indiener veiligheidsrapport.	Onverwijld	BG ex Wm
3. Doorzenden van het veiligheidsrapport naar de betrokken bestuursorganen (zie paragraaf 4.4).	Binnen twee weken na ontvangst veiligheidsrapport	BG ex Wm

De formele indiening van het veiligheidsrapport dient gezien te worden als de formele kennisgeving van het bedrijf over haar veiligheidsaspecten.

De betrokken bestuursorganen zullen zo spoedig mogelijk na ontvangst van het veiligheidsrapport moeten controleren of een inrichting wel of niet VR-plichtig is. Indien een informeel voortraject wordt doorlopen, zal deze controle al in die fase plaats kunnen vinden.

Beoordeling ontvankelijkheid en verlenging beoordelingstermijn

Nadat het veiligheidsrapport is ontvangen, moet zij binnen acht weken na ontvangst worden beoordeeld op volledigheid (ontvankelijkheid). Bij deze beoordeling wordt gekeken of de aanvraag en het veiligheidsrapport voldoen aan de wettelijke vereisten. De vereiste voorschriften staan vermeld in artikel 10, bijlage III van het Brzo 1999 en in de Regeling risico's zware ongevallen 1999. Deze vereisten zijn uitgewerkt in het RIB (CPR 20).

Bij de ontvankelijkheid moet ook worden beoordeeld of het veiligheidsrapport, indien het bedrijf daarvan gebruik heeft gemaakt, terecht geen betrekking heeft op een in de inrichting of een onderdeel daarvan aanwezige stof. Deze mogelijkheid wordt geboden op basis van artikel 10, derde lid, van het Brzo 1999. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 9, zesde lid, van de Seveso II-richtlijn.

Bij de indiening van het veiligheidsrapport geldt dat voor die onderdelen van het veiligheidsrapport die ten opzichte van het vorige veiligheidsrapport niet zijn gewijzigd, kan worden volstaan met een verwijzing naar het eerdere veiligheidsrapport.

De betrokken bestuursorganen kunnen tot de conclusie komen dat er nog aanvullende informatie door de indiener verschaft moeten worden. Het BG ex Wm moet dan binnen 8 weken na ontvangst van het veiligheidsrapport om aanvullende gegevens verzoeken bij degene die het veiligheidsrapport heeft ingediend. Als de aanvullingen op het veiligheidsrapport bij het BG ex Wm binnengekomen zijn, dan dient door dat bevoegd gezag zo spoedig mogelijk aanvullingen door te sturen naar de andere betrokken bestuursorganen.

Daarnaast dient het BG ex Wm samen met de andere betrokken bestuursorganen binnen acht weken¹ te bepalen of verlenging van de periode voor de beoordeling van het veiligheidsrapport noodzakelijk is. De beoordelingsperiode kan met maximaal 3 maanden worden verlengd. Indien tot verlenging van de beoordelingsperiode wordt besloten dient de BG ex Wm zo spoedig mogelijk degene die de inrichting drijft daarvan schriftelijk op de hoogte te stellen.

¹ Het Brzo 1999 geeft in artikel 16, tweede lid, dat handelt over de verlenging, geen termijn voor het nemen van de beslissing tot verlenging. Voor de verlenging van de termijnen voor het opstellen van het ontwerpbesluit en het nemen van het besluit op de vergunningsaanvraag, geldt een termijn van acht weken (artikel 3:29, Awb). Het is voor de hand liggend om ook voor het veiligheidsrapport binnen acht weken een beslissing te nemen over al of niet verlengen.

Figuur 6.4 Stappenplan voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van een veiligheidsrapport

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i> ¹	<i>Welke overheidsinstantie</i>
<p>4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van het veiligheidsrapport (volledigheid).</p> <p>Opmerking: Indien gebruik is gemaakt van het informeel voortraject controleren in hoeverre het definitief veiligheidsrapport afwijkt van het eindconcept.</p>	Binnen acht weken na ontvangst veiligheidsrapport	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo
<p>5. Afstemming tussen onder 4 genoemde overheidsinstanties over:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ontvankelijkheid veiligheidsrapport; • beoordeling en/of aanvullende gegevens van bedrijf nodig zijn (binnen acht weken); • bepalen of de beoordelingstermijn met maximaal drie maanden verlengd moet worden; • indien wenselijk een verslag opstellen en verzenden aan de betrokken overheidsinstanties. 	zo spoedig mogelijk, doch binnen acht weken na ontvangst veiligheidsrapport	Initiatief bij BG ex Wm die de overige overheidsinstanties daarbij betreft.
6. Aanvullende informatie noodzakelijk?	Binnen acht weken na ontvangst veiligheidsrapport	BG ex Wm
7. Indien termijn verlengd wordt: indiener + betrokken bestuursorganen daarvan op de hoogte stellen en een aangepaste tijdsplanning opstellen en rondsturen.	zo spoedig mogelijk na besluit om verlenging BG ex Wm	BG ex Wm

¹ zie voetnoot 1 op bladzijde 70.

Beoordeling inhoud

Zodra het veiligheidsrapport bij het BG ex Wm is binnengekomen en gedistribueerd, moet worden begonnen met de inhoudelijk beoordeling ervan. Het veiligheidsrapport wordt beoordeeld door de betrokken bestuursorganen (incl. het BG ex Wm). Dit is ook van belang voor een effectieve handhaving. De beoordeling van het veiligheidsrapport dient te geschieden binnen 6 maanden. Als onderdeel van deze beoordeling dient er een (gezamenlijke) inspectie door de betrokken bestuursorganen plaats te vinden. Tevens dient door alle betrokken bestuursorganen begonnen te worden met het beoordelen of de onderhavige inrichting al of niet aangewezen moet worden als een domino-bedrijf.

Figuur 6.5 Stappenplan voor de beoordeling van de inhoud van een veiligheidsrapport

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
8. Veiligheidsrapport inhoudelijk beoordelen op de aanvaardbaarheid van de in veiligheidsrapport weergegeven risico's.	Binnen 6 maanden na ontvangst veiligheidsrapport.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo
9. Afstemming tussen onder 8 genoemde overheidsinstanties over: <ul style="list-style-type: none"> • beoordeling veiligheidsrapport; • beoordeling mogelijk domino-effect; • inspectiepunten vaststellen; • indien wenselijk een verslag opstellen en verzenden aan de betrokken overheidsinstanties. 	Conform planning.	Initiatief bij BG ex Wm die de overige overheidsinstanties daarbij betreft.
10. Overleg met het bedrijf over het veiligheidsrapport: <ul style="list-style-type: none"> • toelichting op veiligheidsrapport; • datum gezamenlijke inspectie bepalen; • afspraken maken over informatie/stukken ten behoeve van inspectie; • verslag opstellen en verzenden aan betrokken overheidsinstanties en het bedrijf. 	Conform planning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • eventueel BG ex Wvo
11. (gezamenlijke) Inspectie. <ul style="list-style-type: none"> • uitvoeren (gezamenlijke) inspectie in kader van het inspectieprogramma; • opstellen van een gezamenlijk rapport van de inspectie(s); • rapport verzenden aan betrokken overheidsinstanties en het bedrijf; • het rapport eventueel bespreken met het bedrijf, indien het rapport daartoe aanleiding geeft. 	Conform planning.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo

Oordeel over het veiligheidsrapport en kennisgeving daarvan

De betrokken bestuursorganen stellen door tussenkomst van het BG ex Wm de indiener van het veiligheidsrapport binnen 6 maanden na ontvangst van het veiligheidsrapport schriftelijk in kennis van hun oordeel over de aanvaardbaarheid van de in dat deel van het veiligheidsrapport weergegeven risico's.

Verzenden veiligheidsrapport aan bestuursorganen

Het BG ex Wm dient een exemplaar van het beoordeelde veiligheidsrapport toe te zenden aan de betrokken bestuursorganen. Hiervoor wordt verwezen naar paragraaf 4.4.

Publicatie en ter inzage leggen van het veiligheidsrapport en de boordeling

Het BG ex Wm dient van het veiligheidsrapport en het oordeel over de aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's gelijktijdig mededeling te doen middels terinzagelegging (vier weken) en kennisgeving in één of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen (artikel 18, eerste lid, Brzo 1999).

Aparte openbare versie van het veiligheidsrapport

Het Brzo 1999 laat de mogelijkheid open aan de indiener van het veiligheidsrapport om ten behoeve van de openbaarmaking een tweede tekst te overleggen, waarin geen persoonlijke gegevens voorkomen (artikel 19 Brzo 1999). Hiertoe dient door het bedrijf een schriftelijk verzoek bij het bevoegd gezag krachtens de Wet milieubeheer te worden ingediend. Deze regeling sluit aan bij het bepaalde in artikel 19.3, eerste lid, Wet milieubeheer (bedrijfsgeheimen, beveiligingsgegevens).

Figuur 6.6 Stappenplan voor het oordeel over een veiligheidsrapport en kennisgeving daar

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
12. Afstemming tussen onder actie 8 genoemde overheidsinstanties over: <ul style="list-style-type: none">• bespreken eindoordeel inhoud veiligheidsrapport, mede in combinatie met de uitgevoerde inspecties (overeenstemming beoordeling aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's);• indien wenselijk een verslag opstellen van het overleg;• het eindoordeel schriftelijk vastleggen;• eindoordeel verzenden aan de betrokken overheidsinstanties.	Conform planning.	<ul style="list-style-type: none">• BG ex Wm• Arbeidsinspectie• B&W• burgemeester• Bestuur regionale brandweer• BG ex Wvo

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
13. De indiener van het veiligheidsrapport schriftelijk in kennis stellen van de beoordeling aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's.	Uiterlijk 6 maanden na ontvangst veiligheidsrapport. <i>Einde beoordelingstermijn van 6 maanden, of maximaal 9 maanden bij verlenging.</i>	BG ex Wm.
14. Afschrift eindoordeel vergezeld van een exemplaar van het veiligheidsrapport opsturen naar betreffende autoriteiten, bedoeld in artikel 18, vierde lid, van het Brzo 1999 (zie ook par. 4.4).	Uiterlijk 2 weken nadat van beoordeling mededeling is gedaan.	BG ex Wm
15. Kennisgeving in één of meerdere dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen en terinzagelegging (4 weken) van het veiligheidsrapport en het eindoordeel.	Uiterlijk 2 weken nadat van beoordeling mededeling is gedaan.	BG ex Wm

Inspraakreacties eindoordeel veiligheidsrapport

Nadat de betrokken bestuursorganen zijn gekomen tot een eindoordeel van het veiligheidsrapport, worden deze tezamen ter inzage gelegd en wordt hiervan kennisgeving gedaan. Met betrekking tot de rechtsbescherming tegen de conclusies betreffende het veiligheidsrapport wordt verwezen naar paragraaf 4.5

6.5 GESPREIDE HERZIENING VAN EEN VEILIGHEIDSRAPPORT

Iedere vijf jaar dient het veiligheidsrapport geheel geëvalueerd te worden. De activiteiten die hiermee samenhangen kunnen worden gespreid in de tijd. Bij een dergelijke werkwijze wordt binnen die vijf jaar het veiligheidsrapport in gedeelten herzien. Na vijf jaar kan dan worden volstaan met het indienen van een veiligheidsrapport dat verwijst naar de herziene gedeeltes of andere bij het bevoegd gezag ex Wm ingediende documenten. Het is bij deze aanpak dus zaak dat geen van de gedeelten langer dan vijf jaar geleden is herzien. Ook andere documenten waar naar wordt doorverwezen mogen niet ouder zijn dan vijf jaar.

Elk te herzien gedeelte doorloopt dezelfde algemene beoordelingsprocedure voor een veiligheidsrapport, zoals die staat beschreven in de voorgaande paragraaf.

Voornoemde werkwijze wordt ook wel ‘knikkerboxmodel’ genoemd. Door deze werkwijze kan de werklust die het beoordelen van een compleet veiligheidsrapport vergt, in stukken worden geknipt en worden uitgespreid over verschillende jaren. Een meerjarenplanning en instemming van betrokken overheden en bedrijf is hierbij onmisbaar.

6.6 PLANNING EN INFORMEEL VOORTRAJECT

Zoals aan het begin van dit hoofdstuk wordt aangegeven, kan het raadzaam zijn om de formele procedures voor een veiligheidsrapport vooraf te laten gaan door een informeel voortraject. Zoals de naam aangeeft is er voor dit traject in het Brzo 1999 niets gereguleerd. De verplichtingen die voortvloeien uit de Wet milieubeheer, zoals het opstellen en ter inzage leggen van het verslag van een vooroverleg, blijven uiteraard van toepassing. Om de uitvoering van het Brzo 1999 te vergemakkelijken wordt in deze paragraaf een mogelijke invulling van een dergelijk voortraject geschetst. Daarnaast wordt in deze paragraaf het vooraf plannen van de beoordeling van een veiligheidsrapport besproken. Deze informatie is afgestemd op een beoordelingsprocedure met informeel voortraject.

Opstellen gezamenlijke planning

Om de verschillende producten en de daarbij behorende taken en bevoegdheden van de betrokken actoren in de tijd op elkaar af te stemmen, verdient het aanbeveling om gezamenlijk een gecoördineerde en geïntegreerde planning op te stellen. Degene die vanuit de betrokken bestuursorganen een sterk coördinerende rol in het geheel van Wm-vergunningaanvraag, PBZO/veiligheidsbeheerssysteem, veiligheidsrapport, etc. heeft, is de aangewezen persoon om (concept-)planningen op te stellen. Deze persoon is de behandelende ambtenaar vergunningverlening van het BG ex Wm.

Het is zinvol dat het BG ex Wm tijdens de gesprekken in het voortraject de planning bespreekt en als agendapunt behandelt. Al vanaf de eerste gesprekken met het bedrijf zal een (indicatieve) planning opgesteld kunnen en moeten worden door het BG ex Wm. Het planningsvoorstel wordt als onderdeel van de verslagen van het voortraject schriftelijk vastgelegd.

De verslagen met de planning worden dan door het bevoegd gezag rondgestuurd naar de betrokken actoren te weten:

- de toegewezen technische, beleids- en juridische ambtenaren van het betrokken bevoegd gezag ex Wet milieubeheer (burgemeester en wethouders of gedeputeerde staten);
- de toegewezen ambtenaren van de Arbeidsinspectie;
- de toegewezen ambtenaren van het betrokken bevoegd gezag ex Wet rampen en zware ongevallen (de burgemeester, burgemeester en wethouders of het bestuur van de regionale brandweer).

De (tijds)planning dient in ieder geval de volgende elementen te bevatten:

- de momenten waarop de verschillende (concepten van) producten gereed en opgeleverd zullen worden;
- aanwijzing van degenen die de verschillende (concepten van) producten oplevert;
- de momenten waarop de reacties/beoordelingen/commentaren op de verschillende (concepten van) producten beschikbaar zijn;
- door wie de reacties/beoordelingen/commentaren op de verschillende (concepten van) producten geleverd zullen worden;
- de momenten waarop kennisgevingen/publicaties en dergelijke van welke producten zullen plaatsvinden.

Doorlopen van een informeel voortraject

Een informeel voortraject is –zoals in de inleiding van deze paragraaf al gezegd– wettelijk niet verplicht, maar komt in de praktijk wel veel voor. Bij de verlening van de Wm-vergunning wordt vaak gewerkt met conceptaanvragen, alvorens de aanvraag definitief en formeel wordt ingediend.

Feitelijk zal de tijd die besteed wordt aan de behandeling niet korter worden door het werken met concepten. Er vindt alleen een verschuiving plaats: de eerste beoordeling op volledigheid en van de inhoud zal namelijk niet in de formele procedure plaatsvinden, maar al in een eerder stadium. Hierdoor wordt het mogelijk om bijvoorbeeld in het formele traject van het veiligheidsrapport binnen de wettelijke termijnen een oordeel over de aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's te geven. Het informele vooroverleg biedt met andere woorden de mogelijkheid om zowel inhoudelijk als procedureel de zaken goed voor te bereiden, zodat de formele procedure op een correcte wijze kan worden doorlopen.

De aanleiding voor overleg

Voorafgaand aan een vergunningaanvraag zal een bedrijf doorgaans zelf de provincie of de gemeente benaderen. Als een bedrijf al een vergunning heeft, weet men veelal welke behandelende ambtenaar van welk overheidsorgaan (provincie of gemeente) benaderd moet worden. Veelal zal dan verzocht worden om een gesprek met de behandelende ambtenaar van de afdeling vergunningen.

De situatie kan zich ook voordoen dat een bedrijf geen contact vooraf heeft, maar direct een aanvraag indient. Verstandig is dan het bedrijf te verzoeken toch eerst overleg te plegen en de ingediende aanvraag als conceptaanvraag te zien.

Organiseren van een overleg

Zodra er een verzoek om een overleg binnenkomt bij het BG ex Wm (telefonisch dan wel schriftelijk), verdient het aanbeveling dit overleg zo spoedig mogelijk te arrangeren, dit schriftelijk vast te leggen en een kennisgeving te sturen naar de andere bij de veiligheidsaspecten betrokken overheidsinstanties.

Het doel van het gesprek is om te bepalen of het bedrijf voor de voorgenomen veranderingen daadwerkelijk vergunningplichtig is en zo ja, wat voor soort vergunning (oprichtings-, uitbreidings- of revisievergunning) aangevraagd moet worden. Tijdens zo'n overleg zal het bedrijf in eerste instantie haar voornemen op hoofdlijnen bekend maken.

Het is überhaupt aan te raden vanaf de eerste gesprekken in het voortraject de veiligheidsaspecten van de voorgenomen verandering van het bedrijf expliciet te bespreken. Het is daarbij zinvol om een apart agendapunt inzake veiligheid op te nemen. Het bedrijf zal daarover dan (moeten) nadenken en voorzover mogelijk ook moeten beginnen met het verschaffen van informatie over de veiligheidsaspecten.

Wat over de veiligheidsaspecten is besproken, moet door het BG ex Wm of het bedrijf zelf zo spoedig mogelijk op schrift worden gesteld. Het verslag met de informatie over de veiligheid wordt vervolgens zo spoedig mogelijk door het BG ex Wm naar het bedrijf en naar de andere betrokken overheidsinstanties toegezonden.

Aan de hand van de verstrekte informatie kan de vergunningverlener, in nauw overleg met andere betrokkenen, beginnen met het zo goed mogelijk bepalen of het bedrijf VR-plichtig is. Zodra de betrokken overheidsinstanties een (voorlopige) uitspraak hebben gedaan over de VR-plicht van het bedrijf, wordt deze zo spoedig mogelijk schriftelijk door het BG ex Wm aan het bedrijf kenbaar gemaakt.

Degene die de inrichting drijft is en blijft primair verantwoordelijk voor het opstellen van een veiligheidsrapport. Indien de betrokken overheidsinstanties nog te weinig informatie hebben om de VR-plicht te kunnen bepalen, dan zal daarover in het stadium van de concept- en/of definitieve vergunningaanvraag worden beslist.

Voorgaande beschrijving van een mogelijk begin van een informeel voortraject, alsmede het verdere verloop ervan, is in figuur 6.7 weergegeven.

Figuur 6.7 Mogelijk stappenplan voor een informeel voortraject

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
1. Informeel overleg met het bedrijf over de voorgenomen plannen van het bedrijf. <ul style="list-style-type: none"> • toetsing of het Brzo 1999 op het bedrijf van toepassing is; • nagaan welke overheidsinstanties betrokken moeten worden bij de verdere procedure; • het bedrijf een planning laten opstellen ten aanzien van de realisering van de plannen. 	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
2. Informeren betrokken overheidsinstanties.	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm
3. Overleg met het bedrijf over de voorgenomen plannen: <ul style="list-style-type: none"> • afspraken maken over inhoud veiligheidsrapport (of onderdelen daarvan); • een tijdsplanning opstellen; • afspraken maken over de te volgen procedure; • verslag vooroverleg opstellen en versturen aan het bedrijf en de betrokken overheidsinstanties. 	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo
4. Het concept veiligheidsrapport (of onderdelen daarvan) doorzenden aan de betrokken overheidsinstanties.	Zo spoedig mogelijk na ontvangst.	BG ex Wm
5. Het concept veiligheidsrapport (of onderdelen daarvan) inhoudelijk beoordelen op de aanvaardbaarheid van de in veiligheidsrapport weergegeven risico's.	Conform planning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo
6. Afstemming tussen onder 5 genoemde overheidsinstanties over: <ul style="list-style-type: none"> • beoordeling concept veiligheidsrapport; • benodigde aanvullende informatie; • beoordeling mogelijk domino-effect; • inspectiepunten vaststellen; • indien wenselijk een verslag opstellen en verzenden aan de betrokken overheidsinstanties. 	Conform planning.	Initiatief bij BG ex Wm die de overige overheidsinstanties daarbij betreft.

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
<p>7. Overleg met het bedrijf over het concept veiligheidsrapport (of onderdelen daarvan):</p> <ul style="list-style-type: none"> • toelichting op veiligheidsrapport en bespreken van het oordeel daarover; • datum (gezamenlijke) inspectie bepalen; • afspraken maken over informatie/stukken ten behoeve van inspectie; • verslag opstellen en verzenden aan betrokken overheidsinstanties en het bedrijf. 	Conform planning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo
<p><i>Indien het veiligheidsrapport als onvoldoende wordt geoordeeld bestaat de mogelijkheid om de stappen 4 tot en met 7 nogmaals uit te voeren voor het tweede concept.</i></p>		
<p>8. (gezamenlijke) Inspectie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • uitvoeren (gezamenlijke) inspectie als onderdeel van de inhoudelijke beoordeling van het veiligheidsrapport; • opstellen van een gezamenlijk rapport van de inspectie(s); • rapport verzenden aan betrokken overheidsinstanties en het bedrijf. 	Conform planning.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
<p>9. Afstemming tussen overheidsinstanties over:</p> <ul style="list-style-type: none"> • bespreken eindoordeel inhoud concept veiligheidsrapport, mede in combinatie met de uitgevoerde inspecties (overeenstemming beoordeling aanvaardbaarheid van de in het veiligheidsrapport weergegeven risico's); • indien wenselijk een verslag opstellen van het overleg; • het oordeel over het concept schriftelijk vastleggen; • oordeel van het concept verzenden aan de betrokken overheidsinstanties en het bedrijf. 	Conform planning.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • burgemeester • Bestuur regionale brandweer • BG ex Wvo

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
10. Indien het concept veiligheidsrapport als onvoldoende wordt beoordeeld het bedrijf hiervan in kennis stellen met verzoek het veiligheidsrapport overeenkomstig aan te vullen of te wijzigen.	Zo spoedig mogelijk nadat het oordeel is gegeven.	BG ex Wm
<p><i>Naar aanleiding van de uitgevoerde inspecties kan het nodig zijn dat het veiligheidsrapport moet worden aangevuld of op onderdelen moet worden aangepast. Naar aanleiding daarvan kan het noodzakelijk zijn dat voor deze onderdelen opnieuw een inspectie moet worden uitgevoerd. De stappen 4 tot en met 9 kunnen nogmaals worden uitgevoerd.</i></p>		
11. De indiener van het veiligheidsrapport schriftelijk in kennis stellen van de beoordeling aanvaardbaarheid van de in het concept veiligheidsrapport weergegeven risico's.	Zo spoedig mogelijk nadat het oordeel is besproken.	BG ex Wm.
<p>Einde van het vooroverleg <i>Hierna kan het bedrijf het veiligheidsrapport indienen en begint het formele beoordelingstraject. Hiervoor kunnen de stappen 1 tot en met 15 uit de figuren 6.3 tot en met 6.6 worden gehanteerd. Omdat tijdens het vooroverleg het veiligheidsrapport is beoordeeld en de inspecties reeds hebben plaatsgevonden zijn de stappen 4 tot en met 11 in de meeste gevallen beperkt of niet van toepassing. Voorwaarde hierbij is dat het definitief ingediende veiligheidsrapport niet (significant) afwijkt van het beoordeelde eindconcept.</i></p>		

7 HET BEOORDELEN VAN EEN INRICHTING OP DOMINO-EFFECTEN

Betrokken bestuursorganen:

- het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer;
- burgemeester en wethouders;
- het bestuur van de regionale brandweer;
- de Arbeidsinspectie.

Het BG ex Wet milieubeheer wijst domino-inrichtingen aan in overeenstemming met de genoemde bestuursorganen (artikel 7, eerste lid, Brzo 1999). Tezamen met die andere bestuursorganen beoordelen zij de mogelijkheid dat domino-effecten optreden.

Wanneer?

Het BG ex Wm doet de aanwijzing voor de eerste maal binnen 4 jaar na inwerkingtreding van het Brzo 1999 en daarna tenminste om de vijf jaar (artikel 7, vierde lid, Brzo 1999).

Op grond van een aantal gegevens die van belang voor de veiligheid van de inrichtingen in een bepaald gebied, moet het BG ex Wm beoordelen of er inrichtingen of groepen van inrichtingen aangewezen moeten worden die domino-effecten kunnen veroorzaken. Evenzo moet telkens wanneer nieuwe gegevens van een bepaalde inrichting worden ingediend, in samenhang met de eerder ingediende gegevens van bedrijven in een bepaald gebied, beoordeeld worden of de betrokken inrichting als een bedrijf met potentiële domino-effecten moet worden aangemerkt.

De gegevens over de veiligheid kunnen langs verschillende wegen bij het BG ex Wm binnenkomen, te weten:

- een kennisgeving ex artikel 6 Brzo 1999 inzake significante wijzigingen van de inrichting (met of zonder Wm-melding);
- een veiligheidsrapport, bedoeld in artikel 10 Brzo 1999;
- een eenmalige kennisgeving ex artikel 26 Brzo 1999;
- een Wm-vergunningsaanvraag (informatie als bedoeld in artikel 5.15a, dan wel artikel 5.17a, 17b).

De aanwijzing van het BG ex Wm betreft inrichtingen waarvan de risico's van een zwaar ongeval of de gevolgen daarvan, vanwege de ligging van inrichtingen ten opzichte van elkaar en/of de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in de inrichtingen, groter kunnen zijn dan op grond van de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in die inrichtingen afzonderlijk kan worden verwacht.

Op grond van een kennisgeving en/of een veiligheidsrapport worden inrichtingen aangewezen die in combinatie met elkaar een groter risico op een zwaar ongeval opleveren of waarvan de gevolgen van een dergelijk ongeval groter kunnen zijn. De vergroting van het risico wordt veroorzaakt door de in de inrichtingen aanwezige gevaarlijke stoffen of door de ligging van de bedrijven ten opzichte van elkaar.

Tijdens de fase van het opstellen van de definitieve aanwijzing dienen de betrokken actoren tevens te komen tot een beoordeling van de dominoaspecten van het bedrijf.

De aanwijzing dient door het BG ex Wm te geschieden in overeenstemming met:

- burgemeester en wethouders van de betrokken gemeente(n);
- het bestuur of de besturen van de betrokken regionale brandwe(e)r(en);
- de aangewezen ambtenaar van de Arbeidsinspectie.

Om deze afstemming te bewerkstelligen dient het BG ex Wm in ieder geval de gegevens inzake veiligheid, die via de vier bovengenoemde wegen kunnen binnenkomen, door te sturen naar deze drie bestuursorganen.

Inkennisstelling

Indien het BG ex Wm, in overeenstemming met de drie genoemde bestuursorganen, tot een aanwijzing heeft besloten, dan dient het BG ex Wm de betrokken bedrijven/inrichtingen zo spoedig mogelijk hiervan schriftelijk in kennis te stellen. In deze aanwijzing wordt het bedrijf gewezen op de verplichting om in zijn PBZO-document en, voor zover van toepassing, in zijn interne noodplan en veiligheidsrapport rekening te houden met de aard en omvang van de risico's van een zwaar ongeval bij de naburige domino-inrichtingen.

De door het BG ex Wm aangewezen inrichtingen dienen onderling te komen tot uitwisseling van gegevens die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van het cumulatieve risico. Elke afzonderlijke inrichting dient met de aard en omvang van de risico's van een zwaar ongeval bij naburige inrichtingen rekening te houden in haar PBZO/veiligheidsbeheerssysteem en, in het geval van een hoge drempel inrichting, in haar veiligheidsrapport en intern noodplan. Hiertoe dienen dus de PBZO-documenten, veiligheidsbeheerssystemen, veiligheidsrapporten en de interne noodplannen door de inrichtingen aangepast te worden. Het BG ex Wm dient in ieder geval de daardoor gewijzigde onderdelen van het veiligheidsrapport te ontvangen van de inrichtingen. In verband met een effectieve en efficiënte handhaving verdient het aanbeveling dat de inrichtingen deze wijzigingen zo spoedig mogelijk opsturen.

Het BG ex Wm zorgt er vervolgens voor dat de gewijzigde onderdelen zo spoedig mogelijk doorgestuurd worden naar de bovengenoemde betrokken

bestuursorganen en naar de betrokken handhavers te weten: de met handhaving belaste ambtenaren krachtens de Wet milieubeheer, de regionale en/of gemeentelijke brandweer en de Arbeidsinspectie.

Figuur 7.1 **Stappenplan beoordeling mogelijk domino-effect**

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
1. Ontvangst van wettelijk verplichte gegevens (kennisgeving, veiligheidsrapport, Wm-vergunningaanvraag) en doorzending naar de betrokken overheidsinstanties.	Zo spoedig mogelijk na ontvangst.	BG ex Wm
2. Beoordelen of binnen de betreffende inrichting en de waarschijnlijkheid en de mogelijkheid of de gevolgen van een zwaar ongeval groter kunnen zijn vanwege de aanwezigheid van een nabijgelegen inrichting.	Zo spoedig mogelijk na ontvangst.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W('s) • Bestuur regionale brandwe(e)r(en)
3. Afstemming tussen onder actie 2 genoemde overheidsinstanties over: <ul style="list-style-type: none"> • onderdelen van de inrichtingen die een mogelijk domino-effect kunnen opleveren; • in overeenstemming met elkaar komen tot een aanwijzing van een domino-inrichting. 	Uiterlijk 19 juli 2003 en vervolgens ten minste om de 5 jaar.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W('s) • Bestuur regionale brandwe(e)r(en)
4. De domino-inrichting in kennis stellen dat de waarschijnlijkheid en de mogelijkheid of de gevolgen van een zwaar ongeval groter kunnen zijn door de aanwezigheid van andere in de nabijheid gelegen inrichtingen.		BG ex Wm
5. De in de nabijheid gelegen inrichting schriftelijk in kennis stellen dat deze de noodzakelijke informatie moet verstrekken aan de domino-inrichting.		BG ex Wm

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
<i>De volgende twee stappen 6 en 7 zijn meer een punt van aandacht dan dat ze aangemerkt kunnen worden als formele stappen voor de beoordeling van mogelijke domino-effecten.</i>		
6. In het inspectieprogramma van de domino-inrichting aandachtspunten opnemen ten aanzien van de maatregelen die zijn getroffen inzake een mogelijk domino-effect.		Coördinatie bij het BG ex Wm
7. Indien de domino-inrichting VR-plichtig is, ontvangst van een (op onderdelen) aangepast veiligheidsrapport.		BG ex Wm

8 HET OPSTELLEN VAN EEN RAMPBESTRIJDINGSPLAN VOOR EEN INRICHTING

Betrokken bestuursorgaan:

het bevoegd gezag Wet rampen en zware ongevallen:

- burgemeester en wethouders;
- de burgemeester;
- de Commissaris der Koningin.

(Veelal zullen de taken van de burgemeester en van burgemeester en wethouders zijn overgedragen aan het bestuur van de regionale brandweer. De mate waarin is sterk afhankelijk van de regio, zie ook paragraaf 3.3.)

Wanneer?

Onder meer na het verkrijgen van gegevens middels een veiligheidsrapport stelt de burgemeester een ontwerp-rampbestrijdingsplan op.

Ingevolge de Wet rampen en zware ongevallen moet de burgemeester een rampbestrijdingsplan (RBP) opstellen voor elke ramp of zwaar ongeval waarvan aard, plaats en gevolgen voorzienbaar zijn. Het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen bepaalt dat in ieder geval voor VR-plichtige inrichtingen een rampbestrijdingsplan moet worden opgesteld. In uitzonderingsgevallen kan de burgemeester besluiten dat voor zo'n inrichting geen rampbestrijdingsplan hoeft te worden opgesteld. Overigens moet worden overwogen of ook niet voor de PBZO-plichtige inrichtingen een rampbestrijdingsplan moet worden opgesteld, doch de voorbereiding van zo'n plan blijft hierna buiten beschouwing.

Voor de inhoud van het rampbestrijdingsplan is het bestaan van opvraagbare stofgegevens bij een VR-plichtige inrichting een relevant gegeven. Verder is het van belang dat het rampbestrijdingsplan van een Brzo-inrichting wordt afgestemd met het interne noodplan van de inrichting. Bij de toetsing van één en ander is het onder meer van belang dat er wordt getoetst met betrekking tot de aansluiting van het rampbestrijdingsplan op het interne noodplan van de inrichting. Een en ander dient bovendien aan te sluiten bij het gemeentelijk rampenplan.

Werkwijze

De procedure voor het tot stand komen van een rampbestrijdingsplan is te vinden in het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen (Bri).

Mede op basis van de gegevens uit het veiligheidsrapport stelt de burgemeester een ontwerp-rampbestrijdingsplan op. Dit ontwerp wordt ten minste vier weken ter inzage gelegd op het gemeentehuis. Het wordt bekend gemaakt in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen. De bevolking kan gedu-

rende die vier weken haar zienswijze over het ontwerp naar keuze schriftelijk of mondeling naar voren brengen. Vervolgens stelt de burgemeester het rampbestrijdingsplan vast.

De burgemeester betreft uiteraard elke instantie binnen en buiten de gemeente die een rol kan spelen bij de bestrijding, ook het bedrijf zelf. De inhoud van het interne noodplan en dat van het rampbestrijdingsplan dienen op elkaar te zijn afgestemd. De gemeentelijke en/of regionale brandweer zullen een grote rol spelen bij het opstellen van het plan.

De opstelling van het rampbestrijdingsplan –of van een eventueel noodzakelijke wijziging daarvan– vindt onder meer plaats aan de hand van gegevens uit het veiligheidsrapport. Het is voor de burgemeester sterk aan te raden om tijdens het informeel vooroverleg vóór de VR-beoordelingsprocedure de informatie uit het concept-veiligheidsrapport reeds te beoordelen. Dit concept-veiligheidsrapport dient door het BG ex Wm naar de burgemeester te worden toegezonden. Indien het veiligheidsrapport deel is van een Wm-vergunningsaanvraag, kan de voor het rampbestrijdingsplan benodigde informatie ook verkregen worden uit de (concept-)aanvraag zelf en uit de verslagen van het (informeel) vooroverleg. Daartoe moet het BG ex Wm de (concept-)aanvraag in zijn geheel of de relevante onderdelen daaruit en de verslagen van het vooroverleg toezenden aan de betrokken burgemeester.

De informatie uit het concept-veiligheidsrapport en/of concept-vergunningsaanvraag kan worden gebruikt voor de opstelling van het concept-ontwerprampbestrijdingsplan. Bij een bestaand rampbestrijdingsplan kan het concept-veiligheidsrapport en/of concept-vergunningsaanvraag worden gehanteerd om te beoordelen in hoeverre het bestaand rampbestrijdingsplan aangepast moet worden. Indien uit deze beoordeling blijkt dat het bestaande rampbestrijdingsplan niet meer actueel is en er wijzigingen moeten plaatsvinden, dan dient de burgemeester een nieuw concept-ontwerprampbestrijdingsplan op te laten stellen.

Op basis van het definitief ingediende veiligheidsrapport en/of Wm-vergunningsaanvraag stelt de burgemeester het ontwerp-rampbestrijdingsplan op. Daarbij is het sterk aan te raden dat de burgemeester rekening houdt met de beoordeling van het domino-effect, die tijdens de beoordelingsprocedure van het veiligheidsrapport ter sprake komt. Deze informatie wordt verkregen uit de kennisgeving, het veiligheidsrapport (waarin het bedrijf o.a. aangeeft hoe met domino-effecten wordt omgegaan), de vergunningsaanvraag of aanvragen en de verslagen van de besprekingen tijdens de beoordelingsprocedure van het veiligheidsrapport.

Figuur 8.1 Stappenplan voor het opstellen van een rampbestrijdingsplan

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
<i>Indien een informeel voortraject wordt bewandeld (zie paragraaf 6.6), zal de burgemeester een afschrift van het concept veiligheidsrapport en in voorkomende gevallen van de conceptaanvraag om een milieuvergunning ontvangen van het BG ex Wm.</i>		
1. Inschatting maken van de inhoudelijke en procedurele gevolgen van het concept veiligheidsrapport en/of inhoud verslagen vooroverleg voor het veiligheidsrapport voor het rampbestrijdingsplan.		burgemeester
2. Verzameling en ontvangst van relevante info uit het concept veiligheidsrapport of conceptaanvragen voor het concept ontwerp-ramp-bestrijdingsplan.		burgemeester
<i>Nadat het informeel voortraject is doorlopen ontvangt de burgemeester een afschrift van het definitieve veiligheidsrapport (zie paragraaf 6.4) van het BG ex Wm.</i>		
3. Verzameling en ontvangst van relevante info uit het definitieve veiligheidsrapport en/of de definitieve aanvraag voor het ontwerp-rampbestrijdingsplan.	Binnen twee weken na ontvangst van het veiligheidsrapport door het BG ex Wm	burgemeester
4. Opstellen van het ontwerp-rampbestrijdingsplan.		burgemeester
5. Kennisgeving van de terinzagelegging.		burgemeester
6. Ontwerp-rampbestrijdingsplan terinzage leggen (ten minste vier weken).		burgemeester
7. Opstellen/wijzigen/uitbreiden/nader uitwerken van het definitieve rampbestrijdingsplan aan de hand van ontvangen definitieve veiligheidsrapport en/of vergunningaanvraag (formele kennisgeving) en ingebrachte zienswijzen van derden.		burgemeester

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
8. Opstelling/wijzigingen/nadere uitwerkingen van het rampbestrijdingsplan afstemmen met aangrenzende gemeenten en eventueel met buurlanden.		burgemeester
9. Vaststelling van het (gewijzigd) rampbestrijdingsplan door de burgemeester.	Binnen 1 jaar na ontvangst van het veiligheidsrapport of Wm-vergunningaanvraag met (delen van) van het veiligheidsrapport.	burgemeester
10. Toezenden aan de Commissaris der Koningin.	Binnen 1 maand na vaststellen van het rampbestrijdingsplan	burgemeester
<i>Nadat het rampbestrijdingsplan is vastgesteld vloeit uit artikel 7 eerste en tweede lid van het Bri voort dat het plan regelmatig wordt geoefend en goed wordt bijgehouden.</i>		
11. Ten minste éénmaal per drie jaar een oefening waarbij het rampbestrijdingsplan wordt getoetst op juistheid, volledigheid en bruikbaarheid.		burgemeester en wethouders
12. Ten minste éénmaal per drie jaar bezien of het rampbestrijdingsplan moet worden herzien of bijgewerkt.		burgemeester

Kennisgeving en ter inzagelegging

De bevolking heeft inspraak bij de totstandkoming van een rampbestrijdingsplan of een belangrijke wijziging daarvan. Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing. Het ontwerp-plan en de daarop betrekking hebbende stukken dienen ten minste vier weken ter inzage te worden gelegd. In ieder geval geldt dit voor het veiligheidsrapport of de relevante delen daarvan.

De uitzonderingsgronden van artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur, zoals enigszins aangepast door artikel 25a van de Wet rampen en zware ongevallen, zijn op alle informatie die ter inzage wordt gelegd van toepassing. Indien met betrekking tot de inrichting een tweede tekst van documenten (bijvoorbeeld van een vergunningaanvraag en een veiligheidsrapport) is overlegd waaruit vertrouwelijke gegevens zijn weggelaten, wordt alleen deze tekst ter inzage gelegd.

Voordat het ontwerp-rampbestrijdingsplan ter inzage wordt gelegd, dient het gemeentebestuur in één of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huis bladen of op een andere geschikte wijze kennis te geven van het ontwerp-rampbestrijdingsplan. Belanghebbenden (zij die door de gevolgen van de ramp zouden kunnen worden getroffen, dit kunnen in voorkomend geval alle inwoners van de gemeente en wellicht ook daarbuiten zijn alsmede zij die regelmatig in de gemeente verkeren) kunnen in de periode van terinzagelegging hun zienswijze over het ontwerp-rampbestrijdingsplan schriftelijk of mondeling naar voren brengen. Van hetgeen mondeling naar voren is gebracht, wordt een verslag gemaakt.

Nadat de termijn van de terinzagelegging is verstreken, stelt de burgemeester, mede aan de hand van de ingebrachte zienswijzen van belanghebbenden, het definitieve rampbestrijdingsplan op en vervolgens ook vast.

Verplichting burgemeester:

- kennisgeving van terinzagelegging in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze (artikel 4, eerste lid, Bri / afd. 3.4 Awb);
- ten minste vier weken ter inzage leggen (eventueel aangepaste tekst in verband met de vertrouwelijkheid gegevens) op gemeentehuis;
- verzoekt aan bevoegde autoriteit in andere staat medewerking te verlenen aan informeren van de bevolking over mogelijkheid om zienswijze naar voren te brengen;
- verlenen medewerking aan ter inzage leggen en kennisgeving van documenten die in andere staat zijn opgesteld in kader rampenbestrijding voor een in een andere staat gelegen inrichting.

Afschrift aan de Commissaris der Koningin

De burgemeester dient uiterlijk één maand na vaststelling het rampbestrijdingsplan toe te zenden naar de Commissaris der Koningin in de betrokken provincie (artikel 7, derde lid, Wrzo). Het is raadzaam dat de burgemeester het vastgestelde rampbestrijdingsplan ter kennisname tevens toestuurt naar het BG ex Wm.

De Commissaris der Koningin heeft de bevoegdheid tot het opleggen van een verplichting tot wijziging van het vastgestelde rampbestrijdingsplan, na overleg met de burgemeester (artikel 8, Wrzo). Binnen 6 maanden dient de Commissaris der Koningin mee te delen of gebruik wordt gemaakt van deze bevoegdheid

Afstemming met het intern noodplan

Voor inrichtingen die vallen onder paragraaf 3 van het Brzo 1999, dus de VR-plichtige inrichtingen, moet ingevolge het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen door de overheid een rampbestrijdingsplan worden gemaakt. Voor dezelfde categorie inrichtingen moet door degene die de inrichting drijft een intern noodplan worden gemaakt (artikel 22, Brzo

1999). Anders dan het veiligheidsrapport wordt dit plan niet naar de overheid gestuurd al is het geen geheim stuk. Het interne noodplan en het rampbestrijdingsplan moeten op elkaar worden afgestemd. Het verdient aanbeveling dat het opstellen van het intern noodplan plaatsvindt in overleg met de gemeente.

Oefenen en bijwerken

Burgemeester en wethouders dient ervoor te zorgen dat ten minste éénmaal per drie jaar een oefening plaatsvindt, waarbij het rampbestrijdingsplan voor de inrichting op juistheid, volledigheid en bruikbaarheid moet worden getoetst. Degene die de inrichting drijft, waarop het rampbestrijdingsplan betrekking heeft, wordt over deze oefening ingelicht. Het toetsen van het rampbestrijdingsplan houdt ook in dat bekeken wordt of het rampbestrijdingsplan aansluit op het interne noodplan van het bedrijf. De burgemeester dient tenminste éénmaal per drie jaar te beoordelen of het rampbestrijdingsplan moet worden herzien en bijgewerkt. Daarbij dient hij rekening te houden met:

- veranderingen die zich in de betrokken inrichting, of in de omgeving daarvan, hebben voorgedaan;
- veranderingen in de organisatie en taken van, bij de bestrijding van rampen en zware ongevallen, betrokken diensten en instanties;
- nieuwe technische kennis;
- inzichten omtrent de bij rampen en zware ongevallen te nemen maatregelen.

Verplichtingen bevoegd gezag rampenbestrijding

1. Verplichtingen burgemeester en wethouders:

- bevorderen het houden van oefeningen en de totstandkoming van afspraken die nodig zijn voor een doelmatige rampenbestrijding (artikel 2, Wrzo);
- verzorgen met passende tussenpozen docht ten minste éénmaal per drie jaar een oefening waarbij het rampbestrijdingsplan voor de inrichting op juistheid, volledigheid en bruikbaarheid wordt getoetst (artikel 7, eerste lid, Bri).

2. Verplichtingen van de burgemeester:

- beziet met passende tussenpozen, maar tenminste éénmaal per 3 jaar of rampbestrijdingsplan moet worden herzien en bijgewerkt (artikel 7, tweede lid, Bri);
- stelt rampbestrijdingsplan vast voor elke ramp, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar zijn (artikel 7, eerste lid, Wrzo);
- stelt rampbestrijdingsplan vast voor ramp of zwaar ongeval in een VR-plichtige inrichting (artikel 1, eerste lid, Bri);
- stelt rampbestrijdingsplan vast voor calamiteit die kan ontstaan in een inrichting die in een andere staat is gelegen, waarvoor ingevolge Seveso II-richtlijn een extern noodplan moet worden gemaakt en tot

- ramp of zwaar ongeval in Nederland kan leiden (artikel 1, tweede lid, Bri);
- stemt rampbestrijdingsplan af met plannen vastgesteld voor aangrenzende gemeenten en voor aangrenzende gebieden in andere staten (artikel 7, tweede lid, Wrzo);
 - het rampbestrijdingsplan bevat in ieder geval (artikel 3 Bri):
 - a. functies van de aan de inrichting verbonden personen die bevoegd zijn om procedures van alarmering binnen en buiten de inrichting en van inwerkingstelling van bestrijdingsacties binnen de inrichting in werking te doen stellen;
 - b. functies van de personen die belast zijn met het opperbevel over en de operationele leiding van het geheel van de bestrijdingsacties;
 - c. de maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen opdat degene die is belast met het opperbevel en de hulpverleningsdiensten snel worden geïnformeerd en de bij de bestrijding betrokken personeel snel worden opgeroepen;
 - d. het figuur met betrekking tot de leiding over en de gecoördineerde inzet van diensten en organisaties die bij de bestrijding kunnen worden betrokken;
 - e. de maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen met het oog op de bestrijding op en buiten het terrein van de inrichting;
 - f. maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen om de bevolking te informeren over de ramp of het zware ongeval of de dreigende ramp of het dreigende zware ongeval en over de door haar te volgen gedragslijn;
 - g. de maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen om de hulpverleningsdiensten van een andere staat te informeren, indien de bevolking of het milieu van die staat door de ramp of het zware ongeval kunnen worden getroffen of dreigen te worden getroffen;
 - doet kennisgeving van besluit dat geen rampbestrijdingsplan hoeft te worden opgesteld in een van overheidswege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad dan wel op een andere geschikte wijze (artikel 3.42 Awb) en voorts aan degene die de betrokken inrichting drijft, het bestuur van de regionale brandweer, het BG ex Wm (indien dit niet het college van burgemeester en wethouders is), de Commissaris der Koningin, de arbeidsinspecteur en de Minister van BZK (artikel 8 Bri).

Verplichtingen van het bestuur van de regionale brandweer:

- voorbereiden van de coördinatie van de rampenbestrijding;
- adviseren van het gemeentebestuur inzake de voorbereiding van de rampenbestrijding, indien de gemeenschappelijke regeling inzake de brandweer daarin voorziet (één en ander los van de taken die uit het Brzo 1999 voortvloeien).

Bevoegdheden bevoegd gezag rampenbestrijding

1. Bevoegdheden van de burgemeester:
 - besluiten dat geen rampbestrijdingsplan hoeft te worden vastgesteld (artikel 7, vierde lid, Wrzo).
2. Bevoegdheden van de Commissaris der Koningin:
 - opleggen verplichting tot wijziging van een vastgesteld rampbestrijdingsplan (artikel 8, Wrzo);
 - opleggen verplichting aan elkaar grenzende gemeenten om na onderling overleg afzonderlijke rampbestrijdingsplannen vast te stellen voor een en dezelfde ramp of één en hetzelfde zware ongeval (artikel 9, Wrzo).

9 HET INFORMEREN VAN DE BEVOLKING OVER RAMPEN

Betrokken bestuursorgaan:

- burgemeester en wethouders.

De informatieverschaffing aan de bevolking inzake rampen en zware ongevallen is geregeld in het Besluit informatie inzake rampen en zware ongevallen (Bir).

Wanneer?

Het Bir onderscheidt grofweg drie situaties:

1. verschaffing van informatie over mogelijke rampen (dit kan onder meer geschieden op basis van de door middel van een veiligheidsrapport verkregen informatie);
2. verschaffing van informatie ten tijde van een (dreigende) ramp;
3. verschaffing van informatie na een ramp.

9.1 VERSCHAFFING VAN INFORMATIE OVER MOGELIJKE RAMPEN

De informatieverschaffing over mogelijke rampen wordt, voor zover relevant, onderverdeeld, in:

- informatie over alle typen van mogelijke rampen (artikel 5 Bir);
- informatie over mogelijke rampen in een VR-plichtige inrichting (artikel 6 Bir);
- informatie over een in het buitenland gelegen inrichting (artikel 13 Bir).

De informatie die burgemeester en wethouders aan de bevolking verschaffen over alle typen van mogelijke rampen aan de bevolking, omvat in ieder geval:

- a. gegevens die inzicht verschaffen in de oorsprong, de omvang en de te verwachten gevolgen voor de bevolking of het milieu van een dergelijke ramp;
- b. gegevens over de wijze waarop de bevolking bij een ramp wordt gewaarschuwd, op de hoogte gehouden en beschermd (één maal per jaar; voor VR-plichtige inrichtingen worden deze gegevens zo nodig één maal per drie jaar herzien en zo nodig bijgewerkt);
- c. een beschrijving van de maatregelen die de bevolking bij een ramp dient te treffen om de schadelijke gevolgen ervan zoveel mogelijk te beperken en gegevens omtrent de te volgen gedragslijn;
- d. een verwijzing naar en een globale toelichting op het rampenplan, bedoeld in artikel 3 van de Wet rampen en zware ongevallen;

- e. een verwijzing naar en een globale toelichting op het rampbestrijdingsplan, bedoeld in artikel 1 van het Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen;
- f. de identiteit van de persoon die de informatie verschaft onder vermelding van zijn functie;
- g. gegevens over de wijze waarop, waar en bij wie aanvullende ter zake dienende informatie kan worden verkregen.

De informatie die burgemeester en wethouders aan de bevolking verschaffen over mogelijke rampen in een VR-plichtige inrichting, in aanvulling op de informatie genoemd onder a t/m g, omvat in ieder geval:

- h. de naam van degene die de inrichting drijft en de naam en het adres van de desbetreffende inrichting;
- i. een bevestiging van het feit dat het Brzo 1999, het Ivb en het Bir op de inrichting van toepassing zijn, alsmede een bevestiging dat voldaan is aan hetgeen in genoemde besluiten omtrent de indiening van een veiligheidsrapport is bepaald;
- j. een aanduiding van het bestuursorgaan dat bevoegd is of zou zijn een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer te verlenen voor de inrichting;
- k. een aanduiding van de in artikel 11b, eerste lid, van de Wet rampen en zware ongevallen bedoelde verplichting om een ramp of een dreigende ramp in een inrichting onmiddellijk aan de burgemeester te melden;
- l. een beknopte uitleg in eenvoudige bewoordingen van de binnen de inrichting uitgevoerde handelingen;
- m. de benaming van de stoffen die in de inrichting een zwaar ongeval kunnen veroorzaken, en de aanduiding van de categorieën waartoe die stoffen behoren, bedoeld in artikel 34, tweede lid, Wet milieugevaarlijke stoffen;
- n. specifiek op de rampenbestrijding gerichte informatie die is gebaseerd op gegevens die zijn ontleend aan het veiligheidsrapport, bedoeld in artikel 10 Brzo 1999;
- o. een bevestiging van het feit dat voldaan is aan hetgeen in het Brzo 1999 omtrent de indiening van een intern noodplan is bepaald en dat de inrichting gehouden is de nodige contacten te leggen met de hulpverleningsdiensten, een en ander ten einde ongevallen het hoofd te bieden en de gevolgen zo gering mogelijk te houden.

De bepalingen in hoofdstuk III van het Bir zijn ook van toepassing ten aanzien van informatie die betrekking heeft op een inrichting in het buitenland die bij een calamiteit tot een ramp in Nederland kan leiden.

De informatie, bedoeld onder b en c van artikel 5 Bir, wordt tenminste één maal per jaar verschaft en voorts telkens wanneer de informatie is bijgewerkt. Bijwerking vindt in ieder geval plaats wanneer in de beschreven maat-

regelen significante wijzigingen worden aangebracht. Heeft de genoemde informatie (mede) betrekking op een VR-plichtige inrichting, dan wordt dit ten minste één maal per drie jaar opnieuw bezien en zo nodig bijgewerkt. Dit kan via de reeds bestaande mailing (folder) gebeuren.

De informatie, bedoeld onder a en d t/m g van artikel 5 Bir, wordt ten minste één maal per vijf jaar verschaft en voorts telkens wanneer de informatie is bijgewerkt. Gaat het om informatie die betrekking heeft op een VR-plichtige inrichting, dan vindt bijwerking in ieder geval plaats wanneer wijzigingen in de inrichting worden aangebracht die voor de gevaren van rampen belangrijke gevolgen kunnen hebben. Daarnaast wordt ten minste éénmaal per drie jaar bezien of het rampbestrijdingsplan moet worden bijgewerkt. Burgemeester en wethouders verschaffen de informatie eerder en werken deze eerder bij, indien naar hun oordeel ontwikkelingen in de kennis over de veiligheid en over de beoordeling van risico's en over doelmatige rampenbestrijding hiertoe nopen. Deze informatie kan verstrekt worden door middel van een folder, een regionaal nieuwsblad of door een open dag bij de Brzo-inrichtingen.

9.2 DE INFORMATIEVERSCHAFFING TEN TIJDE VAN EEN (DREIGENDE) RAMP.

Indien de bevolking dreigt te worden getroffen door een ramp, wordt zij door de burgemeester onmiddellijk gewaarschuwd, geïnformeerd en geïnstrueerd. De burgemeester kan daarbij:

- a. een verzoek aan de bevolking doen naar de radio te luisteren of naar de televisie te kijken;
- b. voorbereidende instructies geven aan de instellingen met bijzondere collectieve taken;
- c. aanbevelingen doen aan bijzonder betrokken beroepen.

De informatie die de burgemeester ten tijde van een ramp aan de bevolking verschaft, omvat in ieder geval:

- a. specifieke gegevens over de zich voordoende ramp, met name over de oorsprong, de omvang en de te verwachten gevolgen voor de bevolking of het milieu, alsmede over het te verwachten verloop van de ramp;
- b. gegevens over de wijze waarop de bevolking op de hoogte wordt gehouden;
- c. een beschrijving van de maatregelen die de bevolking dient te treffen om de schadelijke gevolgen van de ramp zoveel mogelijk te beperken en de te volgen gedragslijn, waarbij de maatregelen onder meer betrekking kunnen hebben op:
 1. beperken van het gebruik van bepaalde levensmiddelen die besmet kunnen zijn;
 2. eenvoudige hygiëne- en ontsmettingsregels;

3. binnenshuis blijven;
4. distributie en gebruik van beschermende stoffen;
5. evacuatie;
6. speciale instructies voor bepaalde bevolkingsgroepen.

Deze informatie wordt zo spoedig mogelijk en bij herhaling verschaft en verloopt niet anders dan nu al gebruikelijk is.

9.3 VERPLICHTINGEN INFORMATIEVOORZIENING DOOR BEVOEGD GEZAG RAMPENBESTRIJDING

Een overzicht van de verplichtingen voor het bevoegd gezag rampenbestrijding in dit kader.

Burgemeester en wethouders

- dragen zorg voor informatieverzorging aan bevolking, Commissaris van de Koningin en Minister van Binnenlandse zaken over mogelijke rampen en maatregelen die zijn getroffen ter voorkoming en bestrijding van rampen (artikel 2a Wrzo);
- stellen informatie uit veiligheidsrapport bedoeld voor rampbestrijdingsplannen uit eigen beweging ter beschikking van het publiek (artikel 25a Wrzo);
- geven informatie aan bevolking over alle typen van mogelijke rampen (zie paragraaf 9.1, onder a t/m o);
- tenzij anders vermeld vindt de verschaafing van informatie één maal per 5 jaar plaats, of indien significante wijzigingen in de beschreven maatregelen worden aangebracht;
- bijwerkverplichting en informatieverplichting indien naar hun oordeel ontwikkelingen in de kennis over veiligheid en over de beoordeling van risico's en over doelmatige rampenbestrijding hiertoe aanleiding geven;
- informatieverplichting voor zware ongevallen van in een andere staat gelegen inrichting die bij een calamiteit tot een ramp in Nederland kan leiden;
- informatieverzorging aan Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

IO HET PLANNEN EN UITVOEREN VAN INSPECTIES OP EEN INRICHTING

Betrokken bestuursorganen:

- het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer;
- de Arbeidsinspectie;
- burgemeester en wethouders.

Zoals reeds eerder in paragraaf 3.2 is opgemerkt kan op regionaal niveau afgesproken worden om de waterkwaliteitsbeheerder(s) bij de opzet en de uitvoering van het inspectieprogramma te betrekken.

Wanneer?

Binnen een jaar na inwerkingtreding van het Brzo 1999 dient het bevoegd gezag ex Wm in overeenstemming met de Arbeidsinspectie en burgemeester en wethouders waarin de inrichting geheel of in hoofdzaak is gelegen voor de eerste maal een inspectieprogramma vast te stellen (artikel 24, eerste lid, Brzo 1999).

In dit hoofdstuk zal diverse malen het begrip handhaving worden gebruikt. Het begrip handhaving kan verschillende betekenissen hebben. In deze handreiking wordt onder handhaving zowel het toezicht (ook wel aangeduid als controle of inspectie) als het opleggen van sancties verstaan.

De handhavingsactiviteiten in het kader van het inspectieprogramma kunnen bestaan uit: het houden van toezicht op bedrijven en juridische en/of feitelijke acties naar aanleiding van overtredingen door bedrijf. Deze acties worden uitgevoerd door de betrokken handhavers.

Er kunnen zowel aangekondigde als niet-aangekondigde handhavingsacties plaatsvinden. Bij een aangekondigde gezamenlijke actie geschiedt de aankondiging schriftelijk door de instantie die met de handhaving krachtens de Wet milieubeheer is belast.

IO.1 OPSTELLEN INSPECTIEPROGRAMMA

De bedrijven die vallen binnen de werkingssfeer van het Brzo 1999 hebben diverse verplichtingen. Zo dienen zij, afhankelijk of ze de lage of hoge drempelwaarde overschrijden, onder andere een document op te stellen waarin het gevoerde beleid ter voorkoming van zware ongevallen is vastgelegd, dienen zij een veiligheidsbeheerssysteem in te voeren en een intern noodplan en een stoffenlijst op te stellen. De betrokken handhavers krachtens de Wm, de Arbwet en de Wet rampen en zware ongevallen moeten controleren of deze verplichtingen correct worden uitgevoerd. Daarnaast moet gecontroleerd worden of de bedrijven die een veiligheidsrapport hebben ingediend in

werking zijn conform dit rapport. Bovendien dient de naleving van de voorschriften uit de Wm-vergunning en de Wvo-vergunning (indien van toepassing) gecontroleerd te worden en in geval het bedrijf een aanwijzing heeft/krijgt op grond van het Besluit bedrijfsbrandweren dient ook hierop gecontroleerd te worden. Om bovengenoemde inspecties te stroomlijnen is in het Brzo 1999 de verplichting opgenomen een inspectieprogramma op te stellen.

Het bevoegd gezag ex Wet milieubeheer stelt na samenspraak en in overeenstemming met de Arbeidsinspectie en burgemeester en wethouders een systematisch inspectieprogramma vast.

In beginsel dienen de inrichtingen waarvoor een veiligheidsrapport moet worden ingediend jaarlijks te worden geïnspecteerd, tenzij op grond van een systematische evaluatie van de gevaren van zware ongevallen door de bevoegde overheidsinstanties wordt besloten tot een andere inspectiefrequentie. Zo kunnen eerdere inspecties, al dan niet uitgevoerd in het kader van de beoordeling van een veiligheidsrapport, tot een lagere frequentie leiden. De inspecties zullen in principe gezamenlijk worden uitgevoerd. Afhankelijk van het te inspecteren onderdeel van de inrichting of van de invalshoek van de betreffende inspectie, zal het voortouw liggen bij één van de handhavers.

In verband met efficiëntie en effectiviteit is het uiterst zinvol om de controle op de naleving van de diverse voorschriften (Wm-vergunning, veiligheidsrapport, etc.) gecoördineerd te laten plaatsvinden. Daartoe dient het bevoegd gezag ex Wm ervoor te zorgen dat er een (start)overleg gepleegd wordt met de betrokken handhavers te weten:

- de door het bevoegd gezag ex Wm aangewezen ambtenaren;
- de aangewezen ambtenaar van de Arbeidsinspectie;
- de door burgemeester en wethouders in het kader van de Wet rampen en zware ongevallen aangewezen ambtenaren;
- en eventueel de door het bevoegd gezag ex Wvo aangewezen ambtenaren.

Dit overleg moet uiteindelijk resulteren in een inspectieprogramma. Daarmee moet een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard kunnen worden uitgevoerd. Het inspectieprogramma wordt op grond van de kennisgeving en het veiligheidsrapport opgesteld.

Het inspectieprogramma kan worden opgesteld voor één inrichting. Ook bestaat de mogelijkheid om het inspectieprogramma op te stellen voor een groep van bedrijven binnen een bestuurlijk geografisch gebied (zie ook paragraaf 3.1.2). Het inspectieprogramma dient schriftelijk te worden vastgelegd door het bevoegd gezag ex Wm. Het inspectieprogramma wordt vervolgens toegezonden aan de overige betrokken handhavers.

Bij het opstellen van een inspectieprogramma gelden met het oog op de uitvoering van de inspecties ten minste de volgende aandachtspunten:

- de inspectiefrequentie van een bedrijf of van de onderdelen daarvan;
- de inspectieplanning in welke periode welke inspectie;
- vaststellen doelen, hierbij is artikel 24, tweede lid, Brzo 1999 van belang;
- methode of werkwijze van de inspectie;
- bepaling aangekondigde of onaangekondigde inspecties;
- verdeling werkzaamheden;
- procesbewaking;
- afstemming met handhaving van de vigerende vergunning(en).

De te doorlopen stappen in het kader van het inspectieprogramma zijn gedetailleerd uitgewerkt in een stappenplan dat in figuur 10.1 is opgenomen. Dit stappenplan kan zowel worden toegepast voor het opstellen van een inspectieprogramma voor één bedrijf als voor een groep bedrijven binnen een regio.

Figuur 10.1 Stappenplan voor het opstellen van een inspectieprogramma

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
<i>De ontvangst van gegevens in het kader van het Brzo 1999 (kennisgeving, veiligheidsrapport) kan de aanleiding zijn voor het opstellen van een inspectieprogramma. Omdat voor 19 juli 2000 voor de eerste maal een inspectieprogramma opgesteld moet zijn, dient zo spoedig mogelijk een aanvang te worden gemaakt met het opstellen van een inspectieprogramma.</i>		Initiatief bij BG ex Wm
1. Organiseren van een (start)overleg.	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm
2. Overleg over het gezamenlijk inspectieprogramma: <ul style="list-style-type: none"> • aandachtspunten voor het inspectieprogramma bespreken; • een tijdsplanning voor het inspectieprogramma opstellen; • opstellen van een verslag met de gemaakte afspraken; • verslag versturen aan de betrokken overheidsinstanties. 	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
3. Opstellen van het concept inspectieprogramma en doorzenden aan de betrokken overheidsinstanties.	Conform tijdsplanning	BG ex Wm

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
4. Beoordelen van het concept inspectieprogramma.	Conform tijdsplanning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
5. Overleg over het concept inspectieprogramma: <ul style="list-style-type: none"> • beoordeling van het concept inspectieprogramma; • wijzigingen bespreken en formuleren definitief inspectieprogramma; • opstellen van het verslag van het overleg; • verslag versturen aan de betrokken overheidsinstanties. 	Conform tijdsplanning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
6. Vaststellen definitief gezamenlijk inspectieprogramma.	Uiterlijk de eerste keer voor 19 juli 2000	BG ex Wm
7. Bedrijf schriftelijk op de hoogte brengen van de aangekondigde inspecties.	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm

10.2 UITVOERING VAN GEPLANDE INSPECTIES

Vóór de inspectie

De betrokken overheidsinstanties dienen in onderling overleg vast te stellen op welke punten en op welke wijze de inspecties wordt uitgevoerd. Voor het vaststellen van de inspectiepunten is het van wezenlijk belang goed inzicht te hebben in de bedrijfs- en procesvoering. Daarbij is het noodzakelijk dat die installatie-onderdelen worden gecontroleerd die op basis van de informatie uit het veiligheidsrapport essentieel zijn voor de beoordeling van de risico's. De wijze waarop de inspectie plaats kan vinden is niet voorgeschreven. Voor de te hanteren inspectiemethodiek moet worden uitgegaan van de informatie uit het veiligheidsrapport, waarbij rekening gehouden kan worden met de voorhanden zijnde inspectiemethodieken van de Arbeidsinspectie.

Voordat de inspectie wordt uitgevoerd, wordt het bedrijf, voor zover dit wenselijk wordt geacht door de betrokken bestuursorganen, op de hoogte gebracht van het inspectie bezoek. Daarnaast kan aan het bedrijf verzocht worden om voorafgaande aan de inspectie het bevoegd gezag ex Wm bepaalde informatie toe te zenden. Voor het daadwerkelijke bedrijfsbezoek wordt aan het bedrijf kenbaar gemaakt:

- de dagindeling;
- welke informatie beschikbaar moet zijn;
- met wie gesproken zal worden.

Tevens wordt het bedrijf verzocht gebruik te mogen maken van bepaalde ruimtes voor het houden van interviews.

Tijdens de inspectie

Bij een inspectie die in het kader van het inspectieprogramma wordt uitgevoerd moet in ieder geval gecontroleerd worden of hetgeen in de inrichting wordt aangetroffen in overeenstemming is met de verplichtingen zoals kennisgevingen, een PBZO-document/veiligheidsbeheerssysteem, een veiligheidsrapport, een stoffenlijst en een intern noodplan. De inspectie is bedoeld om na te gaan of:

- de exploitant kan aantonen dat hij passende maatregelen heeft getroffen om zware ongevallen te voorkomen;
- de exploitant kan aantonen dat hij in passende middelen heeft voorzien om de gevolgen van zware ongevallen op en buiten het bedrijfsterrein/inrichting te beperken;
- de verstrekte gegevens en informatie de situatie in de inrichting trouw weergeven.

Het bevoegd gezag ex Wm ziet erop toe dat de bedrijven die zijn aangewezen als domino-bedrijf, onderling informatie uitwisselen en indien nodig ook daadwerkelijk hun PBZO en/of veiligheidsrapport naar aanleiding hiervan aanpassen.

Ná de inspectie

Van ieder inspectiebezoek stelt het bestuursorgaan dat de inspectie heeft uitgevoerd een rapport op of wordt, indien de inspectie door meer dan één bestuursorgaan is uitgevoerd, een gezamenlijk rapport opgemaakt. Van dit rapport wordt een afschrift gezonden aan degene die de inrichting drijft (management) en de ondernemingsraad.

Indien het rapport daartoe aanleiding geeft, wordt het binnen een redelijke termijn na de inspectie met het betrokken bedrijf besproken. Hiertoe zal de handhavende instantie krachtens de Wm het bedrijf en de andere betrokken handhavers schriftelijk uitnodigen. De planning en organisatie van dat overleg ligt in handen van de eerstgenoemde instantie.

Ook kan zijn afgesproken om voor degene die de inrichting drijft en eventueel de ondernemingsraad een presentatie gehouden en/of wordt een toelichting gegeven op de inspectieresultaten. Ook dit wordt gedaan binnen een redelijke termijn na de inspectie.

Na de inspectie volgt ieder bestuursorgaan zijn eigen vervolgtraject, tenzij dit anders wordt afgesproken. Ook hiervan wordt mededeling gedaan aan het bedrijf.

Figuur 10.2 Stappenplan voor de uitvoering van inspecties

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
1. Bij elk te inspecteren bedrijf overleg/afstemming over: <ul style="list-style-type: none"> • inspectiepunten; • methode/werkwijze per handhaver; • rolverdeling handhavers; • communicatie met het bedrijf; • vervolgtraject/nazorg; • vastleggen afspraken. 	Conform inspectieplanning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
2. Uitvoeren van (in beginsel gezamenlijke) inspectie conform het inspectieprogramma, met inachtneming van de gemaakte afspraken.	Conform inspectieplanning	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
3. Opstellen inspectierapport voor die onderdelen die door de betreffende handhaver zijn gecontroleerd en versturen aan het bevoegd gezag ex Wm.	Na inspectie	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
4. Opstellen gezamenlijk inspectierapport en versturen aan de betrokken overheidsinstanties.	Zo spoedig mogelijk na ontvangst deelrapporten van de inspectie	BG ex Wm of andere overheidsinstantie zoals afgesproken.
5. Indien het gezamenlijk inspectierapport daartoe aanleiding geeft overleg tussen de betrokken overheidsinstanties.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • eventueel BG ex Wvo
6. Het gezamenlijk inspectierapport versturen aan degene die de inrichting drijft.	Zo spoedig mogelijk	BG ex Wm of andere overheidsinstantie zoals afgesproken.
7. Eventueel bespreking van het inspectierapport met het bedrijf, op verzoek van het bedrijf of indien het rapport daar aanleiding toe geeft.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • B&W • ventueel BG ex Wvo

10.3 INCIDENTELE HANDHAVINGSACTIES

Naast regulier geplande (aangekondigde en onaangekondigde) handhavingsacties, kunnen ook acties worden ondernomen naar aanleiding van:

- klachten van derden;
- een bedrijfsongeval (zie ook paragraaf 10.4);
- een expliciet verzoek van één van de betrokken bestuursorganen.

In elk van de drie genoemde situaties dient de instantie, die met de handhaving krachtens de Wm is belast, door het bedrijf of door één van de andere betrokken handhavers zo snel mogelijk (en indien mogelijk ook schriftelijk) op de hoogte gesteld worden. Daarbij dient de aard en omvang van de klacht, ongeval e.d. zo goed mogelijk te worden omschreven. Op basis van die informatie bepaalt de handhavende instantie krachtens de Wm of, en zo ja welke, andere bestuursorganen, handhavers en eventueel ook nog instanties die zijn belast met de rampenbestrijding verwittigd en eventueel ingeschakeld moeten worden.

Indien de actie geen betrekking heeft op de risico's van een zwaar ongeval, is het niet noodzakelijk dat een gecoördineerde of gezamenlijke handhavingsactie plaatsvindt. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn bij een klacht over geluidsoverlast of indien een werknemer binnen de inrichting letsel oploopt.

Indien een mogelijke actie wel betrekking heeft op de risico's van een zwaar ongeval is het raadzaam dat de betrokken handhavers het bedrijf bezoeken. Hiertoe dient de handhavende instantie krachtens de Wm de andere handhavers zo snel mogelijk te mobiliseren. Gezamenlijk dient dan de klacht, het ongeval of de feiten die daaraan ten grondslag liggen in kaart gebracht te worden. Daarna moeten deze feiten gezamenlijk geanalyseerd worden, mede aan de hand van het PBZO/veiligheidsbeheerssysteem, het veiligheidsrapport of het intern noodplan van het betrokken bedrijf. Op basis van de uitkomst van die analyse, moet gezamenlijk besloten worden of en zo ja welke verdere (bestuursrechtelijke) handhavingsinstrumenten ingezet zullen worden bij het overtredende bedrijf.

10.4 MELDING VAN ZWARE ONGEVALLLEN AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Ingevolge artikel 15 van de Europese Seveso II-richtlijn dienen lidstaten zware ongevallen of bijna ongevallen die zich op hun grondgebied hebben voorgedaan onverwijld te melden aan de Europese Commissie. De criteria voor de melding van deze ongevallen zijn opgenomen in bijlage VI van de Seveso II-richtlijn. Deze criteria hebben betrekking op de hoeveelheid betrokken gevaarlijke stoffen, het aantal slachtoffers binnen of buiten de inrichting, de schade voor het milieu en de financiële schade binnen of buiten de inrichting. Daarnaast hebben de criteria ook betrekking op het leer-effect voor de andere lidstaten.

De melding gebeurt in twee fasen, te weten:

Fase I. De eerste fase dient direct na het ongeval plaats te vinden. Dit zijn algemene gegevens en een beknopte omschrijving van het ongeval (short report).

Fase 2. De tweede fase vindt plaats zodra alle benodigde gegevens bekend zijn voor een analyse en voor aanbevelingen. De informatie die in deze fase gegeven moet worden heeft betrekking op het bedrijf, tijd van het ongeval, een omschrijving van het ongeval en de betrokken gevaarlijke stoffen, onmiddellijke gevolgen voor mens en milieu, beschrijving van de getroffen noodmaatregelen en van de onmiddellijk te treffen voorzorgsmaatregelen om herhaling van het ongeval te voorkomen (full report). De lidstaten kunnen de mededeling van deze gegevens slechts uitstellen om de uitkomst van een gerechtelijke procedure af te wachten, indien verstrekking van de gegevens die procedure zou schaden.

De rapportage van het ongeval aan de Europese Commissie wordt gemaakt in het door de EC beschikbaar gestelde MARS 3.0 formulier. Dit is een "software"-formulier waarbij MARS staat voor Major Accident Reporting System. Het opstellen van een MARS ongevalsrapport duurt ongeveer een dagdeel indien alle ongevalsgegevens voorhanden zijn.

De melding van deze ongevallen aan de Europese Commissie wordt in Nederland uitgevoerd door het ministerie van SZW in afstemming met de ministeries van VROM en BZK. Hiervoor dienen de betrokken uitvoerders (arbeidsinspecteur, milieuambtenaar of brandweer) het ongevalsrapport op te stellen of de informatie die nodig is voor het opstellen daarvan aan te leveren. Deze gegevens kunnen onder andere worden verkregen bij degene die de inrichting drijft. Artikel 29 van het Brzo 1999 voorziet in de uitwerking bij ministeriële regeling met betrekking tot de gegevens die diegene die een inrichting drijft na een zwaar ongeval verstrekt aan de inspecteur van de Arbeidsinspectie. Het betreft hier alleen ongevallen die gevolgen hebben voor de werknemers en ongevallen die leiden tot materiële schade in de inrichting. In artikel 17.2 van de Wet milieubeheer is een meldingsplicht opgenomen voor degene die een inrichting drijft, waarin zich een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het milieu zijn ontstaan of dreigen te ontstaan. Degene die de inrichting drijft dient hierbij de benodigde gegevens te verstrekken aan het bevoegd gezag ex Wm.

De verschillende stappen voor de melding van een zwaar ongeval aan de Europese Commissie zijn weergegeven in figuur 10.3.

Figuur 10.3 Stappenplan voor het opstellen van een ongevalsrapport van een zwaar ongeval c.q. de melding hiervan aan de Europese Commissie

<i>Actie</i>	<i>Termijn</i>	<i>Welke overheidsinstantie</i>
<i>Melding van degene die de inrichting drijft aan de inspecteur van de Arbeidsinspectie, het bevoegd gezag ex Wm of de brandweer, inzake het zwaar ongeval of een dreigend ongeval.</i>		
1. Melding van het (dreigend) ongeval aan het ministerie van SZW.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • brandweer
2. Het ministerie van SZW bepaalt eventueel in afstemming met de ministeries van VROM en BZK en de betrokken uitvoerder(s) of het ongeval gemeld moet worden aan de Europese Commissie.	Zo spoedig mogelijk	Min. van SZW
3. De betrokken uitvoerder(s) vult, eventueel met ondersteuning van het ministerie van SZW, het MARS formulier (short report) in, en stuurt dit vervolgens naar het ministerie van SZW.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • brandweer • (Min. van SZW)
4. Het ministerie van SZW zorgt voor de verzending van het short report aan de Europese Commissie en een afschrift ter informatie aan: <ul style="list-style-type: none"> • het ministerie van VROM; • het ministerie van BZK; • de Arbeidsinspectie; • de brandweer; • het bevoegd gezag ex Wm. 	Zo spoedig mogelijk	Min. van SZW
5. Na afronding van het ongevalsonderzoek stelt de betrokken uitvoerder(s), eventueel met ondersteuning van het ministerie van SZW, het MARS rapport (full report) op en stuurt een exemplaar ter commentaar naar: <ul style="list-style-type: none"> • de brandweer; • de Arbeidsinspectie; • het bevoegd gezag ex Wm. 	Zo spoedig mogelijk na afronding van het ongevalsonderzoek.	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • brandweer • (Min. van SZW)

Actie	Termijn	Welke overheidsinstantie
6. De indirect betrokken uitvoerders beoordelen het full report en maken eventuele opmerkingen binnen twee weken schriftelijk kenbaar aan de steller van het rapport.	Binnen twee weken na ontvangst van het MARS full report	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • brandweer
7. De betrokken uitvoerder(s) stelt het definitief MARS full report op, rekening houdende met het eventueel ontvangen commentaar en eventueel met ondersteuning van het ministerie van SZW, en zorgt voor de verzending van het full report aan het ministerie van SZW.	Zo spoedig mogelijk	<ul style="list-style-type: none"> • BG ex Wm • Arbeidsinspectie • brandweer • (Min. van SZW)
8. Het ministerie van SZW stuurt het definitief MARS full report aan de Europese Commissie en een afschrift ter informatie aan: <ul style="list-style-type: none"> • het ministerie van VROM; • het ministerie van BZK; • de brandweer; • de Arbeidsinspectie; • het bevoegd gezag ex Wm. 	Zo spoedig mogelijk	Min. van SZW

In figuur 10.3 wordt aangegeven dat de brandweer wordt betrokken bij het onderzoek. Afhankelijk wie het onderzoek uitvoert kan het hierbij zowel de regionale en/of de gemeentelijke brandweer betreffen. Daarnaast is voor wat grotere ongevallen de Inspectie Brandweer en Rampenbestrijding verantwoordelijk voor het onderzoeken en het melden aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

In geval dat sprake is van een zwaar ongeval zal het ministerie van SZW de uitvoerende instanties schriftelijk verzoeken medewerking te verlenen en zal het ministerie van SZW hierbij ondersteuning bieden. Voor meer informatie over de meldingsprocedure bij een zwaar ongeval kunt u contact opnemen met de afdeling Arbo/AIS van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid onder nummer 070-333 55 84 of 070-333 54 99.

10.5 HANDHAVINGSBEVOEGDHEDEN VAN DE BETROKKEN BESTUURSORGANEN

In deze paragraaf wordt een overzicht gegeven van de handhavingsbevoegdheden die de verschillende bij de handhaving betrokken actoren hebben.

Bevoegdheden bevoegd gezag ex Wm:

- de toezichthoudende bevoegdheden zijn neergelegd in afdeling 5.2 van de Awb en betreffen kort gezegd:
 - de bevoegdheid om inzage te krijgen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden; (tijdens inspectie ter inzage vragen van PBZO-document/veiligheidsbeheersysteem en afschrift nemen);
 - de bevoegdheid vervoermiddelen en hun lading te onderzoeken, waarbij van de vervoerders kan worden gevorderd dat zij hun vervoermiddel tot stilstand brengen en naar een aangewezen plaats overbrengen, indien het toezicht niet op een andere wijze doelmatig kan worden uitgevoerd;
 - de bevoegdheid met apparatuur alle plaatsen te betreden, voor zover nodig met behulp van de sterke arm, met uitzondering van een woning indien de bewoner hiervoor geen toestemming heeft gegeven;
 - de bevoegdheid zich te laten vergezellen door bepaalde aangewezen personen;
 - de bevoegdheid goederen aan opneming en onderzoek te onderwerpen en daarvan monsters te nemen (die op verzoek van de belanghebbers worden teruggegeven).
- de medewerking van de betrokkene aan het onderzoek kan worden afgedwongen op grond van artikel 5:20 Awb. In dit artikel is bepaald dat een ieder verplicht is een toezichthouder alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden; weigering van medewerking levert een strafbaar feit op;
- de bestuursrechtelijke sancties die op grond van de Awb kunnen worden toegepast zijn:
 - de uitoefening van bestuursdwang (inclusief kostenverhaal);
 - het opleggen van een dwangsom;
- voorts kan op grond van artikel 18.12 Wm wegens overtreding van de vergunninghouder geldende algemene regels (zoals het Brzo 1999) in het uiterste geval worden overgegaan tot het geheel of gedeeltelijk intrekken van een vergunning of ontheffing.

Bevoegdheden Arbeidsinspectie:

- De toezichthoudende ambtenaren hebben op grond van de Arbowet een aantal algemene bevoegdheden :
 - alle bedrijven, inrichtingen en andere plaatsen te betreden, waaronder (met inachtneming van een aantal voorschriften) ook woningen;

- onderzoeken en handelingen uit te voeren, met name:
 - het verrichten van beproevingen en metingen;
 - het maken van tekeningen en fotografische opnamen;
 - het nemen van monsters van stoffen of voorwerpen;
 - het voor een nader onderzoek meenemen van voorwerpen of gedeelten daarvan;
- een onderzoek in te stellen ter zake van een ongeval;
- informatieplicht ten opzichte van toezichthoudende ambtenaren. Zo nodig moeten gegevens en inlichtingen, op verzoek van de toezichthoudende ambtenaar, schriftelijk binnen een redelijke termijn worden verstrekt. Het niet meewerken levert een strafbaar feit op;
- specifieke bevoegdheden van de Arbeidsinspectie:
 - eis tot naleving (artikel 36 Arbowet);
 - stillegging van het werk in acuut gevaarlijke situatie (artikel 36 Arbowet);
 - opleggen bestuurlijke boete;
- een eis tot het treffen van voorzieningen (ter beperking van de gevolgen van een bedrijfsramp) die een of meer raakpunten heeft met een gemeentelijk of regionaal rampenplan wordt niet gesteld dan na overleg met het gezag dat het rampenplan heeft opgesteld;
- een eis tot naleving met gevolgen voor de inhoud van de milieuvergunning (onder meer tot het treffen van voorzieningen ter beperking van de gevolgen van een bedrijfsramp) wordt gesteld na overleg met het bevoegd gezag ex Wm.

Bevoegdheden burgemeester en wethouders (BG ex Wrzo):

- toepassen bestuursdwang, waaronder het stilleggen of gedeeltelijk buiten werking stellen of verzegelen van de inrichting dan wel het verzegelen of verwijderen van hetgeen zich in de inrichting bevindt (artikel 25c Wrzo), indien de exploitant van een aangewezen inrichting niet aan zijn informatieverplichting voldoet;
- verzoeken aanvullende gegevens te verschaffen ten behoeve van de beoordeling van de aanwijzing als inrichting die over een bedrijfsbrandweer dient te beschikken (artikel 3, eerste lid, Besluit bedrijfsbrandweren);
- voor zover het betreft het toezicht op naleving van het krachtens de artikelen 2c, eerste en tweede lid, en 7 derde lid, van de Wet rampen en zware ongevallen bepaalde (het betreft hier onder andere de naleving van de informatieverplichtingen op grond van het Brzo 1999, voor zover die betrekking hebben op gegevens die nodig zijn in het kader van de voorbereiding voor de bestrijding van rampen en zware ongevallen): zie de hierboven vermelde toezichthoudende bevoegdheden op grond van afdeling 5.1 van de Awb.

BIJLAGEN

II. AFKORTINGEN

12. BEGRIPPEN

13. MEER INFORMATIE

II AFKORTINGEN

AI	Arbeidsinspectie
AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
Arbowet	Arbeidsomstandighedenwet
AVR	Arbeidsveiligheidsrapport
Awb	Algemene wet bestuursrecht
B&W	(Het college van) burgemeester en wethouders
BG	Bevoegd Gezag
Bir	Besluit informatie inzake rampen en zware ongevallen
Bri	Besluit rampbestrijdingsplannen inrichtingen
Brzo 1999	Besluit risico's zware ongevallen 1999
BZK	(Ministerie van) Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (voorheen BiZa)
CdK	Commissaris der Koningin
CPR	Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen
EU	Europese Unie
EVR	rapport inzake de externe veiligheid
GS	(College van) gedeputeerde staten
IMH	Inspectie milieuhygiëne
IPO	Interprovinciaal Overleg
Ivb	Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer
MARS	Major Accident Reporting System
MRA	Milieurisico-analyse
PBZO	preventiebeleid zware ongevallen
QRA	Quantitative risk assessment / kwantitatieve risico-analyse
RIB	Rapport Informatie-eisen Brzo 1999
RIE	Risico-Inventarisatie en -Evaluatie
RIMH	Regionale Inspectie milieuhygiëne
RISAM	RIZA risicoanalyse methodiek oppervlaktewateren
RIZA	Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling
RWS	Rijkswaterstaat
SERIDA	Safety Environmental Risk Database
SZW	(Ministerie van) Sociale Zaken en Werkgelegenheid
VBS	Veiligheidsbeheerssysteem
VERIS	VROM milieu evaluatie methodiek ten behoeve van de milieuparagraaf in het EVR
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VR	Veiligheidsrapport
VROM	(Ministerie van) Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Wed	Wet economische delicten
Wm	Wet milieubeheer
Wrzo	Wet rampen en zware ongevallen
Wvo	Wet verontreiniging oppervlaktewateren

I2 BEGRIPPEN

Begrippen die van belang zijn voor werk op het terrein van het Brzo 1999 en aanverwante regelgeving.

Aanvalsplan	een draaiboek dat voor een gebouw, installatie of bedrijf wordt gemaakt en dat tot in details alle gegevens bevat die voor een veilig en doelmatig optreden van de instantie die het aanvalsplan opstelt, nodig zijn
Brzo-inrichting	een inrichting waarop het Besluit risico's zware ongevallen 1999 van toepassing is
Domino-bedrijf	een inrichting waarvan de risico's van een zwaar ongeval of de gevolgen daarvan ten gevolge van de ligging ten opzichte van andere inrichtingen en de gevaarlijke stoffen in die inrichtingen groter kunnen zijn dan op grond van de in die afzonderlijke inrichtingen aanwezige hoeveelheden kan worden verwacht
Extern noodplan	rampbestrijdingsplan
Handhaving	het houden van toezicht en/of het opleggen van sancties
Inspectie	bedrijfsbezoek door inspectiediensten en toezichthouders om ter plaatse te controleren of wordt voldaan aan de verplichtingen uit de relevante wet- en regelgeving
Inspectieprogramma	planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard
Intern noodplan	plan, opgesteld door een VR-plichtige inrichting, waarin de maatregelen (gericht op het beperken en beheersten van zware ongevallen en de gevolgen ervan voor de werknemers) beschreven worden die het bedrijf moet nemen ingeval van een calamiteit
Kennisgeving	bevat specifieke gegevens over de Brzo-inrichting, de betrokken gevaarlijke stoffen, activiteiten die in de inrichting worden uitgeoefend en de onmiddellijke omgeving van de inrichting
Knikkerboxmodel	Alle documenten die een bedrijf moet opstellen in het kader van het Brzo 1999, waarvan de leeftijd mag verschillen, maar niet ouder mag zijn dan 5 jaar
Kwantitatieve risico-analyse	QRA, een methode om risico's in de omgeving van mogelijk risico-opleverende inrichtingen te berekenen

Milieu-risicoanalyse	MRA, een methode om de risico's, die activiteiten van een inrichting voor het milieu kunnen opleveren, te berekenen
PBZO-document	document waarin het door de inrichting gevoerde beleid ter voorkoming van zware ongevallen is vastgelegd, rekening houdend met de aanwezigheid en de omvang van de risico's.
Preventie	het beperken van kansen op, en gevolgen van ongevallen door het door voeren van maatregelen
Ramp of zwaar ongeval ¹	<p>een gebeurtenis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. waardoor een ernstige verstoring van de openbare veiligheid is ontstaan, waarbij het leven en de gezondheid van vele personen of grote materiële belangen in ernstige mate worden bedreigd of zijn geschaad, en 2. waarbij een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken
Rampbestrijdingsplan	een plan voor een VR-plichtige inrichting, vastgesteld door de burgemeester, met het geheel van te treffen maatregelen in geval van een ramp of een zwaar ongeval
Rampenplan	een organisatieplan waarin is aangegeven hoe in het geval van een ramp, of een dreigende ramp gehandeld dient te worden om tot een doelmatige bestrijding van de ramp en de gevolgen daarvan te komen
Repressie	de bestrijding en hulpverlening in acute noodsituaties door inzet van politie, (bedrijfs)brandweer, GGD en andere diensten
Risico	de waarschijnlijkheid dat een bepaald effect zich binnen een bepaalde periode of onder bepaalde omstandigheden voordoet
Toezicht	controle op de naleving van voorschriften, bijvoorbeeld door inspectie
Veiligheidsbeheersysteem	systeem dat door degene die een inrichting drijft wordt ingevoerd om het preventiebeleid, neergelegd in het PBZO-document, te bepalen en uit te voeren
Veiligheidsrapport	een rapport zoals bedoeld in artikel 10 Brzo 1999 dat de gegevens bevat van de voormalige externe veiligheidsrapporten, arbeidsveiligheidsrapporten en de rapporten inzake de bedrijfsbrandweer

¹ Definitie volgens Wet rampen en zware ongevallen.

- Veiligheidsrapport, 'beperkt' veiligheidsrapport, waarin met toestemming van het BG ex Wm, onder voorwaarden de beschrijving ontbreekt van een in de inrichting of deel daarvan aanwezige stof die geen risico's voor een zwaar ongeval kan opleveren. Toestemming wordt verleend op basis van een gezamenlijke ministeriële regeling.
- Zwaar ongeval² gebeurtenis als gevolg van onbeheersbare ontwikkeling tijdens de bedrijfsuitoefening in een inrichting, waardoor hetzij onmiddellijk, hetzij na verloop van tijd ernstig gevaar voor de gezondheid van de mens binnen of buiten de inrichting of voor het milieu ontstaat en waarbij één of meer gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

² Definitie volgens het Besluit risico's zware ongevallen 1999.

I3 MEER INFORMATIE

OVER DE WET- EN REGELGEVING

- Het Besluit risico's zware ongevallen 1999 en de Regeling risico's zware ongevallen 1999 worden verstrekt aan de betrokken overheden.
- Alle in deze handreiking opgenomen Staatsbladen en Staatscouranten zijn te bestellen bij Sdu Uitgevers (Servicecentrum Uitgevers), Den Haag, telefoon (070) 378 98 80, fax (070) 378 97 83.
- Het Besluit risico's zware ongevallen 1999 en de Regeling risico's zware ongevallen 1999 kan men binnenkort downloaden van het Internet op www.minvrom.nl. Mogelijk worden ook andere besluiten die betrekking hebben op de implementatie van de Seveso II-richtlijn hierop geplaatst.

VOOR BEDRIJVEN

- *Brochure voor bedrijven*
Voor het bedrijfsleven is een brochure ontwikkeld. Deze brochure kan onder vermelding van bestelnummer 22691 gratis worden besteld bij het Distributiecentrum VROM, Zoetermeer, telefoon 0900-80 52 (f 0,40/min.), fax 0900-201 80 52 (f 0,40/min.). De brochure voor bedrijven kan men binnenkort ook downloaden van het Internet op www.minvrom.nl.

VOOR OVERHEDEN

- *Brochure voor overheden*
Voor overheden is ook een brochure ontwikkeld, waarvan de inhoud nageoeg overeenstemt met hoofdstuk 2 van deze handreiking. Deze brochure kan onder vermelding van bestelnummer 22692 gratis worden besteld bij het Distributiecentrum VROM, Zoetermeer, telefoon 0900-80 52 (f 0,40 per minuut), fax 0900-201 80 52 (f 0,40 per minuut). De brochure voor overheden kan men binnenkort ook downloaden van het Internet op www.minvrom.nl.
- *SERIDA*
Het computerprogramma SERIDA (Safety Environmental Risk Database) CPR 19, is een databestand met stofgegevens aangevuld met een rekenmodule. Het programma is bedoeld voor zowel de overheid als de industrie. Het databestand is een hulpmiddel bij het raadplegen van stofgegevens van een groot aantal stoffen met betrekking tot externe veiligheid, arbeidsveiligheid en milieurisico's voor het oppervlaktewater.

Met de rekenmodule kan aan de hand van de uitkomsten bepaald worden of, gelet op bijlage I van het Brzo 1999, een inrichting onder het toepassingsgebied van het besluit valt. Aan de uitkomsten van de rekenresultaten en het toepassen van de stofgegevens uit SERIDA kunnen geen rechten of plichten worden ontleend en zowel het bevoegd gezag als het bedrijfsleven behouden haar eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de uitvoering van de terzake geldende regelgeving.

SERIDA kan als installatie diskettes besteld worden bij Ingenieursbureau Haskoning te Nijmegen, telefoon (024) 328 42 84, fax (024) 360 47 37 of per e-mail: serida@haskoning.nl.

SERIDA wordt binnenkort ook geplaatst op het Internet, waarvandaan iedereen het kan downloaden. SERIDA zal geplaatst worden op een specifieke site van het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieu te Bilthoven (www.rivm.nl/serida).

- *Rapport Informatie-eisen Brzo 1999 (RIB)*

Het Rapport Informatie-eisen Brzo 1999 (RIB) biedt een uitgebreide uitleg en interpretatie van de inhoudelijke aspecten van de informatie-eisen in het Brzo 1999.

Overheden kunnen zolang de voorraad strekt het RIB gratis bestellen bij de afdeling Externe Veiligheid van het ministerie van VROM, Postbus 30945, 2500 GX Den Haag, of per fax (070) 339 13 14.

Daarnaast wordt het RIB uitgegeven als CPR-document (CPR 20). Het RIB is derhalve ook te bestellen bij Sdu Uitgevers (Servicecentrum Uitgevers), Den Haag, telefoon (070) 378 98 80, fax (070) 378 97 83. De kosten bedragen naar verwachting circa f 65,-.

- **PROTEUS**

Het computerprogramma PROTEUS is een risicoanalyse-model voor het bepalen van de risico's voor het oppervlaktewater van stationaire inrichtingen en/of communale afvalwaterzuiveringsinstallatie. PROTEUS is ontwikkeld als opvolger van de modellen VERIS en RISAM. Het model kan toegepast worden voor het opstellen van de milieuparagraaf van het veiligheidsrapport als ook ten behoeve van risicostudies ten behoeve van Wvo-vergunningen.

Proteus wordt geplaatst op een specifieke internet-site. Op dit moment is het internet-adres niet bekend. Voor meer informatie hierover kunt u contact opnemen met het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling te Lelystad, telefoon (0320) 29 84 11, fax (0320) 24 92 18. Daar kunt u ook het programma aanvragen. Hieraan gekoppeld is de verplichting om zich te laten registreren. Behalve het recht op ondersteuning wordt u ook op de hoogte gehouden van ontwikkelingen ten aanzien van het programma, zoals nieuwe releases. De kosten hiervoor bedragen naar verwachting circa f 250,-.

ENGELSTALIGE INFORMATIE

- *Brochure voor bedrijven*

De tekst van de brochure voor bedrijven is ook beschikbaar in het Engels. In die publicatie is ook aangegeven welke andere Engelstalige informatie er beschikbaar is en hoe die kan worden verkregen. Deze tekst staat op het Internet op www.minvrom.nl.

INTERNET

Naast de informatie op de internet-site van VROM, is ook op andere sites van het Internet een veelheid van informatie beschikbaar. In het bijzonder wordt in dit verband gewezen op de internet-site van het Major Accident Hazards Bureau (Joint Research Centre van de Europese Commissie) <http://mahbsrv.jrc.it/>. Op deze site treft u diverse informatieve en officiële publicaties over de Seveso II-richtlijn aan. Daarnaast zijn er hyperlinks naar diverse andere sites betreffende de Seveso II-richtlijn.

VRIJWARING

Aan deze handreiking kunnen geen rechten worden ontleend.

PUBLICATIE VAN

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

mei 2000

vrom 990505/b/5-00 19065/210

